4126

குசேலோபாக்கியாநம்.

4126

THE MADURA TAMIL SANGAM

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்

வல்லூர்

தேவராஜபிள்ளையவர்கள்

இயற்றிய

குசேலோபாக்கியாநம்.

இதில்

மகாவித்வான் - காஞ்சிபுரம்

இராமஸ்வாமி நாயுடு அவர்கள் செய்த

அரும்பதவுரையும்,

செய்யுள் முதற்குறிப்பகராதியும்

அடங்கியுள்ளன.

மதராஸ் ரிப்பன் அச்சியந்திரசாலை,

87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை.

[2-வது பதிப்பு]

1916

விலை அணா 8

[All Rights Reserved]

THE MADURA TAMIL SANGAM

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

குசேலோபாக்கியானம்.

பாயிரம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கடலுடைப் புவிவா ழுயிரெலாங் களிக்கக் காத்தருள் கண்
ணனே டருநூ, லடலுறப் பயின்று பின்னவ னருளா லருந்திருப்
பெறுகுசே லன்றன், மிடலுடைக் காதை விளம்பிட வூறு விரவிடா
தளித்தருள் புரியு, மடலுடைக் கடுக்கைச் சடைமுடிக் கபால
மதக்கய மழவிளங் கன்றே. (க)

திரு - ஐசுவரியம். காதை - சரித்திரம். ஊறு - தடை. கடுக்கை - கொன்றை.

குடத்தியர் துகிலைக் கவர்ந்தவன் முனிவர் கோதையர் மூரல்
பண் ணியங்க, ளிடக்களித் துண்டோ னிந்திர னேவ வெழிலிகள்
பொழிந்தகன் மழையைத், தடப்பெருங் கோவர்த் தனங்கரத் தேந்
தித் தடுத்தவன் கமலைவாழ் மார்பன், வடப்பசுந் தளிரி னினிதுறை
கண்ணன் மலர்தலை யுலகெலாங் காக்க. (உ)

குடத்தியர் - இடைச்சியர். மூரல் - சோறு. எழிலிகள் - மேகங்கள்.

வேய்ங்குழ லிசையாம் வலியமந் திரத்தின் மேன்மைசால்
யாதவர் குலத்துப், பூங்குழன் மடவார் தம்மைத்தன் வசமாப் புரிந்
துவே ணூற்படிக் கலவி, யாங்கவர் பாற்பன் னுளியற் றியசீ ராழியங்
காதலக் கொண்டல், வாங்குநீர்ப் பரவை யுலகுயிர்க் கென்றும் வழங்
குக திருவொடா யுளுமே. (௩)

வேணூல் - கொக்கோகம்.

மலர்விழித் தேவ கிக்குநன் மகனாய் மகிதலத் தவதரித் ததன்பின்
பலர்புகழ்ந் தேத்து நந்தகோ பாலன் பனிமதி யானன வசோதை
யலர்மனங் களிப்ப வாடுறாஉம் பால னாகிய வையனே நன்னா
வலர்பாரா வுறப்பல் வளங்களு முயிர்க்கு வழங்கியாண் டருள்செய்வ
[னன்றே.

ஆனனம் - முகம்.

குடம்புரை செருத்தற் கோவுமந் தணருங் குறைவறு சுபம்
பெற வென்று, மிடங்கொள்பல் லுலகு மிகுசுக முறுக வென்றுமா

ரியருமோ னியருந், திடம்பட வெண்ணு மெண்புரந் திடுக திரைக் கடல் கிழியமத் தெறிந்து, மடம்படு மவுணர்ச் சவட்டியொள் ளமுதம் வானவர்க் கூட்டிய முதலை. (ரு)

செருத்தல் - மடி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

விரும்பும் யாம்வணங் கும்பதக் கடவுளை விளங்குமா வினைமிக்க
பெரும்பு கழ்ச்சிசான் மறையவர் குழாத்தினைப் பேணுக வெனவேத
மரும்பும் வாக்கிய முந்தொழி லாறினோ ரறையுமா சிகளோங்கிப்
பாம்ப வெண்ணுறா உம் பெரியவ ரெண்ணமும் பாலிக்க நெடுமாலே.

பாலித்தல் - காப்பாற்றுதல்.

மேற்படி - வேறு.

இளமழக் கன்றை யூட்டி யெஞ்சிய தீம்பால் வெள்ளம்
வளமலி கான வைப்பு மருதவைப் பாகப் பெய்யுந்
தளர்வறு செருத்த லாக்க டங்குரச் செந்தாள் குஞ்சி
யளவற வடைந்து சேப்ப வவற்றினைப் புரந்தோன் வாழ்க. (எ)

வைப்பு - நிலம். குரம் - குளம்பு.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இமைத்தலில் விண்ணோர் மடந்தையர் சமழ்ப்ப விலங்குறு மிளநல வெழிலா, ரமைத்தட மென்றோ ளாய்ச்சியர் விழியா மம்புயத் தேமலர் மலரச், சமைத்தபூண் மார்பன் றேவகி யீன்ற தநயன் போ ரேற்றவன் மல்லைக், குமைத்தருள் கண்ணன் பேசருஞ் சீரிக் குரைகட லுலகில்வா ழியவே. (அ)

சமழ்த்தல் - நாணல். அமை - மூங்கில். குமைத்தல்-கொல்லல்.

கலிவிருத்தம்.

தாவகிச் சிரத்தினிற் சாண்வைத் தாடினோன்
பூவகிற் கரும்புகை போர்த்த பொற்குழன்
மாவகிர்க் கருங்கண்வேய் வாட்டுந் தோட்டுணைத்
தேவகி தநயனைச் சிந்தை செய்குவாம். (கூ)

அகி - பாம்பு. வேய் - மூங்கில்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஏழிரண் டென்னும் புவனங்காத் தளிப்போ னெழில்வசு தேவன்றன் மைந்தன், வீழியங் கனிவாய்க் கொடியழன் மகட்கு மென்முகி லளித்தபைங் கொண்ட, ரூழிருங் கூந்தற் பூதனை யுயிரைச்

சவட்டினோன் றவாநல முண்டோன், பாழியம் புயத்துச் சேதிபற்
றுணித்த பண்ணவன் மலரடி பணிவாம். (கo)

அழல்மகள்-திரௌபதி. தவானலம் - காட்டுத்தீ.

கலிவிருத்தம்.

மாதவர் பன்னியர் மனமென் றாமரைப்
போதகத் தனமெனப் பொலிந்த மாண்பினு
ளாதவர் கோடிய ரழுங்கு காந்தியான்
பாததா மரைமலர் பணிந்து போற்றுவாம். (கக)

ஆதவர் - சூரியர்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஆர்ந்ததழ லிறைக்குமதிற் புரத்தரசு காக்கொடிகட் கரிவா ளாகிக்
கூர்ந்தமதி யிலாக்கஞ்சன் றாசுகொடு வருமீரங் கொல்லி வாழ்நா
ளோர்ந்திடச்செய் விதியாகிக் கற்றுக்கட் குரிஞ்சுசெறி தறியு மாகி
வார்ந்தகுழ லாய்ச்சியர்க்கோர் வேளாகி நின்றானை வழுத்தல் செய்
[வாம்.

ஈரங்கொல்லி - வண்ணான்.

வித்தியாகுரு வணக்கம்.

சீராருந் திரிசிரா மலையின்வளர்ந் தெக்காலுஞ் சிறப்பி னோங்கு
மோராருங் கலைக்கடன்முற் றுண்டாங்கு நின்றெழிஇ யென்வி வேக
வாராருந் தடநிரம்ப மனப்பறம்பி னினியதமிழ் மாரி பெய்த
போராரு மீனாட்சி சுந்தரமே சிகமுகிலைப் பேணி வாழ்வாம். (கந)

பாம்பு - மலை.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிவபாஞ் சுடரி னிணையடி மலரைத் திரிகா ணத்தினும் வழாது
பவமறத் தினமும் வழிபடு குணாளன் பகர்திரி சிரபுரத் தலைவன் [ரு
சிவமுறு தென்சொ லைந்திலக் கணத்திற் றெளிவுறச் சிறியனேற் கரு
நவமுறு புகழ்மீ னாட்சிசுந் தரவே ளண்மல ரடிமுடி புனைவாம். ()

திரிகரணம்-மனம், வாக்கு, காயம்.

மறைமுழு துணர்ந்த வியாதமா முனிவன் மைந்தனுஞ் சுகப்
பெயர் முனிவன், கறைதபு செங்கோற் பரிட்சித்து மன்னன் களிப்
பொடு கேட்டிடப் புகன்ற, நிறைப்புகழ்ப் பாக வதத்திலோர் கதை
யாய் நிலவிய குசேலன்மாக் கதையைத், துறைகெழு செஞ்சொற்
றீந்தமிழ்ப் பாவாற் சொற்றிட லுற்றனென் மன்னே. (கரு)

தபுதல் - கெடுதல். கறை-குற்றம்.

கனைகடன் முகிலைப் பார்த்தெனீ ருவரைக் கழிப்பிமன் னுயிர்க்
கெலா மினிதாப், புனையெனக் கேளா தெனினுமம் முகிலே புரியு
மென் செய்யுளின் புகரை, நினைவரு முழுநூ லுணர்ந்தவ ரகற்றி
நீடுல கினுக்கினி தாக்க, வனையரை யான்கே ளாதிருந் திடினும் மது
புரிந் திடலவர்க் கியல்பே. (கசா)

கனைத்தல் - ஒலித்தல். புகர் - குற்றம்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாமேவு மணிமார்பன் மலரடிகண் மருவுதிரு மனத்தி னேன்பொற்
கோமேவு பொழிற்றிருவூ ரதிபதிசீர்க் கருணீகர் குலவி சேடன்
பாமேவு பெருஞ்சீர்த்தி மிகுநாரா யணவள்ளல் பயந்த மைந்தர்
தேமேவு மலர்மாலைக் கோவிந்த முகில்சீநி வாசச் செம்மல். (கஎ)

பயத்தல் - பெறுதல்.

இருவருநற் குசேலமுனி சரித்திரத்தை யுலகுள்ளோ ரின்ப
மெய்த, வொருவருமின் சுவைத்தமிழிற் பாடியரு ளுகவெனவுள்
ளுவந்து கேட்பப், பொருவருசெஞ் சொற்சுவையும் பொருட்சுவையு
மணிநலமும் பொலிய வார்த்தி, மருவருகாப் பியவுறுப்பும் வயங்க
வுறு மீரைந்து வழுவும் வீட்டி. (கஅ)

ஆர்த்தி - விருப்பம், உறுப்பு - அவயவம்.

இனிதமிர்தச் சுவையினுமிக் கலிதனின் சுவைபெதென விய
ற்றி னுற், றனிதநிரை தவழ்மனைவல் லூர்வீரச் சாமியண்ண றந்த
மைந்தன், கனிதரும நல்லொழுக்கங் குணமனைத்து மோருருக்கொள்
காட்சி போல்வான், புனிதமிகு கலையுணர்ச்சித் தேவரா சக்குரிசில்
புலவ ரேறே. (கசூ)

தனிதம் - முழக்கம்.

எண்சீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

ஏராருஞ் சகாத்தமா யிரத்தெழுநூற் றெழுபத் திரண்டினிகழ்
சௌமியநல் லாண்டுதனுத் திங்கள், வாராரு மிருபத்து நான்காநாள்
பரிதி வாரமொன்பான் றிதிசோதி சிங்கவிலக் கினத்திற், பேராருங்
குசேலமுனி தனதுசரித் திரத்தைப் பெட்பினினி தருந்தமிழி
னியல்செறியப் பாடித், தாராரும் புயத்தேவ ராசவள்ள லான்றோர்
தழைந்துவகை பூப்பவரங் கேற்றினனுண் மகிழ்ந்தே. (உ0)

தனுத்திங்கள் - மார்கழிமாதம்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சீர்வளர் குசேலோ பாக்கியா னத்தைச் செந்தமிழ்ப் பாவினிற்
செய்கென், ஞர்வளர் திருவூர்ச் சீநிவா சேந்திர னூர்வமிக் கூர்தரப்

புகலக், கார்வளர் வல்லூர்த் தேவரா சப்பேர்க் கவிச்சக்ரவர்த்திசெய் தளித்தா, னேர்வள ரியன்முற் றுணர்ந்தநற் புலவ ரின்புளங் கொண் டிட மாதோ. (உக)

ஆர்வம் - ஆசை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தாமநறு முளரிதுயல் வருதடங்தோ ளெழில்வீராச் சாமி யீன்ற
காமருசீர்த் தேவரா சப்பெரியோன் பலகலைதேர் கவிஞருள்ள
மேமமுறக் குசேலசரி தம்பகரு நற்றிறன்மு னெண்ணி யன்றே
வாமனன்றிண் டோள்ககுபந் தாவவுடல் பூரித்தான் வையத் தீரே. ()

ககுபம் - திசை.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அருமறை நான்கு மன்புட னேத்த வரவணை தனில்விழி வளர் வோன், றிருவருள் பெற்ற குசேலமா முனிதன் சீர்வளர் சரிதநன் குரைத்தான், பெருவள மோங்குந் தொண்டைநன் னாட்டிற் பிறங்கும் வல் லூரினில் வாழ்வோன், மருவளர் மாலைத் தேவரா சேந்திரன் வயங்குபல் கலையுணர்ந் தவனே. (உரு)

விழிவளர்தல் - நித்திரை செய்தல்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பார்புகழுங் குசேலமுனி சரிதமதைத் தமிழ்ப்பாவிற் பகர்ந் தான் றாய, நீர்தவழு நெடுஞ்சடிலச் சிவபிரான் பதயுகள நிலவுநெஞ் சன், கார்பொலியுஞ் சோலைபுடை யுடுத்தொளிர்வல் லூராளி கவிஞர் போற்றுஞ், சீர்திகழுங் கருணீகர் குலத்துதித்த தேவரா சேந்திரன் மன்னே. (உச)

யுகளம் - இரண்டு.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சந்தத முற்ற விருந்தினை யோம்புந் தக்கவேங் கடகிருட் டினப்பேர்க்
கந்தவேள் பின்வந் துதித்தவன் றிருவூர்க் காவலன் முட்பொதி பசுந்
கந்தநற் கமல மாலைசூழ் தோளான் கலையுணர் சீநிவா சப்பே [தாட்
ரிந்திரன் வேண்ட வெழிற்றிரு மார்ப னிணையடிப் பூசனை யியற்றி. ()

சந்ததம் - சதாகாலம்.

இல்லறத் திருந்தும் புளிம்பழ மேய்ப்ப வியைந்தவுட் டுறவுடை கு
னல்லதீஞ் சரித நாவல ருள்ள நனிமகிழ் தரத்தமிழ்ப் பாவாற் [சேல
பல்லவச் சோலை சூழ்வல்லூ ராளி பகருந் தேவரா சப்பேர்
வல்லவன் புரிந்த திறத்தையிற் றென்ன வகுப்பவ ருலகினி லெவரே.

ஏய்த்தல் - நிகர்த்தல். உட்டுறவு - மனத்துறவு.

பாயிர முற்றிற்று.

குசேலமுனிவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

முதலாவது

குசேலர் மேல்கடலடைந்த

அத்தியாயம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உலகெலாம் புகழ நாளு முயர்மதி குலத்திற் றோன்றி
யலகில்பல் லுயிரு மின்ப மடையவொண் குடைநி ழற்றி
யிலகுசெங் கோல்கைக் கொண்ட வெழிற்பரிட் சித்து வேந்தே
நலமுறிக் கதைகே ளென்று நற்றவச் சுகன்சொல் வானால். (௧)

மதிகுலம் - சந்திரகுலம்.

குத்தாங் குடிகொண் டாங்குக் கொழும்பொன்மா ளிகைக ளோங்கிச்
சுத்தாங் களவி லார்க டொகுப்புற வின்ப நல்கி
யித்தாங் கஞ்சூழ் பூமிக் கெழின்முக மாகி யென்று
முத்தா மதுரை யென்னு மொருநகர் விளங்கா நிற்கும். (௨)

குத்தாம் - மலை. தாங்கம் - கடல்.

அந்நெடு நகரின் பாங்க ரந்நலா ரூடி நீத்த
தந்நெடு மணிக்க லங்க டடமறு குற்று முற்றத்
துன்னிய விருளை மேயத் துறக்கமென் றமரர் நாளு
மன்னிய விமைக்குஞ் சீர்த்தி மாநக ரவந்தி யுண்டால். (௩)

பாங்கர் - பக்கம். கலங்கள் - ஆபரணங்கள். மறுகு - தெரு.

செந்தமிழ் பழுத்த நாவிற் றீஞ்சுவைப் புலவ ராலு
மந்தமில் சேட ளுனு மறைதரா முடியாச் சீரச்
சுந்தர நகர்வ ளப்பஞ் சொலவெனக் கடங்கா வேனுஞ்
சிந்தையிற் களிப்புத் தூண்டச் சிறிதணிந் துரைப்பல் கேண்மோ. (௪)

அணிந்துரைத்தல் - அலங்கரித்துச் சொல்லுதல்.

துறைதுறை தோறுஞ் சங்கஞ் சூன்முதிர்ந் துயிர்த்த முத்த
மறைபுனல் வாரி யெக்க ராக்கிட வரப்பி லேற்றித்
தறைசமஞ் செய்து வித்தித் தண்புனன் மள்ளர் பாய்ச்சக்
கறையடி மாய்க்குஞ் செந்நெற் கதிர்க்குலைச் செறுக்கள் சூழும். (௫)

எக்கர் - மேடு. கறையடி - யானை.

கலிநிலைத்துறை.

வாவி மல்கிய வனசமா மலர்பொழி தேனுங்
காவின் மல்கிய கரிசறு மலர்கொழி மதுவும்
பூவின் மல்கிய நதியெனப் புரண்டுமா லென்னத்
தாவி வானளாஞ் சாற்றரு நெல்வயல் வளர்க்கும். (௬)

கரிசு - குற்றம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

செம்பொனால் வெண்பொ னால்விற் செறிபல மணிக ளாற்செய்
தம்பொன்மா நகரத் துள்ளா லமைத்தனர் வேண்டா ரற்று
னம்புநாம் புறத்தே நிற்ற னன்றெனக் கொண்டாற் போலும்
பம்புவார் கதலி கந்தி பைங்கழை பொலியுங் காட்சி. (௭)

வெண்பொன் - வெள்ளி. நந்தி - கமுகு. கழை - கரும்பு.

நெய்க்கருங் கூந்தன் மின்னார் நீர்குடைந் தகற்று நான
மெய்க்கவின் மறைத்த சாந்தம் விண்ணுலா நதியு நாறச்
செய்க்கருங் குவளை மேய்ந்த திண்மருப் பெருமை பாய
வைக்கழுக் கடையே போன்மேல் வாளைபாய் வாவி மல்கும். (௮)

நானம் - கஸ்தூரி. கழுக்கடை - ஈட்டி.

கலிநிலைத்துறை.

புள்ள வாமலர்க் கணையினு னன்னபொற் பினரு
மெள்ள ரும்புக ழிரதியை யேய்க்கு மாதர்களு
முள்ள மிக்குவந் துடங்குகை கோத்தனர் சென்று
வெள்ள நீர்துளைந் தாடுறாஉ மெழில்வள மேவும். (௯)

பொற்பு - அழகு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மேதினி முளைத்த வாற்றால் விண்ணவர்த் தெறுபாக் குற்றுங்
கோதுவிற் பத்தி ரம்கொண் டுறுதளி ராற்சி வந்து
தாதிவர் தண்பூங் கற்பத் தருக்குலம் விதிர்வி திர்ப்பத்
தீதறு சுவர்க்க நாட்டைத் தினமுஞ்சென் றுரிஞ்சுஞ் சோலை. (௧௦)

விதிர்விதிர்த்தல் - நடுநடுங்கல்.

பொங்குபல் லவப்பூஞ் சோலை புதுமதுக் கனிகள் காய்க
டெங்கிள நீர்கண் மற்றுந் தேவரு மரம்பை மாரு
மங்கிருந் தயில நாளு மளித்திடு நல்லூ ழுற்றோ
ரெங்கிருப் பினுந்தாம் வேட்ட யாவையுந் துய்ப்ப ரன்றே. (௧௧)

பல்லவம் - தளிர். அயிலல் - உண்டல்.

கலிநிலைத்துறை.

வண்டர் பாண்செய மதுமல ரசும்புபூம் பொழிலில்
வண்ட லாட்டயர் மகளிர்தம் வளம்பொதி கிளவி
வண்ட ளிர்ச்சினை மாங்குயில் பயிலுறு மயிலவ்
வண்ட லர்ந்தகை யாருருச் சாயலை வெளவும். (கஉ)

கிளவி - சொல்.

கலிவிருத்தம்.

மஞ்சின மெனமட மாத ரோதிகண்
டஞ்சிறை வயிலகங் களிகொண் டாடுவ
விஞ்சிருட் பூம்பொழின் மேவு கோகில
மஞ்சிவாய் திறந்திடா தழுங்கிச் சாம்புமால். (கங)

ஓதி - கூந்தல். கோகிலம் - குயில்.

ஏவுலா மிருவிழி யிபத்தின் மென்னடைப்
பூவலர் கருங்குழற் பொன்ன னார்பயில்
பாவுளர் வண்டினம் பருகத் தேன்பொழி
காவுசூழ் வனப்பினைக் கணிக்க லாகுமோ. (கச)

இபம் - யானை. வணப்பு - அழகு.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வெண்மணி கொழிக்குங் கடனெடு நகர்மேல் வெகுண்டுமுற் றியதென வொளிருந், தண்மதுப் பிலிற்றுந் தாமரை யாதி ததைந்ததாழ் கிடங்குமற் றதனை, யண்மையி னகர்கண் டஞ்சியுட் செல்லா தாற்றிய பெருந்தடை கடுக்க, வொண்மயி லாதி யவனர்செய் பொறிக ளூறுபெரு மதிலுஞ்சூழ்ந் தனவால். (கரு)

வெண்மணி - முத்து. பிலிற்றல் - சிந்துதல்.
ததைதல் - நெருங்குதல். கடுத்தல் - நிகர்த்தல். பொறிகள் - யந்திரங்கள்.

கலிநிலைத்துறை.

மாதர் பண்பயின் றுடுறாஉ மணியரங் கவண
காத ளாவிய குழையினார் கண்வலை கடந்த
மாத வத்தினர் மன்னுறு மடங்களு மவண
வோத நீருல கோதுறு சாலையு மவண. (கசு)

அரங்கு - நாடகசாலை.

கலிவிருத்தம்.

வண்டிமிர் குழலினர் வதனப் பேரெழிற்
கெண்டகு குழுமதி யெதிரற் றேகுதல்

கண்டுமை தீட்டறி குறியைக் காசினி
மண்டிய களங்கென மயங்கி யோதுமால். (கள)

ஒழுங்குறு சுடர்களை யுற்று விக்குற
விழுங்குறு பாப்பினம் விட்டொ ளித்திடல்
செழுங்கதிர் மாடமேற் சென்று லாமயி
லழுங்கிய சாயலார்க் கஞ்சிப் போலுமால். (கஅ)

கிஞ்சுக மங்கலார் கிளக்குந் தேமொழிக்
கஞ்சிடா தெதிர்த்தலி னவற்றை நாடொறும்
வெஞ்சிறை யிட்டென விளங்கு பன்மணிப்
பஞ்சரத் திருவினர் பாவை யன்னவர். (கக)

கிஞ்சுகம் - கிளி.

வெஞ்சிறைப் பட்டவர் தமக்கு வேண்டிய
வஞ்சுவை யுணுவற வாச ளித்தல்போல்
வஞ்சிய ரச்சுவா கதங்கள் வாய்மடுத்
துஞ்சிடக் கனிமுத லுணக்க ணல்குவார். (உ0)

சுவாகதம் - கிளி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிறைபடு தம்மை நீத்தல் செய்தனல் லறனு மென்னுக்
கறைதபு மொழியின் வேண்டல் கடுப்பப்பைஞ் சிறைய கிள்ளை
நிறைமலர்க் குழலா ருள்ள நெகிழ்தர வினிய தீஞ்சொ
லறைதரு மவரு நீக்கி யங்கையி னேந்து வாரே. (உக)

கலிநிலைத்துறை.

விண்டேவ ரிமைத்திலர் நோக்க விளங்கு பொற்பிற்
பண்டங்க ணிவந்துயர் பற்பல வாவ ணத்தின்
றண்டாத பெரும்புக ழிற்றெனச் சாற்ற வல்லோ
ரொண்டா ரணியி லிலையென்னி லுரைப்ப தென்னே. (உஉ)

ஆவணம் - கடைவீதி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

துறவறத் தடைந்தோ ரில்லந் துறந்தமைக் கிரங்க வில்லத்
துறவிருக் கின்ற மாந்த ருள்ளன வெல்லா மீந்து
பிறர்நகை பொருும லந்தப் பெருந்துற வடையப் போகந்
திறமுற விற்கு மின்னார் செறிதருந் தெருக்கள் பல்ல. (உங)

வருவிருந் தெதிர்கொண் டேற்று மலர்முக மினிது காட்டி
யருமைசான் முகமன் கூறி யறுசுவை யுணுநன் கூட்டித்

திருமலி கவிமு னோர்க்குச் செம்பொன்முன் னனை நல்கிப்
பெருமைசான் றொழுகும் பின்னோர் பெருகிவாழ் தெருக்கள் பல்ல. ()

பின்னோர் - சூத்திரர்.

அன்னியர் பொருளுந் தத்த மரும்பொரு ளென்ன வுள்ளத்
துன்னியொன் றனந்த மாக வுஞற்றும்வல் லபத்தாற் கண்ட
வென்னரு மிறும்பூ தெய்து மெழின்மிகும் வணிக ரென்று
மன்னிவாழ் வெய்து மிக்க மறுகுகள் பலவ யங்கும். (உரு)

தேசினிற் சிறந்தோர் செல்வத் திறத்தினி லுயர்ந்தோ ராற்றும்
பூசலில் வென்றி கொள்ளும் போர்ப்புலி யன்னார் தூய
வாசமார் மாலை மார்பர் மழையென விரவ லாளர்க்
காசறு தான மீயு மாசர்வாழ் மறுகு மோர்பால். (உசு)

மறுவறு முத்தீ யென்றும் வளர்ப்பவ ரைந்தென் றோதுந்
தெறுபுல னவித்த மேலோர் செய்யமா றனுது செங்கேழ்
நறுமல ருந்தி பூத்த நாதனை யனைய தூய
மறுதொழி லாளர் வீதி யவண்பல வயங்கு மன்றே. (உஎ)

முத்தீ - ஆகவநீயம், தக்ஷிணாக்கிநி, காருகபத்தியம்.

தேரொலி புழைக்கை மாக்கள் சீறிசை பரிமா வோதை
வாரியை சுழற்கால் வீரர் மணிப்புயந் தட்டு மார்ப்பு
நாரியர் சிலம்பின் சும்மை நரப்பியா ழரவ மின்ன
சேரவொன் றாகி யேழு திரைகள்வா யடக்கு மன்றே. (உஅ)

புழைக்கைமாக்கள் - யானைகள்.

கலிநிலைத்துறை.

அளகை வேந்தனை யனந்தனை மதனனை யரிப
வளகில் செல்வத்தாற் குறைவறு கல்வியாற் பகா
வளவின் மேனியின் வனப்பினால் வென்றமற் றவர்தந்
தளர்வில் சீர்த்தியைச் சாற்றிட வல்லனல் லேனே. (உகூ)

வனப்பு - அழகு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வெள்ளிய கோட்டு வேழ வென்றிவன் றிருகு கோட்டுத்
துள்ளிய தகரின் வென்றி துணர்க்கவிர்ச் சூட்டு முட்காற்
புள்ளிய சேவல் வென்றி புகரிலாக் குறும்பூழ் வென்றி
யுள்ளிய பிறவு நாளு முலப்பறு வீரர் கொள்வார். (௩௰)

வேழம் - யானை. தகர் - ஆடு. சூட்டு - உச்சிக்கொண்டை. குறும்பூழ் - காடை.

கோச்சகக்கலிப்பா.

தோடலர்நந் தனவனங்க டுறைமலர்பன் மலர்வாவி
நீடொளிய கோபுரங்க ணெடுமதிற்பொன் மாளிகைக
ளூடவர்க டுதிமுழக்க நாடொறுமின் னியமுழக்க
மாடலொடு பாடலறு வாலயங்கள் பலவாங்கண். (௩௧)

கலிநிலைத்துறை.

தாங்க வாரிதி துயில்பரந் தாமனை மாந்த
ரிரங்கும் வெண்டிரை வாவியின் மூழ்கிநந் தனத்திற்
குரங்க வார்சினை மல்கிய கொழுமலர் நாளுங்
கரங்கொ டன்புட னருச்சிப்பர் காலங்க டோறும். (௩௨)

தாத்திரி - உலகம்.

கோச்சகக்கலிப்பா.

இன்னவளம் படைத்தெவரு மிறும்பூது கொண்டடையப்
பன்னரிய வுத்தமத்திற் பயிலுநால் வகைக்குடியுந்
துன்னுபுறக் குடிமூன்றுந் தொக்குறைய விளங்கிடுமப்
பொன்னகருக் கணித்தாகப் பொலிபெருங்கா டொன்றுளதால். ()

மந்தாரங் கச்சோலம் வாகைசே வெட்பாலை
சந்தார்பி டாவகுளஞ் சண்பகங்கூ விளநாக
நந்தாத வேங்கைஞெமை நமைவருக்கை முருக்ககில்யா
சிந்தாத வழைபுன்னை சிந்துவா ரஞ்செருந்தி. (௩௪)

சிந்தூரமா மராவரசு செங்கடம்பே ழிலம்பாலை
குந்தமா தளைஞாழல் குங்குமமுந் திரிகையா
கந்திகளா விளாதென்னை கடுக்கைதேக் கோமைமுத
லந்தில்பல செழுந்தருக்க ளடர்ந்தொளிரு மவ்வனமே. (௩௫)

மலரினிழி கொழுந்தேனும் வைத்தவிருற் செழுந்தேனு
மலகில்பல கனித்தேனு மறைகலுழிப் பெருப்புனலு
முலவையிரண் டுடையகளிற் றாறியமும் மதப்புனலுஞ்
சலசலவென் றோட்டெடுத்துத் தடங்கடலே ழெனப்பெருகும். (௩௬)

இறால் - தேன்கூடு. கலுழி - கான்யாறு. உலவை - கொம்பு.

விளங்கனியு மாங்கனியு மிளிர்பாகற் செழுங்கனியுங்
களங்கனியும் விளங்கருணக் கனியுநாரந் தக்கனியும்
வளங்கனியு மிவைமுதல வானோரும் வாயூறி
யுளங்கனியும் வகைபழுத்த வொண்சினைய தருக்களெல்லாம். (௩௭)

அருணக்கனி - எலுமிச்சம்பழம்.

சந்தநறு மலர்ச்சேக்கைச் சதுமுகனு ருகுநாளு
மிந்தவனக் கழிவின்றென் றியாவருநன் கெடுத்துரைப்பக்
கந்தமலர் தளிர்நறுமிக் காய்கனிபிஞ் சுகடுங்க
மந்திகளு மறியாத மரங்கள்பல வோங்கியவால். (௩அ)

கலிவிருத்தம்.

இறவு பாய்கட லேறுவர் நீங்குற
நறவு பாயு நறுமலர்க் கொம்பர்விண்
ணுறவு கொண்டிட வுற்றவக் கானிடைக்
குறவ ரும்மருள் குன்றமொன் றுண்டரோ. (௩௯)

மஞ்சு லாவுமம் மாமலைச் சாரலில்
விஞ்சு விற்றொழின் மேவிய வேட்டுவர்
தஞ்சி றாருந் தரக்கின் பறழ்களுங்
குஞ்ச ரக்குழக் கன்றுங் குழுமுமால். (௪0)

தரக்கு - புலி. பறழ் - குட்டி.

உன்னு நற்கனி கந்தவு ணுவுண்டும்
பன்னு தோலுடுத் தும்பட ருங்குழ
றுன்னு மாறு தொடர்தரக் கட்டியு
மன்னு வேடரு மாதவர் போல்வரால். (௪௧)

சிங்கம் யானைவெஞ் சீற்றப் புலியுழை
மங்க ருந்திறன் மன்னு குடாவடி
துங்க யாளி துறுமி யெழுப்புறும்
பொங்கு மோதை புவனம் பொதியுமால். (௪௨)

குடாவடி - கரடி.

வார ணத்தின் மருப்புகு முத்தமுங்
காரு லாவுங் கழையுகு முத்தமுஞ்
சீர ளாவித் திகழ்கதிர் வார்கடற்
பாரெ லாமிரு ளோப்பிப் பரக்குமே. (௪௩)

மருப்பு - கொம்பு. கழை - மூங்கில்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பருமணிச் சுடிகைப் பன்றலை யரவம் படரொளி மேருவைப் பொதிந்தாங், கிருளற விமைக்குங் கதிரொளி சமழ்ப்ப வெறிகதிர் மணிபல வேந்தி, மருவுவெள் ளருவி பொதிதர வான்றோய் மால்வரை செறியமிக் குயர்ந்த, பெருவரை முடியி னுள்ளதொன் றளவாப் பெருந்தவ முனிவர்தஞ் சேரி. (௪௪)

அருமறை முழக்கும் வினைதபும் யாக வழற்கணன் மந்திர முழக்கும், பெருமைசால் சுரரைக் கூயவி யளிக்கும் பெருமுழக் கமுமவ ரேற்குஞ், செருமலி முழக்கு முண்டபி ஞசி செப்பிடு முழக்கமு மொன்றிக், கருநிறக் கரைகொன் றிரங்கெறி தாங்கக் கடன்முழக் கெழாவகை யடக்கும். (சரு)

தருப்பைகொய் குநருஞ் சமிதைதே டுநருந் தழைந்தமா விலை பறிக் குநரும், விருப்பொடு நல்லா னைந்துகூட் டுநரும் வியன்பவித் திரமுடி குநரு, மருப்புமென் மலர்நந் தனவனந் தன்னை யடைந்தெ டுக் குநருநூ லாய்ந்த, திருப்பொலி பெரியோர்க் குபசரிக் குநருஞ் செறிதர விளங்குமச் சேரி. (சசு)

ஆனைந்து-பஞ்சகவ்வியம், அவை: கோமயம், கோமூத்திரம், பால், தயிர், நெய் என்பன.

சரியைய ரொருபாற் கிரியைய ரொருபாற் சார்ந்தயோ கத்தின ரொருபாற், பெரியஞா னத்தினிற்பவ ரொருபாற் பெட்பொடு போதிப்பா ரொருபால், விரிதரு மோத்துக் கற்பவ ரொருபான் மெய்ப்பொருள் பொய்ப்பொரு ளிரண்டுந், தெரிதர விசாரஞ் செய்பவ ரொருபாற் றிகழ்தரப் பொலியுமச் சேரி. (சஎ)

ஓத்து - வேதம்.

ஆங்கதிற் குசேலப் பெயரினோன் முனிவ ரருங்குலத் தினிய பாற் கடலிற், பாங்குறு மதிபோற் றோன்றினோன் வண்டர் பாண் செய மணநறுக் கொழிக்கும், பூங்கம லத்தில் வாழ்பொறி யிலகும் பொருப்பன நிறத்துமால் பதத்தைத், தாங்குறு முளத்தன் பொறி கடீச் செயலிற் சார்வுறு தடக்குறு மேலோன். (சஅ)

பொறி - திருமகள்.

தன்னுயிர்போல மன்னுயிர் புரத்தல் சான்றவர்க் குறுதியென் றென்று, மன்னிய மறைநூன் மொழிந்திடு மதுமன் வாய்மையே யென்றுணர்ந் தவனுய்த், துன்னிய வுலகி லிருதிணை யுயிருந் துாங்கிய மகிழ்ச்சிமீக் கூர, நன்மையே புரிவான் றன்னமு முளத்தி னுடிடான் றீமைசெய் தலையே. (சகூ)

புரத்தல் - காத்தல். இருதிணையுயிர் - உயர்திணையுயிர், அஃறிணையுயிர். தன்னம் - அற்பம்.

அடக்கமும் பொறையுங் கருணையு நண்பு மழுக்கறுத் திலாமையு மென்றும், விடற்கருந் தவத்தோ டொருங்குற வளர்ப்போன் வெகுளியுங் காமமு மயக்குங், கடக்கருந் தீமை நாடொறும் விளைக்குங் கயவர்க டொடர்ச்சியுந் தன்னைத், தொடற்கரி தாக வடியறக் காய்ந்தோன் றூயர்க்குந் தூயவன் மாதோ. (ருo)

படியிலா மறைநூன் முற்றுணர்ந் தடுத்தோர் பக்குவத் திறன் மதித் தறியா, வொடிவறு சரிளை யாதியா நான்கு முற்றுறப் பயிற்று சாந் தீப, னடிமல ரடையா விருக்குமுன் மூன்று மையமுன் மூன் றும்விட் டோடக், கடிகெழு காயாம் பூங்கதிர் மேனிக் கண்ணனோ டமர்ந்துகற் றனனே. (ருக)

இருக்குமுன்மூன்று - இருக்குவேதம், யசுர்வேதம், சாமவேதம் என்பன. ஐயமுன் மூன்று - ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்பன.

கொழுந்துவிட் டெரியும் பசித்தழ லவித்துக் கோதில்வை ராக்கிய மிக்குற், றழுந்துபட் டிடாத சாந்திரா யணமு னளப்பருஞ் செயற்கரு விரத, மெழுந்துவிட் டொளிரப் பற்பக லாற்றி யென்பொடு நரம்புக டோன்றிச், செழுந்தசை வற்றி யிளைத்தயாக் கையனுய்த் திகழ்ந்தனன் சீர்த்தியந் தணனே. (ருஉ)

சாந்திராயணம் - பௌரணை தொடங்கி அமாவாசை வரைக்கும் ஒவ்வொரு பிடியன்னம் குறைத்தும், அமாவாசை தொடங்கி ஒவ்வொரு பிடியன்னம் அதிகமாகப் புசித்தும் அநுஷ்டிக்கும் ஓர் விசேஷ விரதம்.

கதிரவ னுதய கிரிமிசை வருமுன் கன்னலைந் தெனத்துயி லொழிந்து, விதிவழி மலநீர் விடுத்தொளிர் காக மென்புன லாற்சுத்தி யமைத்து, மதிசெய்பற் கறைதீர்த் தறலினு ளுனம் வயங்குறச் செய்துநற் சந்தி, யதிகமாஞ் செபம்வந் தனைமுத னியதி யருதியற் றிடுந்தொழி லமைந்தோன். (ருஙு)

அறல் - நீர்.

ஒன்றுமெய் வாய்கண் ணுசிகா தென்ன வுரைத்திடும் பொறிவழி யூறு, துன்றிய சுவையொள் ளொளிமணஞ் சத்தஞ் சொல்லுமிவ் வைம்புல னென்று, மொன்றுபட் டுள்ளக் குறிப்பறிந் தொழுக வொருக்கிய தவவலி யினனுய், நின்றுளா னிவனைப் புகழ்தாரெவரே நீடியே பவத்தொடக் கறுப்பார். (ருச)

ஒளிவிய மவித்த பெருந்தவத் தினர்க ளகப்புற மெனும்பகுப் பிறந்து, முவ்வுல கமுந்தம் மிடமதா வசிப்பரெனமறை மொழிவதற் கிசையச், செவ்விய மனத்தன் வீடுகா டென்னத் தெரிந்துறை பகுப்பிலான் சினந்த, தெவ்வுடல் பனிப்ப வெள்ளொளி நெடுவேல் செறி தடற் றகற்றுபு விதிர்ப்போய். (ருரு)

தடறு - உறை.

மெத்திய பற்பல் கிழிதுணி யிணைத்து மெல்லிழைச் சாட்டிறைற் பொல்லம், பொத்திய சிதரே நல்லுடை யாகப் புனைந்தகா ரணத்தினுற் கடல்சூ, ழெத்திசை யவருங் குசேலனென் றுரைப்ப

ரிட்டழைப் பர்கண்மதக் கலுழி, தத்திய கரடத் தறுகண்மா யானைத் தரியலர் கூற்றெனப் பொலிவோய். (ருசு)

குசேலன் - சிதைந்த ஆடையை யுடையவன்.

மாற்கடல் கடந்த மனத்தனாய் வேத வரம்புகண் டிலங்குமிக் குசேலன், பாற்கடன் மிசையோர் கார்க்கடல் போலப் பையரா வணைமிசைத் துயில்வோன், சேற்கரு நெடுங்கட் டிருமகள் வருடச் சிவந்துகாட் டிடுமரை மலர்த்தா, ளேற்குமென் றுள்ளத் திருவியெந் நாளு மியற்றரும் பூசனை யியற்றும். (ருஎ)

மரைமலர் - தாமரைமலர்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திறலியை தவத்தில் வாறு திகழ்ந்திடுங் குசேல னென்பா
னுறலியை யத்த வத்திற் குதவிசெய் பாக்கு நாளு
மறலியை கதுப்பி னாளோ ரணங்கினை வதுவை செய்தான்
மறலிய மன்னர் சென்னி மணிமுடி யிடறுந் தாளோய். (ருஅ)

அறல் - கருமணல். கதுப்பு - கூந்தல்.

மணமக னுடம்பு போற்ற வல்லவண் மனைவி யேயென்
றுணர்வினர் மொழியு மாற்ற முவள்செய னோக்கிப் போலுந்
தணவறு மன்புஞ் சாந்தத் தன்மையு நன்மை யான
குணமுமோ ருருவங் கொண்டோர் குடிப்பிறந் தனைய நீராள். (ருசு)

மாசிலாக் குலத்து வந்தாள் வருவிருந் துவப்ப வூட்டு
நேசமிக் குடையாள் கொண்க னினைப்பறிந் தொழுகு நீரா
டேசுறு வாய்மை யுள்ளாள் சினந்திட லென்று மில்லாள்
பேசுதிண் கற்பு வாய்த்தாள் பெற்றதே கொண் டுவப்பாள். (சுo)

அருண்மகப் பெறுகி லாருக் கணைகதி நாத்தி யென்று
தெருண்மறை செப்ப லானுஞ் சிறந்ததன் குலநீ டித்துப்
பொருண்முயங் கிடுமா றெண்ணும் புந்திய னாத லானு
மிருண்மருள் குழலன் னாளோ டிருந்தவக் குசேலன் சேர்ந்தான். ()

சேர்தலு நரம்பு பைத்துச் சேல்விழி குழிந்து காட்ட
வார்முகங் கிழிக்குங் கொங்கை மருவுபால் சுரந்து காட்டச்
சார்தரு வயாவு நீடித் தணப்பில்பல் சுவைநாக் காட்ட
நேரிழை கருப்பம் வாய்ந்து நிரம்புநாண் மைந்த னீன்றாள். (சுஉ)

வயாவு - கருப்பவேதனை.

பின்புசின் னாள்கள் செல்லப் பெய்வளை மக்கட் பேற்றி
னன்புறு மார்வ மீட்டு மடாத்தன் முயற்சி யாலே

கொன்பெறு கணவற் கூடிக் கூடிநன் குயிர்த்து யிர்த்திட்
டின்புறப் பெற்று நின்று ளிருபத்தேழ் மைந்தர் சேர. (கூங)

மலையிட்ட செல்வத் தார்கண் மகிழவோர் மகவுந் தாரா
னலையிட்ட முட்டாட் செய்ய வம்புயத் துறைவோ னேரந்
தலையிட்ட விருபான் மைந்தர்த் தந்தனன் பெருமை யன்றோ
சிலையிட்ட தழும்பு வாய்ந்த தெரியலந் தடந்தோள் வேந்தே. (கூச)

தன்குல விருத்திக் காகத் தன்மனை யெண்ணம் வாய்ப்ப
நன்குல மறையோன் கூடி நலங்கொளிம் மைந்தர்ப் பெற்றான்
புன்பலத் தவர்கள் காம விச்சையாற் புணர்ந்து பெற்றா
னென்பரா னிற்க வன்னாற் கிளைமிடி வெளிக்கொண் டன்றே. (கூரு)

பல்லெலாந் தெரியக் காட்டிப் பருவரன் முகத்திற் கூட்டிச்
சொல்லெலாஞ் சொல்லி நாட்டித் துணைக்கரம் விரித்து நீட்டி
மல்லெலா மகல வோட்டி மானமென் பதனை வீட்டி
யில்லெலா மிரத்த லந்தோ விழிவிழி வெந்த ஞான்றும். (கூசு)

இருநிலத் தியாவர் கண்ணு மேற்பதை யிகழ்ச்சி யென்ன
வொருவிப வுளத்தான் காட்டி லுதிர்ந்துகொள் வாரு மின்றி
யருகிய நீவா ரப்புற் றுனிய மாராய்ந் தாராய்ந்
துருவவொண் ணகத்தாற் கிள்ளி யெடுத்துடன் சேரக் கொண்டு. ()

வந்துதன் மனைகைந் நீட்ட வாங்கிமற் றவற்றைக் குற்றி
யந்தமெல் லியல்பா கஞ்செய் ததிதிக்கோர் பாகம் வைத்துத்
தந்ததன் பங்க யின்று தவலரு முவகை பூத்து
மந்திர மறைகட் கெட்டா மாலடி நினைந்தி ருப்பான். (கூஅ)

அயிலல் - உண்ணல்.

இற்றிவன் வாழ்க்கைத் தன்மை யிருபத்தேழ் மைந்த ருக்கு
மற்றவப் பாகக் கஞ்சி மட்குழி சியைப்பால் வைத்துப்
பற்றுகோ ரிகையான் மொண்டு வாக்கிப்பற் றுமை கண்டு
வெற்றுடம் பாகி நிற்பண் மெலிவள்பின் னென்செய் வாளால். (கூகூ)

மட்குழிசி - மட்பானை. கோரிகை - அகப்பை.

மேற்படி-வேறு.

ஒருமகவுக் களித்திடும்போ தொருமகவு கைநீட்டு முந்தி மேல் வீழ்ந், திருமகவுங் கைநீட்டு மும்மகவுங் கைநிட்டு மென்செய் வாளாற், பொருமிபொரு மகவழுங்கண் பிசைந்தழுமற் றொருமகவு புரண்டு வீழாப், பெருநிலத்திற் கிடந்தழுமற் றொருமகவெங் ஙனஞ் சகிப்பாள் பெரிது பாவம். (எ0)

அந்தோவென் வயிற்றெழுந்த பசிபடங்கிற் றில்லையென வழுமா லோர்சேய், சிந்தாத கஞ்சிவாக் கிலையெனக்கன் னாயெனப்போய் செப்பு மோர்சேய், முந்தார்வத் தொருசேய்மி சையப்புகும்போ தினிலொருசேய் முடுகி யீர்ப்ப, நந்தாமற் றச்சேயு மெதிரீர்ப்பச் சிந்துதற்கு நயக்கு மோர்சேய். (எக)

இவ்வண்ணங் கலாம்விளக்கு மைந்தர்களை நனிநோக்கி யிரங்கி யேங்கிச், செவ்வண்ணக் காதலத்தா லணைத்துமடித் தலத்திருத்திச் சிறப்புச் செய்து, மைவ்வண்ணக் கண்ணீரைத் துடைத்துமுகம் வெரிந்புறந்தை வந்து மாம்ப, லவ்வண்ண வாய்முத்தங் கொண்டு நயத் தோர்விதத்தி லாற்றல் செய்வாள். (எஉ)

கலாம் - கலகம். வெரிந் - முதுகு. தைவரல் - தடவுதல்.

அடுத்தமனைச் சிறானொருவ னின்றுநும தகங்கறியென் னட்டா ரென்று, தொடுத்துவினா யினனாலைச் சொற்பொருள்யா ததுதானெச் சுவைத்தன் னாய்நீ, யெடுத்துரையென் றிடுமழவுக் குரைக்கிலது செய்யெனிலென் செய்வா மென்று, மடுத்தவஃ தறிந்திலே னென மற்றொன் றுரைத்ததனை மறக்கச் செய்வாள். (எங)

வேறுமனைச் சிறானயின்ற பக்கணங்கண் டோடிவந்து விழி நீர் வாரச், சீறுதலி லாதவனை முகம்பார்த்தின் னானின்ன தின்றா னென்வா, யூறுதலா லிப்பொழுதே செய்தளித்தி யெனவுடுத்த வுடைதொட் டீர்க்குந், தேறுதலில் சிறுமகவை யெடுத்துமார் பிடை யணைத்துச் சிந்தை நோவாள். (எச)

பக்கணம் - பக்ஷணம். ஈர்த்தல் - இழுத்தல்.

குண்டலமோ திரங்கடகஞ் சுட்டியயன் மனையார்தங் குழவிக் கிட்டார், புண்டரீ கக்கணன்னா யெனக்குநீ யிடாதிருக்கும் பொறு மை யென்னே, கண்டெடுத்திப் போதிடெனக் கரைமதலைக் கில் லாதான் கடன்றந் தானாக், கெண்டபச்சொல் வார்த்தையென நாளைக்கு நாளைக்கென் றியம்பிச் சோர்வாள். (எரு)

பருப்போடு குளமளித்தி யெனக்கென்று மெனக்கினிய பால் வெண் ணெய்யும், விருப்போடு தருதியென்று மக்களழும் போ தெல்லாம் விள்ளா ளொன்று, நெருப்போடு புகையுயிர்க்கு நிரியா ணக் கடமத நெடுங்கை யானைப், பொருப்போடு செறுநர்படை முழுதுழக்கிச் சவட்டிவரும் புகர்வேல் வேந்தே. (எசு)

குளம் - வெல்லம். நிரியாணம் - யானைக்கடைக்கண்.

சிறியசித மணிப்பூணே யன்றிவே றொருபூணச் சேய்கட் கில் லை, வறியமா நாருரியே யுடையன்றி மற்றுடைகண் மருவ வில்லை,

வெறியபொழிற் றழைத்தவிலை யுண்கலமல் லாதுகலம் வேறொன் றில்லை, குறியமனை வயிற்புகுமோ செறும்பினுக்கு மாங்குணவு கொடுத்தற் கில்லை. (எஎ)

நண்புகூர் தருமன்னப் பால்சிறிதல் லாமன்மற்றோர் நற்பா லில்லை, பண்புகூர் தருதநயர்க் கென்ஞான்றும் பசிதீர்ந்த பாடு மில்லை, கண்புகா வில்வறுமை கண்டுமறை யவனுமுளங் கவற்சி யில்லை, யெண்புகாப் புகழவன்றன் செயல்கண்டு மனைவிவிருப் பிகத்த லில்லை. (எஅ)

வருவாய்மிக் குடையரா யளவிறந்த செல்வத்தின் வளமுள் ளார்க்கு, மொருவாவன் பொருமதலை யெண்ணியவா றளிதோ ம்ப லொல்லா தாகும், பொருவாவெங் கடுங்கூற்றாய்க் கொடுவிட மாய் வடவையாய்ப் புகுந்து வாட்டத், திருவாநின் றிடுமிடியிற் பன்மகவுள் ளாள்செய்கை யெற்றோ வெற்றோ. (எகூ)

இவ்வாறு மிடியென்னும் பெருங்கடலுள் ளழுந்தியுந்தற் கினி மை சான்ற, செவ்வாய்மை யந்தணனை வெறுத்துரையா ளலர் மொழிகள் சிறிதுஞ் செப்பா, டுவ்வாமை மைந்தர்கள்பான் மறந் துமியற் றுளவடன் சுகுண மென்னே, யெவ்வாறித் துயர்க்கடனீந் துவமெனுமோ ரெண்ணமுளத் தென்று முண்டால். (அ௦)

கற்புடைய வருந்ததியே முதன்மடவார் புகழவருங் கற்பின் மிக்காள், பொற்பமையா மிடியென்னுஞ் சாகரத்து ளழுந்தி மனம் புண்ணே யாகிப், பற்பலநாள் செலவொருநா ளமையமறிந் துளந்துணிந்து பண்பிற் போற்றிச், சொற்பெறுநற் புகழ்க்கணவன் முகநோக்கி யெண்ணியவை சொல்ல லுற்றாள். (அக)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

காமம்வெங் குரோத முலோபந்தீ மோகங் கரைமத மாற்சரி யமெனுந், தீமைசே ராறு பகையினைச் செற்றோய் செம்மணி கொழிக் கும்வெண் டரங்கப், பாமமா கடலுங் காமுறு மேனிப் பண்ணவன் மலரடித் துணையைத், தோமற வுள்ளத் துள்கியேத் தெடுப்போய் துரிசறு மறைமுழு துணர்ந்தோய். (அஉ)

பாமம் - பரப்பு.

உரைக்கருஞ் சிங்கஞ் சரபம்வெம் புலிக ளுலவையோ ரிரண் டுடை வேழ, நிரைப்படச் சரிக்குங் கானத்தி லணுகி நிகழ்சரு கறல்வளி யருந்தித், திரைக்கடல் வினைக்கோ ராகரமாகுந் தேகத்தை வாட்டுமெய்த் தவத்தோய், நரைத்தவோ திமத்தை யுயர்த்தருள் கமல நான்முக னனையது யவனே. (அங)

ஓதிமம் - அன்னப்பறவை.

துணிபடு கந்தை சூழ்ந்தமெய் யினரிற் றுணையிலா நற்றவ முனிவ, வணிபடு மனையாண் மக்களி லருத்தி யமைக்கிலா யென்று மன்னியர்பா, னணியிரந் தேற்ற லொழித்தனை யடிகே ஞானஃது ணர்ந்துளே னெனினும், பிணிபடு முளத்திற் புகலுமென் மொழியைப் பெட்பொடு கேட்டியென் றியம்பும். (அச)

பெட்பு - அன்பு.

கொழுந்துவிட் டெரியு முத்தழல் வளர்க்குங் கோதிலா முனிவநஞ் சிறார்க, ளெழுந்துபட் டேங்க வெழும்பசி யொழிக்க வனமிலா துயங்கின ரந்தோ, முழங்குமீ ரொன்பான் புராணநன் கோர்ந்தோர் மூரலா லுயிர்நிற்கு மென்று, வழங்குவ ரச்சொன் மறிதிரைக் கடல்சூழ் மண்ணிடத் துண்மைய யாமே. (அரு)

உயங்குதல் - வருந்துதல்.

நான்மறை யுவரிக் கடல்புடை யுடுத்த நானிலத் துயிரெலா மின்பத், தான்மன மகிழூஉ வாழ்கநன் கென்றுச் சாற்றிடு மதற்குமா றின்றிக், கான்வழிந் தொழுகுங் கற்பக மாலைக் கடவுளர் பராவுநற் புகழோய், தேன்வழிந் தன்ன மழலைவாய் மைந்தர் சிறப்புற வருளுதல் கடனே. (அசு)

கான் - வாசனை.

நித்திலங் கோட்டிற் கொழிக்கும்வெண் டரங்க நெடுங்கடல் புடையுடுத் தகன்ற, தத்தொளி மணிச்சூட் டுச்சியி லரவந் தாங்குமிந் நிலவல யத்தி, லெத்தகை யினரும் வெருவரு நிரப்பை யிசைந்தவர் பாவியர் செல்வ, மொத்துற வியைந்தோர் புண்ணிய ரன்றோ வும்பருந் தொழத்தகு மேலோய். (அஎ)

கோடு - கரை.

தரித்திர மிக்க வனப்பினை யொடுக்கிச் சரீரத்தை யுலர்தர வாட்டுந், தரித்திர மளவாச் சோம்பலை யெழுப்புஞ் சாற்றரு முலோபத்தை மிகுக்குந், தரித்திரந் தலைவன் றலைவியர்க் கிடையே தடுப்பருங் கலாம்பல விளைக்குந், தரித்திர மவமா னம்பொய்பே ராசை தருமிதிற் கொடியதொன் றிலையே. (அஅ)

தரித்திரங் களிப்பாங் கடலுக்கோர் வடவை சாற்றுமெண் ணங்கள்வா ழிடமாந், தரித்திரம் பற்ப றுக்கமுந் தோன்றத் தக்கபே ராகர மென்ப, தரித்திர நன்மை சாலொழுங் கென்னுந் தழைவனந் தனக்கழ றழலாந், தரித்திரங் கொடிய வெவற்றினுங் கொடித் தகையதை யொழித்தனன் ருமே. (அகூ)

ஆகரம் - பிறப்பிடம்.

யாதவர் குலத்திற் றோன்றிய வாசர் யாவர்க்கு மதிபனு மிணை யின், மாதவ னுடனீ பலகலைக் கடலை வாய்மடுத் தனையென வகுப்பா, ராதலி னப்பீ தாம்பரன் மருங்கி லணைந்தவன் பாற்பெருஞ் செல்வந், தீதறக் கொண்டு கொடுத்துநஞ் சிறுவர் செல்லனோய் தவிர்க்குதல் வேண்டும். (கூ0)

பீதாம்பரன் - பொன்னுடையை யுடையவன்.

இளமையி னின்னோ டிருங்கலை கற்ற வெழிலிபோல் வண்ணனிற் கண்ட, வளவையே யெல்லாப் பேசரும் வளமு மளிக்குவ னையம தின்றாற், பளகறு நேச னொருவனைப் படைத்தல் பருந்தனப் பொதிபெற்றாற் போன்மென், றுளமிகத் தெளிந்தோர் புகலுநன் மாற்ற முண்மையாம் பொய்ம்மையா காதே. (கூக)

பளகு - குற்றம்.

உலகமோர் மூன்றும் வெருவரக் கொடிய வுஞற்றிய கஞ்சனுயிர்க்கொன், றலகினன் னெறியோ ரின்புற வளிப்போ னுதவிஞங்கவன் பாற்சென், றிலகுறுஞ் செல்வம் வேண்டிடி னினக்கு மீகுவன் மற்றவன் மறுக்கிற், குலவவன் பாதங் காண்டலே யமையுங் கோதறு வீடுமெய் தலினே. (கூஉ)

கண்ணனைத் துளப மாலிகை நிறத்திற் கமலைவாழ் தாவருள் புரிந்த, மண்ணிய மணியைத் தினந்தினம் போற்று மாசறு தவத்தி னருள்ளத், தெண்ணிய வெண்ணி யாங்களிப் பவனை யெய்திநஞ் சிறாருயச் செல்வ, நண்ணிவா வென்று நங்கைசொற் றிடலு நற்றவக் குசேலனீ துரைக்கும். (கூங)

நிறம் - மார்பு.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மக்களுக் கிரங்கி வாடு மடத்தகை யணங்கு கேட்டி
தக்கமுற் பவத்தி லான்ற தருமநன் கியற்றி னோர்க
ளொக்கவிப் பவத்தி லின்ப மொருங்கனு பவிப்ப ரின்றேன்
மிக்கவெந் துயரத் தாழ்வ ரிதற்குள மெலித லென்னே. (கூச)

துப்பிதழ் மடந்தை நல்லாய் தோன்றிய சீவ ரெல்லா
மிப்புவி யிடத்துச் சால வெண்ணுவ ரெண்ணி யாங்கே
யெப்படி முற்று முற்றா தெம்பிரா னொருவற் கன்றி
யப்படி முற்றிற் கீழ்மே லாம்பகுப் பிரண்டுண் டாமோ. (கூரு)

தேற்றமுற் பவத்திற் செய்த தீங்குநன் கெனுமி ரண்டு
மாற்றல்சால் கரும மென்ப ரக்கரு மத்தை நோக்கிச்

சாற்றுமிப் பிறப்பிற் றக்க தரித்திரஞ் செல்வ நல்கிப்
போற்றுவ னுயிரை யெல்லாம் பொலிசுடர்த் திகிரி வள்ளல். (௯௬)

மைந்தர்க டம்மைப் போற்ற வளநிதி வேண்டு மென்றாய்
நந்திய பறவை கான நயந்துறை விலங்கு முன்னு
வந்தபல் லுயிர்க்குச் சேம வைப்புண்டோ வருவா யுண்டோ
வெந்திடத் தேனும் போயோன் றிரப்பது தானு முண்டோ. (௯௭)

சேமம் - காவல். வைப்பு - புதையல்.

அல்லது நாளைக் கென்செய் வாமெனுங் கவலை யுண்டோ
வெல்லையி லொன்றி னுலொன் றிடிப்புண்டு வாழ்த லுண்டோ
வொல்லுமவ் வுயிர்க டம்மு ளுணவிலா திறந்த துண்டோ
சொல்லரி பரந்த வுண்கட் டுடியிடைப் பேதை மாதே. (௯௮)

கல்லினுட் சிறுதே ரைக்குங் கருப்பையண் டத்து யிர்க்கும்
புல்லுண வளித்துக் காக்கும் புனத்துழாய்க் கண்ணி யண்ண
லொல்லுநின் மைந்தர்க் காவா தொழிவனோ வொழியா னுண்மை
மெல்லியல் கொண்ட துன்பம் விடுவிடு மறந்து மெண்ணல். (௯௯)

அண்டம் - முட்டை.

உரைத்தகன் முதலி டப்பல் லுயிர்க்கெலா முணவே யின்று
வரைத்தவவ் வுயிரவ் வாறு வழங்குத லியல்பே யென்னிற்
றரைத்தலை வந்த ஞான்றே சலமலம் விடுத்த லுண்டே
விரைத்தபூங் குழலாய் துய்க்கு முணவின்றி மேவு மேகொல். (௧௦௦)

அலரவன் றீட்டி வைத்த வாயுளி னளவை காறும்
விலகிலா வினைக்குத் தக்க விருப்புறு வெறுப்பு றுவு
மிலகவுண் டின்றே யின்றே மின்னுயி ருடம்பின் வாழ்தன்
மலர்தலை யுலகத் தென்று வகுப்பர்நூ லுணர்ந்த வல்லோர். (௧௦௧)

தீட்டிவைத்தல் - எழுதிவைத்தல்.

ஆதலி னினது மைந்தர்க் காயுளுள் ளளவை காறு
மோதிரு வினைக்குத் தக்க வுணவுண்டு புந்தி மாழ்கே
லேதுவந் தாலு மூழா லெனநினைந் திருத்தல் வேண்டு
மாதர்வாண் முத்த மூரன் மயின்மரு ணடைப்பூங் கொம்பே. (௧௦௨)

மூரல் - பல். மாழ்குதல் - மயங்குதல்.

வளநிதி படைத்தோ மென்றும் வடிவவில் லுடையோ மென்று
மளவில்சே யின்றே மென்று மனுபவத் தமைந்தோ மென்று
மிளமையிற் சிறந்தோ மென்று மெழினல முடையோ மென்று
முளமகிழ் கூர்வர் சற்று முண்மைநூ லுணர்ச்சி யில்லார். (௧௦௩)

உயிர்க்கொலை புரித லுண்ணு முணவுமா றுட்டஞ் செய்த
லயிர்ப்பிலா நண்பர் மாட்டு மமைதாக் குய்யஞ் செய்தல்
பயிர்ப்புமிக் குறநல் லோரைப் பழித்தல்பொய்க் கரியு ரைத்தல்
செயிர்ப்பிலா லயத்தி டத்துஞ் சென்றுபட் டிமையி யற்றல். (கOச)

குய்யம் - வஞ்சனை. கரி - சாக்ஷி.

இவைமுதற் பலவு மாந்த ரியற்றிநாள் கழியா நிற்ப
ரவையெலாம் பொருணி மித்த மாகுமப் பொருளைப் பெற்றுற்
குவையுறப் புதைத்து வைத்துக் குதுகுதுப் படைந்து காத்து
நவையுறு பணப்பே யென்னு நாமமும் பெறுவர் மாதோ. (கOரு)

ஒருசிறு தருமமேனு முஞற்றிடா ரிரப்போர் வந்து
தருநிகர் கரத்தா யென்று சாற்றினுங் கொள்ளா ராகிக்
கருணைசற் றின்றி யெல்லை கடந்திடத் தூரந்து மீள்வர்
மருவுபல் கிளையு மோம்பார் வளம்படைத் தென்பெற் றூரால். (கOசு)

உஞற்றுதல் - செய்தல். வளம் - செல்வம்.

முறைதவிர் கொடுங்கோன் மன்னர் முனிவிற்கு நனியு மச்சங்
கறைகெழு கரவு செய்வார் கரத்திற்கு மழற்கு மச்ச
மறைவறு தாய மாக்கள் வெளவுவ ரென்று மச்ச
மறைபொருள் பெற்று ரல்ல ரச்சமே பெற்றூர் போலும். (கOஎ)

ஒல்லொழுக் கினரைத் தீய வொழுக்கரென் றுரைக்கச் செய்யும்
புல்லொழுக் கினரைத் தூய புலத்தரென் றுரைக்கச் செய்யு
நல்லகற் புடைய மாதர் நலத்தையஞ் சாமை செய்யும்
பல்வகைத் துயருஞ் செய்யும் பாழ்ம்பொருள் பற்று ளார்க்கே. ()

புலத்தர் - அறிவுடையார்.

கோடிபொன் னளிப்ப னின்றே கோடிரோர் மாத்தி ரைக்கு
ளோடிய கிளைக்கோர் வார்த்தை யுரைத்தடை குவனென் றூலுங்
தேடிய காலதூதர் சிமிழ்த்தல் விட் டொழிவ ரேகொல்
வாடிய மருங்கு னங்காய் மாண்பொருட் பயன்கண் டாயோ. (கOகூ)

சிமிழ்த்தல் - பற்றுதல்.

பொருவறு பந்த மெல்லாம் புணர்த்திடுந் தெய்வ சிந்தை
யொருவமே லிட்டு நிற்கு முறக்கமு மிறக்கச் செய்யுங்
கருவினுட் புகுத்து மின்ன கரிசுகண் டதனு லன்றோ
விருநிலத் திடைவெ றுக்கை யென்மனூர் புலமை சான்றோர். (ககO)

சிறியரே மதிக்கு மிந்தச் செல்வம்வந் துற்ற ஞான்றே
வறியபுன் செருக்கு மூடி வாயுள்ளார் மூக ராவர்

பறியணி செவியு ளாரும் பயிறரு செவிட ராவர்
குறிபெறு கண்ணு ளாருங் குருடராய் முடிவ ரன்றே. (கககக)

பல்கதிர் விரித்துத் தோன்றிப் பாடுசெய் கதிரோ போல
மல்லனீ ருலகிற் றோன்றி மறைந்திடு நும்மை விட்டுச்
செல்வமென் றுறுவ தற்குஞ் செல்வமென் றுரைக்கும் பேர்நன்
றல்லலை விளைப்ப தாகா தரும்பெறற் செல்வம் பாவாய். (ககஉ)

மதுமடை யுடைத்துப் பாயும் வனத்துழாய்க் கண்ணி வேய்ந்து
விதுமுகப் பதுமை செங்கை மெல்லென வருடச் சேந்து
கதுமெனக் கருது மன்பர் கருத்தினுட் புகுந்து வாழு
முதுமறைப் பெருமான் பாதம் பெறுதலே யூரிச் செல்வம். (ககங)

விது - சந்திரன்.

கைப்பொருள் பெற்ற ஞான்றே கடவுளா லயத்திற் கீந்து
மெய்ப்படு புராண நூல்கள் விருப்பொடு கேட்டு வந்தும்
வைப்பென விரப்போர்க் கீந்தும் வருபவ ருளரேற் கூற்ற
மொய்ப்புயத் தண்டந் தப்பி முன்னவ னின்பத் தாழ்வார். (ககச)

குடருநெய்த் தோரு மென்புங் கொழுவும்வார் வழும்புந் தோலுந்
தொடருநா டிகளும் வைத்துச் சுமத்திய தடியுங் கொண்டு
படர்தரச் செய்த பவ்வீப் பாண்டமா மடந்தை நல்லா
ரிடருடை வடிவ மந்தோ விதற்குமுண் மயங்கா நிற்பர். (ககரு)

தடி - மாமிசம். பவ்வீ - பீ (மலம்).

கோதுற வமைத்த பவ்வீக் குழப்புபஃ றுவாரந் தோறு
மோதுற வழியுங் கும்ப மூத்திர பாத்தி ரங்கை
யாதுபல் கிருமிக் குப்பை யடர்ந்ததீ நாற்றக் கூடிம்
மாதர்மெய் வடிவங் கண்டு மாழ்குவார் மாழ்கி நிற்க. (ககசு)

முன்னமெத் தனைபேர் மைந்தர் முறைமைபா ராட்டி னாரோ
வின்னமெத் தனைபேர் மைந்தர் முறைகொள விருக்கின் றாரோ
வன்னமைந் தரைத்தம் மைந்த ரெனலறி யாமை யாகு
மென்னடைக் கரிய வாட்கண் விரைக்கருந் தாழ்கு ழாலே. (ககஎ)

மதலையைப் பெறுநாட் டுன்பம் வளர்த்திடு நாளுந் துன்பம்
விதலைநோ யடையிற் றுன்பம் வியன்பரு வத்துந் துன்பங்
கதமுறு காலர் வந்து கைப்பற்றிற் கணக்கி றுன்ப
மிதமுற லெந்நாள் சேயா லெற்றைக்குந் துன்ப மானால். (ககஅ)

விதலை - நடுக்கம். கதம் - கோவம்.

இளமையி லியற்றுந் தண்ட மேற்றுமெவ் வெறுப்புந் தானு
முளநடு நடுங்கிப் பின்னி யுற்றுறப் பற்றி நிற்பார்
தளர்வறு பருவஞ் சார்ந்தாற் றந்தைதாய் நடுங்கச் சீறி
யளமரு தம்ம னஞ்செ லவ்வாறே யொழுகி நிற்பார். (கககூ)

தண்டம் - சிக்ஷை.

சாருறு தந்தை யாருந் தாயரு மனந்தஞ் சன்ம
வூருமோ ரனந்தம் வாய்த்த வுறவுமோ ரனந்தம் பெற்ற
பேருமோ ரனந்தங் கன்மப் பெருக்கமு மனந்தங் கொண்ட
சீருமோ ரனந்த மின்னுஞ் சேர்வது மனந்த மாமால். (சஉ0)

அத்தகு மைந்த ரார்நீ யாரிவ் துரைக்கு நானு
ரித்தரை யிடைக்காப் பாற்றற் கியான்றிரு நெடுமா லல்லன்
கொத்துறு மைந்த ராசைக் கோட்பட்டு வருந்து கின்றாய்
பித்துளார் செய்கை யீது பெரியரிம் மயக்கம் பூணார். (கஉக)

நல்வினை யடைந்த காலை நணிநலந் திளைப்பர் நன்மை
யல்வினை யடைந்த காலை யல்லலிற் றுளைவ ரெல்லாந்
தொல்வினை வழிய தாகுந் தோன்றனு பவங்க டந்தம்
புல்வினை யாலென் றெண்ணல் புலமையோ ரிடத்தின் றாமால் (கஉஉ)

திளைத்தல் - அநுபவித்தல்.

இம்மையிற் றரும தான மெழில்பெற வியற்றி னோர்க
ளம்மையிற் றேவ ராகி யமிர்தமுன் னுன போகஞ்
செம்மையிற் றுய்ப்பர் துய்த்துத் தீர்ந்தபின் புவியின் மீட்டுந்
தம்மையர் தாய ரென்றே திலர்த்தழீஇப் பிறப்ப ரன்றே. (கஉங)

ஏதிலர் - அயலார்.

தழைவிரி கற்ப நாடு சார்தலும் புவியில் யாரும்
விழைதகு போகந் துய்த்து மேவனு நல்லூ ழாமாற்
பிழைபட நிரயத் தாழ்ந்து பெருந்துய ருறனு மண்மேற்
குழைமிடி யாதித் துன்பு கூர்தலுந் தீயூ ழன்றே. (கஉச)

நிரயம் - நரகம்.

இத்தகு துன்ப மின்ப மெய்திடா ரறிவு சான்றோர்
பத்தியின் வழாது நின்று பகருச் சனையி யற்றிக்
கைத்துமுற் செயலெ லாநிட் காமிய மாக்கி யென்றும்
பைத்தகார் வண்ணத் தெம்மான் பதமடைந் தின்பந் தாழ்வார். (கஉரு)

சளசள வெனவா யூற றடையின்றி யொழுகப் பற்போய்த்
தளர்வொடு மெலிந்து கூனித் தசையற வற்றி முற்றிக்

இளர்நடை யொழிந்து பாயல் கிடைகொளுங் கிழவுத் தன்மை
யளவுகண் டிலர்கொ ளுற்ற விளமையோர்க் ககங்க ளிப்பார். (கஉசு)

வாயூறல் - எச்சில். பாயல் - பாய். கிழவுத்தன்மை - கிழப்பருவம்.

மேற்படி-வேறு.

பாவ மிகையாற் பூதத்துற் பவிப்பர் நரகர் புண்ணியங்கண்
மேவு மிகையாற் பூதசா ரத்தின் விண்ணோ ருதித்திடுவர்
பூவி னிடத்தவ் வினையிரண்டாற் பூத பரிணா மத்துயிர்க
ளாவ வியன்மா னிடம்விருக மனைத்தும் பையு ளாவனவே. (கஉஎ)

மிகை - மிகுதி. பூதம் - பூதசாரம், பூதபரிணாமம் இவை சரீரத்ரயம்.

பறவை யுரக முதலாய பலவு மண்டத் துதித்திடுமா
லுறவுற் றுதிக்குங் கசிவினிற்கீ டாதி யுருவம் வித்திடமண்
ணறல்கால் வெயிலுற் றிடவுதிக்கு மறுகாற் பொறியஞ் சிறைவண்டர்
நறவுண் டிசைபா டிடமலரு நறிய தருக்கண் முதற்பலவும். (கஉஅ)

உரகம் - பாம்பு. கசிவு - வேர்வை. அறல் - நீர்.

அவ்வித் துயிர்ப்ப வவற்றரிய யவைமுன் செந்நெ லீறான
செவ்விப் பலத்தி னசித்திடுமச் சிறந்த பலமா னிடர்க்குணவா
யெவ்வத் தகற்றி வளர்க்குமகத் திட்ட வுணவு நீரிவற்றை
யொவ்வப் பருவ மடுப்பவறல் கீழா வுணவு மேலாக. (கஉகூ)

யவை - ஓர்வகைத் தானியம்.

பகுக்கும் பிராணன் பின்வளிபின் பகுக்குஞ் சாரந் தூராலிரண்டா, வகுக்கு மழலி தயஞ்சாரம் வதிந்து சமான னுற்பயிலுந், தொகுக்கு நாடி யெலாமற்றைத் தூரால்பன் னிரண்டாய் வெளிக்கொள்ளு, மிகுக்குஞ் சார மென்பதுமத் துணைத்தாம் விரைப்பூங் குழன்மாதே. (கஙo)

வளி - காற்று. தூரால் - அழுக்கு.

இயக்க மிரண்டாய் மிடற்றுவழுக் காய்மூக் களகு சளிநீராய்
நயக்கட் பீளை யாய்ச்செவிநா நகம்பல் குய்யங் குதமழுக்காய்க்
கயக்கு ரோமத் துளைதோறுங் கசியும் வேராய்த் தூரால்கழியும்
வியக்கு மருங்கற் புடையாரும் விரும்பு மேன்மை மெல்லியலே. ()

மிடறு - கழுத்து. இயக்கம் - சஞ்சாரம். குய்யம் - ஆண்குறி.

சார மதனிற் றுவக்கதனி லுதிர மதனிற் றசைநிணமூன்
சேருந் தசையி னரம்புமயிர் செறியு நரம்பி னிடைநாடி
யோரு மதிலென் பதின்மூளை யுகிர்மூ ளையிற்சுக் கிலமதனிற்
சாருங் கருவிங் ஙனமீரா றுகிப் பயிலுந் தன்மைத்தே. (கஙஉ)

துவக்கு - தோல். உகிர் - நகம்.

கலிநிலைத்துறை.

பாயும் வெண்புனல் செம்புன லினுமிகப் பரவி
னேயு மாண்சுரோ ணிதமிகிற் பெண்ணிகர்த் திரண்டுந்
தோயு மேலலி யாம்பிதா நுகர்சுவை பற்றிப்
போயுள் வெண்புனற் பட்டுயி ரணைகருப் புகுதும். (௧௱௩)

வெண்புனல் - சுக்கிலம். செம்புனல் - உதிரம். சுரோணிதம் - உதிரம். அலி - பேடு.

உயிர்ப டுங்கரு வற்றைநாட் குன்றியை யொக்கு
மியலு மைந்திற்புற் புதமொக்கு மேழின்மெல் லூனும்
பயிற ரும்பதி னான்கிற்செந் நீர்பர வூனுஞ்
செயிரி லையைந்திற் பீசமுற் றிடுஞ்சிறி தாக. (௧௱௪)

குன்றி - குன்றிமணி. புற்புதம் - நீர்க்குமிழ்.

சிரங்க ளம்புற மென்புநாண் முப்பதிற் செறியுங்
கரங்க டாளடி மருங்குழ ணிருமதி காணுங்
தரங்கொள் சந்திகள் வடிவின்மும் மதியிடைச் சாரும்
வரங்கொண் மாதராய் விரல்கணான் மதியிடை மருவும். (௧௱௫)

களம் - கழுத்து. புறம் - முதுகு.

நாசி யானன நகங்கன்னங் குய்யநன் னகையூன்
பேசு மைந்திலா றினிற்கன்னத் துளைபெறு மேழி
லாசி லாதபல் குறிகளும் விளங்கிட வமையு
நேச மாய்க்குத முந்திமற் றங்கமு நிரம்பி. (௧௱௬)

ஆனனம் - முகம். குய்யம் - மர்மஸ்தானம்.

ஓங்கி டும்பிரா ணன்முதல் வளிகளு முற்றுத்
தேங்கி டும்மதி யெட்டினற் றுய்நுகர் செறியூண்
பாங்கு றுஞ்சுவை யுந்திவா யகட்டுறும் பற்றி
வாங்கு மின்பதுன் பங்களு மனுதியா னுகரும். (௧௱௭)

அகடு - வயிறு. உந்தி - கொப்பூழ்.

உற்றி டுங்கருப் பாசயப் பையுறுத் துதன்முற்
சொற்றி டுந்துய ரழுந்திமுன் னிகழ்ச்சியுந் தோன்றப்
பற்றி டும்புவிப் பிறந்துநன் னெறிநின்று பவநீர்
வற்றி டச்செய்வா மென்றுள்ளிப் பிறக்கும்பின் மறக்கும். ()

கருப்பாசயப்பை - கருப்பை.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இவ்வித மின்ப முத்தி யெய்திடுங் காறு மாறு
தெவ்வரோ யுறும்பி றக்கு மிறக்குமித் துயர மோர்ந்த

செவ்விய மனத்தர் மாயன் றிருவடிப் புணையாற் சென்மப்
பௌவமே ழைபுங்க டப்பர் பரிந்துசோ காப்பர் மற்றோர். (கஙகூ)
பௌவம் - கடல். புணை - தெப்பம்.

நாடிக ளூரோமந் தந்த நகங்கள்வீ ரியமே பித்த
நீடிய கபநி ணந்தோ னெய்த்தோரூன் மூளை யின்ன
கூடிய விரண்டைந் நூறு தொடியெனக் கூறு நால்க
ளோடிய விரண்டி யக்கக் குறுத்திய வளவை யின்றே. (கசO)
தொடி - பலம். நெய்த்தோர் - உதிரம்.

புலைத்தொழில் பயின்ற விந்தப் புன்புலாற் சுமையை நாளு
நிலைத்ததென் றெண்ணி பெண்ணி நேயம்வைத் துறுகாப் பாற்றி
மலைத்தலைந் துழல்வ தெல்லா மடமையோர் செய்கை யாகுஞ்
சிலைத்தொழில் விளக்கி யாங்குச் செறிகரும் புருவப் பாவாய். (கசக)
புலால் - மாமிசம். சிலை - வில்.

தரித்திர மென்று பல்காற் சாற்றினை யெதிர்ம றுத்தல்
பரித்திடு மச்சொ றன்மைப் பன்மைமுற் றுக வல்லோர்
விரித்துரை பொருணீ சற்றும் விளங்கிட வுணர்ந்தா யல்லை
யரித்தடங் கருங்கண் மாதே யாதலி னிலைத்த தன்றால். (கசஉ)

பாற்கட லடுத்த மீனப் பால்விரும் பாது மற்ற
வேற்குமா விரும்பி ஞற்போ லெம்பிரான் றிருமுன் சார்ந்து
நாற்கதி கடக்கு மின்பச் செல்வத்தை நண்ணி டாமற்
சேற்கருங் கண்ணுய் துன்பச் செல்வமோ நண்ணு வேன்யான். ()
நாற்கதி - தேவகதி, மக்கட்கதி, நரககதி, விலங்குக்கதி.

மானமற் றிழிவு பூண்டு வளமனைக் கடைதோ றெய்தி
யீனமுற் றிரந்தி ரந்திவ் வுடல்பருத் திடச்செய் தாலுந்
தூநகைக் கரிய வாட்கட் சுடர்த்தொடி நிலைப்ப தன்று
பேனமார் வெள்ள நீரிற் பிறந்திடுங் குமிழி போலும். (கசச)
மனைக்கடை - வீட்டுவாயில். பேனம் - நுரை.

நன்றியி னுடலைப் போற்ற னன்றுளார் செய்கை யன்று
வன்றிகண் மலத்த மூந்தி மாசுக மென்றூற் போல
வொன்றுமிக் குடும்பச் சேற்றி னுழன்றிடே னுழன்றி டேன்யா
னென்றுரைத் திறுத்தான் பற்றி விருந்தவ ரேறு போல்வான். ()

அந்தண னுரைத்த மாற்ற மனைத்துமஞ் செவியி லேற்று
நந்தலி னுண்மை யீதென் றுணர்ந்துந்தா னயந்து பெற்ற
மைந்தர்பால் வைத்த வாசை மயக்கரு ளாகிப் பின்னும்
புந்தியின் விரும்பிப் பாதம் போற்றிநின் றிதனைக் கூறும். (கசசு)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கலைமுழு தோர்ந்து கரிசெலா மறுத்த காந்தனே பருமணி யரவத், தலைகிடந் திமைக்குந் தாத்திரி யதனிற் சாற்றருந் தக்கநன் முயற்சி, யுலைவறப் புரியா வொருவனுக் கெங்ங னுற்றிடுஞ் செல்வ நன் னிலத்தை, நிலைபெற வுழுது வித்திலான் றனக்கு நீள்பய னுற்றிடுங் கொல்லோ. (கசஎ)

காந்தன் - கணவன். தாத்திரி - பூமி.

மானிட னொருவன் றனக்கருஞ் செல்வம் வாய்க்கவென் றனு தின முயற்சி, தானுஞற் றுவனேற் கடவுளு மதனைத் தந்தளிக் குறுமதா லன்றே, வானபே ரறிஞர் திருவினை முயற்சி யாக்குமம் முயற்சியில் லாமை, யீனமா ரின்மை புகுத்திடு மாலென் றியாருநன் குணர்தா நவில்வார். (கசஅ)

மக்களே தேவர் நரகரென் றறிஞர் வகுக்குறு முயர்திணை யாதி, தக்கபல் லுயிர்க்குஞ் சக்கர முதலாச் சாற்றுமைம் படைகரத் தேந்து, மைக்கடன் மேனி வள்ளல்வேண் டியவீ வானென வாய் மலர்ந் தனையான், மிக்கபன் முயற்சி புரிகிலார் தமக்கவ் விண்ணவன் யாங்ஙன மருளும். (கசகூ)

செயத்தகு முயற்சி செய்திடிற் செயிர்தீர் செய்யவண் மணு ளனு மிரங்கி, வியத்தக வேண்டு மியாவையு மளிப்பன் விளம்புறு முயற்சிசெய் யானே, னயத்தகு போக மளித்திடா னென்று நானி லத் தறிஞர்நன் குரைப்ப, ருயத்தகு நெறிமா லடியுன லென்றே யோர்ந்தமா தவப்பெருங் கடலே. (கரு0)

செயிர் - குற்றம்.

மூன்புநல் வினைசெய் தவர்முயற் றின்றி முன்னிய வெலா மூண்ப ரென்னி, லின்பவா லரியே முதலுப கரண மெலாமினி துடை யவ ரேனும், வன்புறு மடுதன் முயற்சியில் லாமை வயிற்றெழு பசித் தழ லவிய, நன்பத மாமோ மறைமுழு துணர்ந்த நற்றவக் குணப் பெருங் குன்றே. (கருக)

முயற்று - முயற்சி. அரி - அரிசி. பதம் - சோறு.

கடவுளீ குவனென் றெண்ணிநித் தியமுங் கருதுறு முயற்சி செய் யானே, லடலுறு செல்வ மடைகுவ னேகொ லருங்கலத் திட்டபா லடிசின், மிடலுடைக் காத்தா லெடுத்துண் டெங்ஙன் வீங் கும்வெம் பசிப்பிணி யொழிப்ப, வுடல்பவந் தனக்கோ ராகர மாகு முடனனி வாட்டுமெய்த் தவத்தோய். (கருஉ)

அடிசில் - சோறு. ஆகரம் - பிறப்பிடம்.

முன்பொரு காரவான் மொய்வலி சிந்து மும்மதக் கறையடிக் கயமும், வன்புடைப் பொன்னன் புரிகொடு மையினுன் மனமெலி பிரகலா தனனு, மன்பினே டேத்தி யழைத்தலா னன்றே யலைகடல் வண்ணன்வந் தாண்டா, னென்பரா தலினுன் முயற்சிசெய் பவருக் கெய்தரும் பொருளுமொன் றுளதோ. (கருரு)

கரா - முதலை. கறையடிக்கயம் - உரல்போன்ற காலையுடைய யானை.

கமலமே லவனைத் தோற்றிய வுந்திக் கமலன்வெந் தொட ரெனப் பகரு, மும்மலமே ரறுத்த முனிவர்வேண் டாம லெங்ஙன முயறிரு வளிப்பன், விமலவே தியநீ யுளத்தின்வேண் டுவையேல் வேண்டிய வேண்டியாங் களிக்கு, மமலநால் வேத மாறுசாத் திர ஙன் காய்ந்தவர் தமிழ்சிறந் தவனே. (கருச)

மும்மலம் - ஆணவம், மாயை, காமியம்.

முன்னரும் பற்பன் முனிவரர் பன்னுண் முயலரு மருந்தவ முயன்று, பன்னரும் பேறு மாதவ னளிப்பப் படைத்தனர் பவள வாய்ச் செங்கா, லன்னவே றுயர்த்த நான்மறை முனிவ னனையநற் பெருந்தவ ரேறே, யுன்னருஞ் செல்வ மன்னமா லீய வுறிற்புக ழுன்றிவே றிலையே. (கருரு)

அப்பரந் தாம னிணையடி யன்றி யாதர விலையென வறிந்தாய், செப்பரு மாசை பொய்கொடுஞ் சீற்றஞ் செற்றுளா யெனினும் விண் ணுளு, நப்புரந் தாரு தியர்தொழு மன்ரு னண்ணுறுந் துவாரகை யணுகி, யொப்பில்பல் வளனுந் தருதியென் றிரக்கி லுறுங்கொலோ தாழ்வதி னுணர்ந்தோய். (கருகூ)

மாசறு கற்பின் மடவா றனக்கு வகுக்கருங் கொழுநனே யுலக, மாசறத் துதிக்குங் கடவுளா மென்னு வரியநான் மறைசொலு மத னுற், பாசமுற் றிரியப் பலகலை யொருங்கு பளகறத் தேர்ந்தநீ யெனக்குப், பேசருங் கடவு ளாமெனி யேனைப் பெட்பொடு புரத்த னின் கடனே. (கருஎ)

இரிதல் - நீங்குதல்.

மடமையேன் றனக்குக் கடவுளு நீயே வகுக்கரு மிறைவனு நீயே, யடலுறு தானந் தவமுதல் யாவு மாற்றுநின் பணிவிடை யன்றோ, மடலவிழ் துளப மாலிகை புனைந்த வாசுதே வன்பத மலரைத், திடமுற நெஞ்சத் துன்னிவல் வினையைச் சிதர்தரச் செகுத்தமா மறையோய். (கருஅ)

வெண்டிரை வீசுங் கருங்கடற் புடவி விண்ணகம் பாதல மிவற் றுண், மண்டிய வுயிர்க ளெவற்றையுங் கமலை மார்பினன் புரப்ப

னே யெனினு, மண்டர்கள் புகழு மையநீ யுயிர்த்த வரியமக் களை யுமென் றனையும், பண்டை நூற் கியையப் பாதுகாத் தளித்தல் பகரு நின் கடனெனப் பகர்ந்தாள். (கரு௯)

படவி - பூமி. பாதலம் - பாதாளம்.

கலிநிலைத்துறை.

இடம்பா டிலாமை முகன்சாம்பி யிரங்கிக் கூறுந்
திடம்பாடு கொண்ட பெருங்கற் பினடேட மொழிக்கு
மடம்பா டறுத்துக் கலைமுற் றுணர் வாய்மை சான்றோ
னுடம்பா டிலாமை யுடையானல னுயி னனே. (க௯0)

இடம்பாடு - செல்வம்.

கண்ணன் றனைக் கண்ணுறிற் கண்ணுங் கதியுநன்கு
நண்ணுஞ் சிறுமைந் தர்களா லுளகையு மின்னு
ளெண்ணு நிரம்பு மெனச்சில் பொழுதுள்ளத் தெண்ணி
யொண்ணு மனையாண் முகநோக்கி யுரைக்க லுற்றான். (க௯க)

தெய்வங் குரவன ரசன்றிரு முன்னர்ச் செல்வோர்
மெய்வந்த வன்று ரருள்வேண்டி விரும்பி தேனுங்
கைவந்தபெற் றுச்செலீஇக் காண்குவர் கண்ணன் முன்பு
மைவந்தகண் ணாயினி தென்கொடு வல்லை செல்வல். (க௯உ)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

தெறுநி ரப்புளோர் வாழ்ந்திடு செல்வர்பாற் செல்வரேன் மதியார்கண், மறுவு றுத்தவ மானமு மியற்றுவர் மானமுள் ளவ ராயிற், குறுகு மவ்வவ மானத்தா லுயிர்விடு கொள்கையிற் றலை நிற்பார், நறும லர்க்குழா லாதலா லவரிடை நண்ணனன் றெனை வெண்ணல். (க௯ங)

நிரப்பு - வறுமை.

இருங்க டற்புவி யிடத்தினில் லாரையெல் லாருமெள் ளுவ ரென்று, வொருங்கு ணர்ந்தமுன் னோருரைத் திட்டவஃ துண்மை யென் றுளங்கொண்ணீ, நெருங்கு பற்றுறு தாய்தந்தை யருநிரப் புறுநரை வெறுப்பாரேற், சுருங்கு மன்பின்மற் றெவர்வெறுத் திடாதவர் தூநகை மலர்க்கொம்பே. (க௯ச)

எள்ளுதல் - பழித்தல்.

ஒன்றும் வேண்டல ராயினுஞ் செல்வர்பா லுறுமிடி யவர் சார்ந்தா, லின்று வந்தமை யாதினைக் கருதிமற் றிவரென வுளத் தெண்ணிக், கன்று மாறுபல் குறிப்புரை நவிற்றுவர் காதலி னவர்

பாற்போய், மன்ற வந்தது சிறுமைமே யிவர்க்கன்றி மற்றிலை யறி பாவாய். (கசுரு)

இந்த வாறிவ னுரைத்தலென் னெனவுளத் தெண்ணிடே லெக் காலும், பந்த மானிடர் தன்மையிற் றெனப்பகர்ந் தேன்பரம் பொருளாய, சந்த மாமறைத் தலைவன்பா லுறுவது தகாதென் றே னலன்கண்டா, யெந்த வாறுகை யுறைபிலா தையன்முன் யான் படர் குவன்மாதே. (கசுசு)

படர்தல் - செல்லுதல்.

எழுக டற்கொரு புன்னுனிப் பனித்துளியென் னுவகை யைச் செய்யுங், கொழும லைத்துணைத் தேவுக்கம் மலைத்துணை கொண்டு போற் றிடலுண்டோ, செழும திக்குச்சின் னூலிலை.ழு பறித்திட் டுச் சிந்தித்த துறல்போல, முழுமு தற்குமே தாவது கையுறை கொண்டுமுன் னுறல்வேண்டும். (கசுஎ)

கையுறை - காணிக்கை.

மேற்படி - வேறு.

என்றுரைத்த கொழுநனுரை கேட்டுமகிழ்ந் திதற்கென்னோ செயலென் றெண்ணி, யன்றுமுத லுபவாசந் தானிருந்து மாமு னிவ னரிதிற் றேடி, நன்றளிக்கு நெல்லினிற்றன் னொருபாகம் வேறெடுத்து நலக்கச் சேர்த்துத், துன்றியவந் நெல்லையொரு தினத் தறலி னனைத்துவறுத் தெடுத்துத் தூய்தா. (கசுஅ)

கொழுநன் - கணவன்.

கறையிட்டு நனிகாண வுலக்கைகொடு மிக்கிடித்துக் கரிசு போ க்கி, நிறையிட்ட வவலாக்கிக் குசேலமுனி கந்தையினி னேடி யோர் பான், மறையிட்ட வொழுங்குடையாண் முடிந்துகொடுத் தினிது போய் வருக வென்றாள், சிறையிட்ட பவநீங்கும் வழிகண்டோன் வழிதேடிச் செல்ல லுற்றான். (கசுகூ)

கறை - உரல்.

முன்னுநெடுந் தூரவழி நடந்தறியான் றோட்கோப்பு முதலா தாரந், தன்னமுமி லான்பதிகர் தமைவினவி வழிதேர்ந்து தடையி லாது, பன்னெடுங்கா வதம்போகிக் கவர்வழிகண் டுளமயங்கிப் பரி ந்து நின்றங், குன்னிமதிப் பாலிதுசெல் வழியெனத்தேர்ந் தவணி ன்று முற்றுச் செல்வான். (கஎ0)

தோட்கோப்பு - கட்டமுது. பதிகர் - வழிப்போக்கர்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாங்குவிற் கருங்கார் மருங்குற மருண்டு மையலம் பிடியென வணைத்த, தேங்குமும் மதம்பெய் களிற்றினைக் கண்டு சிறுபிடி யூட

வக் களிறு, பாங்குறப் போகி யடிக்கடி வணங்கிப் பரிந்துபைங் கற்பகந் தளிர்த்த, பூங்குழை யூட்டிப் புலவிதீர்த் தணைக்கும் பொருப்புகள் பற்பல கடந்தான். (கஎக)

பிடி - பெண்யானை.

மிக்கசெந் தழலின் சிகைக்கொழுந் தெழுந்து மெய்வெதுப் புறுமென வஞ்சித், தக்கபொன் னுலகத் துறைகுநர் முகிலைத் தடையென நவின்றுகீழ்த் தாழ்த்தி, யொக்கலோ டொளிர்கற் பகநிழன் மருந்துண் டுயிரைவீயாம் புறக்கடுங் கொடுமை, தொக்கநீள் பரப்புநிரப்புறு முரப்புச் சூழல்கள் பற்பல கடந்தான். (கஎஉ)

ஒக்கல் - சுற்றத்தார். மருந்து - அமிர்தம்.

ஆறலைத் துயிருண் டுடல்கவர்ந் தொளிக்கு மவர்க்குமவ் வுடல் கரு தாது, கோறலைக் குறித்த குடாவடி சீயங் கொடுவரி வேங்கையெய் யாமான், மாறலைத் தெழும்போ தகமுத லாம்பன் மாக்கட்கு மிடமதாய்க் கொடுமை, காறலைச் செய்யா தடர்ந்துயந் திருண்ட காடுகள் பற்பல கடந்தான். (கஎங)

ஆறலைத்தல் - வழிகட்டிப்பறித்தல். சீயம் - சிங்கம். கொடுவரி - புலி. எய் - முட்பன்றி. ஆமான் - காட்டுப்பசு. போதகம் - யானை. மாக்கள் - மிருகங்கள்.

மாங்கனி யுதிரப் புலியடிப் பைங்காய் வாழைக்கூன் குலைபல முறியத், தேங்கனிந் தொழுகும் வருக்கைகள் கிழியச் செறிகமு கம்பழஞ் சிதறத், தாங்குமுப் புடைக்கா யுடைதரப் பகட்டுத் தகட்டகட் டிளவரால் பாயும், வீங்குநீர்ப் பழன முடுத்ததே யங்கண் மென்மெலப் பற்பல கடந்தான். (கஎச)

வருக்கை - பலாமரம். முப்புடைக்காய் - தேங்காய்.

காமனும் பெண்மை யவாவுறப் பொலிந்த காளையர் மார்பிடை வயிரத், தோமறு பூணிற் றந்நிழல் வேற்றுத் தோகைய ரெனநினைந் தூடிக், கோமள மடவார் மறுகிடை யெறிந்த குருஉமணிப் பூண வட் குறுகு, நாமநீ ளிருளை நக்கிவா ளெறிக்கு நகரங்கள் பற்பல கடந்தான். (கஎரு)

துன்னிய வஞ்ச மழுக்கறல் வெகுளி தோன்றிடா வகையுளத் தொடுக்கி, நன்னய முடையார் போல்வெளிக் காட்டி நாட்டிய திறையுநன் குய்த்துச், சென்னிமே லிருகை குவித்துநன் கொழுகிச் செயிருறு சமயமுற் றறிந்து, மன்னரை யலைக்குங் கொலைத்தொழிற் குறும்பர் வாழ்நகர் பற்பல கடந்தான். (கஎசா)

குறும்பர் - சிற்றரசர்.

கந்தமென் மலரும் வயிரமும் பொன்னுங் கரிப்பெரு மருப்பும்வெண் முத்துஞ், சந்தனக் குறடுங் காழகிற் றுணியுந் தகைமயிற் பீலியு மெடுத்துச், சிந்துவெண் டரங்கக் கரங்களா லிருபாற் செறிகுலை யுடைத்துவார் பரவை, நந்தலில் வயிறு கிழிதரப் பாயு நன்னதி பற்பல கடந்தான். (௧௭௭)

சந்தனக்குறடு - சந்தனக்கட்டை. காழ் - மரவயிரம். மருப்பு - கொம்பு.

கொச்சகக்கலிப்பா.

மெய்த்தசையி லாதொடுங்கி மேலாய தவத்தொடுங்கா
னெய்த்திளிநா மற்றைவழி யெவ்வாறு கடப்பதென
வுய்த்துணர்ந்து மென்மெலச்செ லுறும்பொழுது மறுகும்வகை
மொய்த்தெழுதீ வெப்புடற்று முதிர்வேனில் வந்ததுவால். (௧௭௮)

வேனில் - கோடைக்காலம். மறுகுதல் - மயங்குதல்.

மண்கொதிப்ப வறல்கொதிப்ப வளிகொதிப்ப வெண்ணுவா
ரெண்கொதிப்ப நறுநீழ லியைமனைவிட் டகலார்க்குங்
கண்கொதிப்பக் கரங்கொதிக்கக் கால்கொதிப்பக் கற்பகஞ்சார்
விண்கொதிப்ப வவ்வேனில் வெம்பருவ மேவியதால். (௧௭௯)

அறல் - நீர். வளி - காற்று.

குலவுதனை விழுங்குவகை கொண்டகோட் கினமாகி
யிலகரவ நாடனைத்து மிதுசமய மெனப்பரிதி
பலகதிரும் புகுத்துடற்றப் பண்ணியசெவ் வழிபோலு
நிலமகட னுடல்வெடிப்ப நேர்தோன்றும் பெருங்கமர்கள். (௧௮௦)

உவகை - களிப்பு. அரவநாடு - நாகலோகம். கோள் - கிரகம். கமர்கள் - வெடிப்புகள்.

நலக்கதிர்செய் நம்பகையை நான்மறையோ ரிதுகொண்டே
லிலக்குவர்நாங் கொண்டிருப்பின் மேவாதெப் பகையுமெனப்
புலத்தமைத்துக் கவர்ந்தான்போற் பொய்கைகுளங் கானதிமுன்
னிலத்தமைத்த நீரெல்லா நெடும்பரிதி கவர்ந்தனனால். (௧௮௧)

புலம் - கருத்து. பரிதி - சூரியன்.

தெள்ளுபுன னசைமிக்குத் திரிமருப்பி னிரலையெலா
நள்ளரிய பேய்த்தேரின் பின்றொடர்ந்து நலிந்திடுமால்
வள்ளலென வெளிக்காட்டி வஞ்சிக்கு முலோபர்கள்பி
னெள்ளுவறு மைப்பிணியோர்தொடர்ந்துதொடர்ந்திளைப்பதுபோல்.

நசை - விருப்பம். இரலை - மான். பேய்த்தேர் - கானற்சலம்.

புறங்கொடாத் திறல்வீரர் பூம்போர்வை நெகிழ்த்தகற்றிப்
பிறங்குசாந் தாற்றிவிடு வளிக்களித்துப் பெரிதுவப்பா
ரறங்கொண்மா தருங்கணவ ரங்கையன்றித் தடவுதலின்
மறங்கொள்குயஞ் சிவிறிவிடு வளிதடவ வம்பவிழ்ப்பார். (௧௮௩)

சாந்தாற்றி - விசிறி. குயம் - முலை. வம்பு - கச்சு (ரவிக்கை).

காலோடை வாவிகுள முதலாய கணக்கிலவன்
மேலோடும் புனல்வறப்ப வவற்றுறைமென் பறவைகணற்
பாலான வொருவனிடம் பற்றியினி துண்டகிளை
யேலாத்துன் பவனுறுங்கா லிரிவதெனு விரிந்தனவால். (கஅச)

அவல் - பள்ளம். கிளை - உறவினர்.

வாவிகள் குளங்காணீர் வற்றினீர் முன்னளித்த
மேவியவின் சுவைப்புனலால் வீங்கினை மிதுபொழுது
பாவியவப் புனலளிப்பேம் பற்றுமெனக் கால்வதுபோற்
பூவியன்மக் கள்ளுடம்பு பொங்குவெயர் நீர்காலும். (கஅரு)

கால்வது - கக்குவது. அளித்தல் - தருதல்.

நண்ணருமிக் கொடும்பருவ நகைதருவெள் ளொளிகாட்டி
யெண்ணுமனங் கரைந்துருக விந்தியமு முடனுருகத்
துண்ணெனும்வெந் தீவெப்பந் தொகுமைந்தர்க் குறுத்துதலால்
வண்ணமணி நகைத்துவர்வாய் மடநலார் தமைப்பொருவும். (கஅசு)

வண்ணம் - அழகு. துவர் - பவளம்.

வாங்குகட லகப்புகுந்து வடவைவதி வதையறிந்தா
யோங்குகடல் சுவற்றவென வுலகுரைத்த லதுபொய்யே
தேங்கியவிப் பருவத்தாற் செறிவெப்பிற் காற்றாமை
யாங்குகுளி ரிடந்தேடி யஞ்சியொளித் ததுபோலும். (கஅஎ)

வதிவது - தங்குவது. சுவற்ற - வறளச்செய்ய.

இத்தகைய வேனிலிடை யிரும்பசியா லறமெலிந்தும்
பைத்ததரு நிழலிருந்தும் பள்ளமெலா மாராய்ந்துந்
தத்துபுனல் கிடையாமைத் தாகத்தால் வாய்புலர்ந்துஞ்
சுத்தவிர தத்தவனற் றுறைநின்றோன் சொல்லுமால். (கஅஅ)

சுடர்மறைய வூரகத்துத் துயில்வதற்கா ரிடங்கொடுப்பார்
படர்வழிச்செ னமக்கிவ்வூர்ப் பழக்கமுடை யாரிலரென்
றிடருடைய மனத்தினனு யெதிர்கோயின் முன்னுறங்கி
யடர்கதிரோ னெழுமுனெழுந் தாறுணர்ந்து நடந்திடுமால். (கஅகூ)

கானவேன் முட்டைத்துக் காலூன்ற முடியாம
லீனமார் முள்வாங்குங் கருவியுமங் கில்லாமன்
மானமார் பெருந்தவத்தோன் மனமெலிந்து முகம்புலர்ந்தோர்
தானமே வுறவிருந்துட் டதையவிவை யெண்ணுவான். (ககூ0)

செறிதருதன் மனப்படியே செய்தலொரு வற்கினிதா
மறிவுறுக்குங் குருமொழிகேட் டாக்கலஃ தினுஞ்சிறப்பா

றுதிதருமே திலர்சொற்கேட் டுஞற்றன்முனி துயர்மனையா
ளறியவுரை கேட்டுஞற்றன் மண்ணிறமனோர் கெடுதியுறும். (கககக)

இதுதெரிந்து மனையாட்டி யிபம்பியசொற் குடம்பட்டு
முதுவெயிலா லுடல்வருந்தி மூர்ச்சித்து மெலிகின்றேன்
கதுமெனப்பல் காவதங்கள் கடந்தேன்வண் டுவரைநக
ரெதுவெனக்கேட் டிடிலெவரு மின்னுநெடுந் தூரமென்பார். (கககஉ)

கதுமென - விரைவாக.

மற்றைவழி யுங்கடக்க வலியின்றோர் விதத்தினு
லூற்றிடினுங் கருங்கடல்யா ருதவிகொடு கடந்திடுவேன்
பொற்றவது கடப்பினுமப் புரத்திலெனை யார்மதிப்பார்
சற்றுமுண ராதுவழித் தலைப்பட்டே னென்செய்தேன். (கககங)

மாமகுட முடிமன்னர் நனிவந்து காத்திருக்குங்
கோமகன்றன் றலைவாயி லெவ்வாறு குறுகுவல்யான்
பூமலியு மவ்வாயில் புகினுமவன் றிருச்சேவை
யேமமுற வேழையேற் கெளிதுகிடைத் திடுங்கொல்லோ. (கககச)

நனி - மிகுதியாக. குறுகுவல் - அடைவேன்.

கற்பகத்தைச் சார்ந்தும்வறுங் காய்கேட்கத் துணிவார்போற்
பொற்புடைய வெம்பிரான் றிருமுனரி திற்புகுந்து
மற்பமுறு திருவேட்ட லறிவேகொ லெனவுளத்துப்
பற்பலவு மெண்ணியயர் வுயிர்த்தானப் பனவனே. (கககரு)

பொற்பு - அழகு. வேட்டல் - விரும்பல். பனவன் - வேதியன்.

என்னதுய் ரினியுறினு மிதுகாறும் வந்தமையான்
முன்னமனைக் குரைத்தபடி முற்றும்போய் வருவலெனத்
தன்னுளத்தி லெண்ணி யெழீஇத் தனிநடந்து சின்னுளின்
மின்னுமிழ்கார் முகில்பயிலு மேல்கடலின் கரையிறுத்தான். (கககசு)

இதுகாறும் - இதுவரைக்கும். மனை - மனைவி. முகில் - மேகம்.

என்னவெடுத் துரைத்தசுக முனிவனிணை யடிவணங்கி
மன்னர்மணி முடியிடறும் வார்கழற்கால் வயவேந்த
னன்னர்கொண்மற் றைக்கதையு நடத்துகென நனியிரப்ப
வின்னலிலா துயர்ந்தமுனி யின்புறவாய் மலர்கின்றான். (கககஎ)

வயம் - வெற்றி. இரத்தல் - பிரார்த்தித்தல்.

முதலாவது

குசேலர் மேல்கடலடைந்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

குசேலமுனிவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

இரண்டாவது

குசேலர் துவாரகை கண்டு தந்நகர்ப்புறமடைந்த அத்தியாயம்.

பஃறொடைவெண்பா.

பூமேவு நான்முகத்தோன் போற்றித் துதிப்பதுவுந்
தேமேவு பைந்துளவஞ் சேரக் கமழ்வதுவு
மாமேவு மாமறைகள் வாழ்த்தப் பொலிவதுவுந்
தாமேவு வஞ்சச் சகட முதைத்ததுவுந்
தீமேவு மாரணியஞ் சென்று திரிந்ததுவுந்
தூமேவு மன்பருளந் தோன்றப் பயில்வதுவும்
பாமேக வண்ணன் பதம். (க)

சகடம் - வண்டி. பயிலுதல் - பழகுதல்.

ஒருபொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த
ஆசிரியத்தாழிசை.

நீரார்பைங் கொண்ட னிகர்திருமே னிப்பெருமான்
பாரார நின்றசெழும் பங்கயச்செம் போதடிக
டேர்வார் வினையிருட்குச் செங்கதிரோ னென்பரால்.

காயாம்பூ வொத்த கதிர்த்திருமே னிப்பெருமான்
பாயா ரணமணக்கும் பங்கயச்செம் போதடிக
ளாய்வார் வினைவாரிக் கார்வடவை யென்பரால்.

வற்றாக் கடனேர் வருதிருமே னிப்பெருமான்
பற்றார் கழலொலிக்கும் பங்கயச்செம் போதடிக
ளுற்றார் வினையரவுக் கோருவண மென்பரால். (உ)

கொண்டல்-மேகம். வாரி-கடல். உவணம்-கருடன். ஆரணம்-வேதம்.

வெள்ளொத்தாழிசை.

திண்ண மென்று தீய தீர
வெண்ண மொன்றி யென்று முள்வர்
கண்ணன் கமலக் கழல். (ங)

திண்ணம் - திடம். உள்ளல் - நினைத்தல்.

ஒரு பொருண்மேன் மூன்றடுக்கிவந்த
வெள்ளொத்தாழிசை.

பற்றிற் பழுதியற்றும் பந்தத் துழனெஞ்சே
செற்றச் சகடுதைத்தான் றாள்குறியா தென்கொலோ
முற்ற வொழிந்து விடல்.

துன்று பவம்விளைக்கும் பந்தத் துழனெஞ்சே
கன்று குணில்கொண்டான் றாள்குறியா தென்கொலோ
வென்று மொழிந்து விடல்.

நந்தும் வினைக்கிடனும் பந்தத் துழனெஞ்சே
யுந்தி மருதிடந்தான் றாள்குறியா தென்கொலோ
வந்தோ வொழிந்து விடல். (ச)

குறித்தல் - நினைத்தல். குணில் - குறுந்தடி.

வெளிவிருத்தம்.

வேதந் தெரித்தானும் வேதத்திற் குள்ளானுங் கண்ணன்போலும்
போதந் தருவானும் போந்தொளியாய் நிற்பானுங் கண்ணன்போலு
மேதந் தவிர்ப்பானு மெவ்வுயிருங் காப்பானுங் கண்ணன்போலும். ()

போதம் - ஞானம். ஏதம் - குற்றம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மூற்று விளமென் றளிர்க்கரத்தான் முனிவி லாது மெல்லெனச்செம்
பொற்று மரையிற் குடியிருக்கும் பூவை வருடுந் தொறுஞ்சேக்கும்
விற்று ரணிநற் பதமிரண்டும் வியன்மா நிலந்தீண் டிடநடந்து
கற்று மேய்த்த சிற்றாயன் காமர் சீர்த்தி வாழியவே. (சு)

பூவை - நாகணவாய்ப்புள், இது திருமகளுக்கு உவமையாகுபெயர்.

மேற்படி - வேறு.

பலதலை யனந்த னொடெண் பகடுமெய்ப் பாறி நிற்ப
மலர்தலை யுலகந் தாங்கு மாலையந் தடந்தோள் வேந்தே
குலமறை யுணர்ச்சி மிக்க குசேலன்சென் றிறுக்கப் பட்ட
நலமலி நெய்தல் சார்ந்த நளிர்கடல் வளமிக் கன்றே. (எ)

எண்பகடு - அஷ்டதிக்கு யானைகள். அனந்தன் - ஆதிசேஷன்.

சீருறு சங்கம் வாய்ந்து செழுங்குவ லயமுண் டாக்கி
யோருறு கமட மீன வுருவங்கொண் டுயிர்க ளோம்பி
யேருறு பவளச் செவ்வா யியைந்துபொன் புணர்ந்து தண்ணென்
காருறு நிறமுங் காட்டிக் கண்ணனைத் துணையும் வாரி. (அ)

வாங்குதெண் கடலின் மீன முதலுயிர் மருவ லாலே
வீங்கிய புலவு மாற்றி மிளிர்தரப் பூத்த நெய்த
றேங்கிய மணங்கான் றன்ற சிறப்பினைச் செய்யுந் தம்மைத்
தாங்குறு களைக ணானோர் தம்பழி மறைப்பார் போல. (௯)

நெய்தல் - கருங்குவளைமலர். களைகண் - ஆதாரம்.

அலையெறி மணியு முத்து மலகும்பன் மீனு மற்றுந்
தலைமயக் குற்று முன்றிற் சார்தரு குப்பை யாகக்
குலைமருங் கியற்றும் பெண்ணை மடற்புனை குரம்பை தோறும்
வலைவளத் தொழின்மேற் கொண்டு வாழ்வன பரதச் சாதி. (௧௦)

அலகு - பலகறை. பெண்ணைமடல் - பனையோலை.

அயில்விழிப் பகையா மென்ப தறிந்துயிர் செகுப்பார் போலக்
குயின்மொழிப் பரவ மாதர் குரைகடன் மீன்கள் போழ்ந்து
வெயிலிடை யுணக்கிப் பின்னும் விற்றுள மகிழ்வார் யாரே
செயிருறு சீற்றத் தெவ்வைச் சிதைத்துளத் துவகை செய்யார். (௧௧)

அயில் - வேல். செகுத்தல் - கொல்லுதல். பரவமாதர் - வலைச்சியர்.

இணங்குகைத் தோணி யேறி யெறிவலை வீசு மார்ப்பு
மணங்குறப் பட்ட பன்மீ னருங்கரை யுய்க்கு மார்ப்பு
முணங்கன்மீன் கவர்புள் ளோப்பு மார்ப்புமிக் கோசை போக்கி
வணங்குநுண் ணிடையா ரம்மீன் மாறிடு மார்ப்பு மல்கும். (௧௨)

ஒப்புதல் - ஓட்டுதல். உணங்கல் - உலர்தல். ஆர்ப்பு - ஒலி.

மீன்விலைக் கொளவச் சேரி விருப்பொடு புகுந்த மைந்தர்
வானவிற் போலு நெற்றி வலைச்சியர் கண்மீன் பாய
மானமால் கொண்டன் னார்சொல் வரம்பினைக் கடவா ராகி
யீனமிக் குறப்பொன் னெல்லா மீந்தளித் தவையே கொள்வார். (௧௩)

மால் - ஆசை. அளித்தவையே - தந்தவற்றேயே.

கொழுஞ்சுறாக் கொழுமீ னோடு கூட்டிநன் கருத்த வாங்காங்
கெழுங்கரும் பெண்ணை தோறு மிறக்குகண் மாறப் புக்கார்
செழுங்கதிர்த் தரளக் குப்பை சேயொளிப் பவளஞ் சால
வழுங்கலில் பரத மாக்க ளிடைக்கிடை யளிப்பக் கொள்வார். (௧௪)

பெண்ணை - பனைமரம். தரளம் - முத்து.

பெருகிய செல்வ ருள்ளும் பயனிலா ருளராற் பேணி
யருகிய செல்வ ருள்ளும் பயனுளா ருளரென் றுய்ந்து
பெரியவர் சொலுஞ்சொற் றேற்றும் பெரியநீர்க் கடலு மாங்காங்
குரியவெண் மணற்சிற் றூறற் கேணியு முரிய நீரால். (௧௫)

சிற்றிடை வலைச்சி மார்க டெருத்தொறுங் கூறி விற்கும்
வற்றன்மீ னூற்றம் போக்கு மவர்மணிக் குழற்று மம்பூ
பற்றுபு பாதர் கோட்டிற் பாப்புமீ னூற்றம் போக்கு
மற்றவர் திணிதோள் வேய்ந்த நெய்தலங் கண்ணி மாதோ. (கசு)

மருங்கிலாப் பரத்தி மார்கண் மடநடை கற்பான் வேண்டி
யொருங்குவந் தடைந்தாற் போல வுயர்கரும் புன்னைச் சேக்கை
யருங்குலப் பார்ப்பி னோடும் பெடையொடு மன்னந் துஞ்சும்
கருங்கொடி யடம்பு சூழ்ந்த கைதையங் கானல் வேலி. (கஎ)

மருங்கு - இடை. பார்ப்பு - குஞ்சு.

தினைமுதல் வரகு முன்செஞ் சாலிமுன் விளைக்கு மூன்று
வினைபுகழ் நிலத்தார் நன்கு மழைவளம் வேண்டி நிற்பர்
பனைசெறி யிந்நி லத்துப் படுமுப்பு விளைப்போ ரென்றும்
வினைதவா துனுற்ற மிக்க வெயில்வளம் வேண்டி நிற்பர். (கஅ)

இவ்வகை வளங்க ளெல்லா மினிதுகண் விட்டு நோக்கிச்
செவ்விய விறும்பூ தெய்திச் சீகரந் துளிப்பத் தன்மெய்
யொவ்வமெல் வளிதண் ணென்ன வருடவோர் புன்னை நீழ
லௌவிய மவித்த மேலோன் சற்றிருந் தயர்வு யிர்த்தான். (ககூ)

சீகரம் - நீர்த்திவலை. கண்விட்டு - பார்வைசெலுத்தி. இறும்பூது - ஆச்சரியம்.

இக்கல முகைப்பாற் குப்பொன் னிம்மியு மீதற் கில்லை
மிக்கவன் கேளா தய்ப்ப விரும்புறு சிறப்பு மில்லை
நக்கசெங் கமலக் கண்ணன் மீசவைக்கு நடக்கி றேமென்
றுக்கமெய் யுரைத்திட் டாலு முண்மையென் றுள்ளங் கொள்ளான்.

உகைத்தல் - செலுத்தல். இம்மி - ஒரு சிற்றெண்.

என்செய்வா னன்சொற் கூறி யிரப்பதே துணிவென் றெண்ணிப்
பொன்செய்த மலர்ப்பூம் புன்னை நிழலினின் றெழுந்து போந்து
வன்செயன் மீகாற் சார்ந்து மனமிரங் குரைபல் கூறி
நன்செய லேறி நின்று னடைக்கல மேறி னானே. (உக)

மீகான் - கப்பலோட்டுகிறவன். நடைக்கலம் - கப்பல்.

கூம்புடைக் கலமீ கானூற் குரைகடல் கிழிய வோடித்
தேம்பலி றுவார கைக்குச் செஃறுறை யிறுத்த லோடும்
பாம்பணைக் கடவுள் பாத பங்கய முள்ளத் துள்வோ
னோம்பலுற் றிறங்கு வாரோ டிறங்கின னுவகை யெய்தி. (உஉ)

கூம்பு - பாய்மரம். இறுத்தல் - தங்குதல்.

கலிவிருத்தம்.

பானலந் துவரைப் பன்மினார் கண்வா
யானவந் துவரைப் பற்று றுதவன்
வானலந் துவரைப் படுப்போன் பின்வாழ்
கானலந் துவரைப் பதிகண் ணுற்றான். (உங)

தருமந் தன்னகந் தங்கிப் பொலிவுறத்
தெருமந் தன்னகு பாவஞ் சிதைதா
வருமந் தன்னவன் வைகலி னாரனர்க்
கருமந் தன்னமு மின்றக் கடிநகர். (உச)

கொடிய விஞ்சிவட் காரைக் குனித்தடுங்
கொடிய விஞ்சிவட் காரைக் குனித்தடுங்
கடிய கற்சிக் கிடங்காரக் காலுறும்
கடிய கற்சிக் கிடங்காரக் காலுறும். (உரு)

குவலை யங்கம லங்குல வாம்பன்மல்
குவலை யங்கம லங்குகு திக்குமுன்
குவலை யங்கம லங்குறத் தோற்றிநன்
குவலை யங்கம லங்குயிற் றந்நகர். (உசா)

இன்ன மாநகர் காண்டலு மேர்முகி
லன்ன மேனியற் காண்டலொப் பாமகிழ்ந்
தின்ன றீர்தர வெட்டி விசைகொளீஇ
நன்னர் நெஞ்ச னடக்கத் தொடங்கினான். (உஎ)

ஏர் - அழகு. இன்னல் - துன்பம்.

பரிக்கொ துங்கியும் பாய்தரு மும்மதக்
கரிக்குந் தேர்க்கு மொதுங்கியுங் கார்க்குழ
லரிக்கண் மாதர்க் கொதுங்கியு மாழ்வினை
பரிக்க லாதான் படருகின் றானரோ. (உஅ)

முன்னும் பார்க்கு முதிரொலி தோன்றலாற்
பின்னும் பார்க்கும் பெருநிலத் தூருயி
ருன்னும் பார்க்கு முறுவர் குழாமெலா
மின்னும் பார்க்க வெழுதிடுஞ் சீர்த்தியான். (உகூ)

உறுவர் - முனிவர். சீர்த்தி - கீர்த்தி.

சீத நீழற் செலிற்சிற் றுயிர்த்தொகை
போதச் சாம்புமென் றெண்ணிய புந்தியா

ஞாத வந்தவ ழாறு நடந்திடுங்
காத லங்கை விரித்துக் கவித்தரோ. (௩0)

ஆதவம் - வெயில். ஆறு - வழி.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

நாகுவண் டொலிப்பப் படுங்கடற் செருக்கா றொடொறு மின் பிடி யூட்டும், பாகுடல் குமைக்குங் கறைபடிக் களிறு பாவிய கூட மூங் கடுங்கா, லேகுவாம் பரிமந் திரங்களும் வாட்போ ரிலகுகல் லூரியும் விண்ணிற், போகுப ரிரத நிலைகளு மிகுத்த புடைவளப் பெருநகர் கடந்தான். (௩௧)

கல்லூரி - கல்விபயிலிடம். நாகு - இளமை.

கூந்தலம் பிடியுங் கோணைமாக் களிறுங் கூடியாட் டயர்ந்தென மணிப்பூ, ணேந்தெழி லிளமங் கையருமைந் தரும்பொன் னியைதரு சிவிறியும் பந்துஞ், சேந்தகைத் தலங்கொண் டொள்ளற லிறைத் துச் செறிகளி யின்புவந் தாடும், பூந்தட மலிந்து பலவள நிறைந்து பொலிதரு மிடைநகர் கடந்தான். (௩௨)

பிடி - பெண்யானை. அறல் - நீர்.

செப்பரு மருநூன் மடந்தபு தேர்ச்சிச் செந்தமிழ்ப் புலவர்தந் தூக்கிற், றிப்பிய வணியும் பலபொருள் வாய்ப்புந் தெளிதரு நீர்மை யுஞ் சீருந், தப்பிலா முழுங்கொண் டலர்மண முடைத்தாய்ச் சாற்று தோ றகலமுற் றெவரு, மொப்பருங் குரைத்தென் றுரைத்திடப் பொலியு முண்ணக ரகழியைக் கடந்தான். (௩௩)

தூக்கு - பாட்டு. மடம் - அறியாமை.

படங்கிள ரரவப் பாயுடைப் பகவன் பாரளந் திட்டநாள் வளர்ந் தாங், கிடங்கொள்விண் ணுலகம் போழ்ந்துமேல் வளரா வெதிர்தரி யலருயிர் மடங்க, முடங்குளை மடங்க லடங்கரு முழுவை முதற் கொடும் பொறிபல வுடைத்தாய்த், தடங்கொளீஇ நின்ற மதிற்பெரு வாயிற் றடையையுந் தடையறக் கடந்தான். (௩௪)

தரியலர் - பகைவர். மடங்கல் - சிங்கம். உழுவை - புலி.

உட்புகு மாசை முன்புகுந் திருந்த வோரா செதிர்கொளுங் காலை, விட்புலம் புகழு மற்றுமோ ராசு விரைவினுட் புகுவது காணாஉ, நட்புடை யிவ்வீ ராசுநன் கெதிர நடப்பவிவ் வாறரு துற லாற், கட்புலம் புகாதா நெருக்கிடை யொதுங்கிக் காங்கண்மேற் றாக்கியுட் புகுந்தான். (௩௫)

விடம்படு வடிவாண் மள்ளருக் கொதுங்கின் விரைவினவ் வொதுங்கிடம் வளிபோற், றிடம்படு பரிக டாவிட மதற்குந் திரிக்

தொதுங் கிடுமிடஞ் சீறிக், கடம்படு களிறு பாய்பட மதற்குங் கண்டொதுங் கிடுமிடங் சொடிஞ்சி, யிடம்படு மிரத முன்பினு ரிடமற்றெவ்விட மிவணடந் திடுவான். (௩௬)

போதரு மிடங்க டோறுநெருக் குறலாற் பொன்வரை யனைய தோண் மைந்தர், மேதகு மார்பத் திலங்குமா லைகளும் விரைகெழு கலவையு மிளமை, மாதர்மெய்ப் பூசுங் குங்குமச் சேறு மான்மத மளாவியைர் நாற்றுக், காதகா றிடுசெஞ் சந்தமுங் குசேலன் கந்தையு நாறின மாதோ. (௩௭)

வெளிவரு வாரு முட்புகு வாரும் வீதியிற் கலாம்விளைப் பாரு, மணிமலர் மாலை சாந்தமுன் கொடுபோ யலங்கரிப் பாரு முன் வாயி, லொளிபெறு கதவந் தட்டிநிற் பாரு முழலுகின் றாரு மாய் மைந்தர், களிதரப் பயிலப் போகம்விற் றுண்ணுங் கணிகையர் சேரியைக் கடந்தான். (௩௮)

கதவம் - கதவு. கடம் - மதம். விரை - வாசனை.

சங்கரிந் தெடுத்தாற் போன்றவா லரியாற் சமைத்திடப் படு புழுக் கலுநீம், பொங்குபாற் குழம்பு மளையுமாச் சியமும் பொருவில் பல் சுவைக்கறி களுந்தேன், தங்குமுக் கனியு மமைத்துண்பார்க் குதவத் தக்கபொன் முதலவுள் ளனவென், றெங்குமா ராய்வுற் றழைத்திடும் பின்னே ரிருந்தெரு நோக்கியுண் மகிழ்ந்தான். (௩௯)

புழுக்கல் - சோறு. அரி - அரிசி. அளை - வெண்ணெய். ஆச்சியம் - நெய்.

குருமலர் வெண்பொற் கட்டிமுன் றமைத்த குமுதத்திற் பொற்கலஞ் செறித்துப், பொருவறு பனிநீ ருலையின்முத் தரிசி புகட்டியொண் மணித்தழ லிட்டுத், திருகில்வித் துரும விந்தன மடுக்கித் திருமலி வணிகர்தந் தெருவி, னருமைசால் சிறிய பிணுக்கள்பண் ணைபினு மடுந்தொழில் கற்பது கண்டான். (௪0)

குமுதம் - அடுப்பு. வித்துருமம் - பவளம். இந்தனம் - விறகு.

ஆப்பியான் மெழுகி முத்தநுண் டுகளா னவிர்தரு கோலமு மியற்றிப், பூப்புனை கூந்தற் பார்ப்பன மகளிர் பொலிமற்றைப் பணி தலை நிற்பத், தூப்பயி லுபகா ணங்கொடு மறையோர் துணர்த்தழல் வளர்த்தவி யமரார்க், கூப்பிடு பளிக்கும் பன்மகச் சாலைக் கூட்டமாங் காங்குகண் டுவந்தான். (௪௧)

ஆப்பி - கோமயம் (சாணி).

கறைதபு கலைத்தோன் முடிந்தபூ ணூலர் கவின்றரு முஞ்சிநாணரையி, னிறைதரு தானைச் சொருக்குமுன் றாங்க நீளவிட் டவர்குழாங் கூடி, மறைபல கற்குங் கிடைகளு நடைதேர் மாண்புடை

யாசிரி யன்சொற், குறைவற வுணர்த்தும் பெருமையுங் கண்டுங் கேட்டுமுள் ளுவகைகூர்ந் தனனால். (சஉ)

சீதளப் பளிக்கு மாடமேன் மடவார் செறிதரு புலவியில் வெறுத்த
தீதரு மணிபொன் றாளமா லிகைகள் செல்பவர் காலுறப் பின்னி
மாதர்மேன் மைந்தர் மைந்தர்மேன் மாதர் மாறிவீழ் தாவடிக் கடிசே
யேதமி லாச வீதியிற் புகுந்தா னிருந்தவக் குசேலமா முனிவன். ()

புலவி-பிணக்கம். முஞ்சி-ஓர்வகைப்புல் (தருப்பை). தாளம்-முத்து.

மணிகள்கால் யாத்த மாளிகை தோறு மருவிய புலவிதீர் பாக்குப், பணிதரு மைந்தர் சென்னியிற் புபத்திற் பதமெடுத் தோச்சிடு மாத, ரணிகிளர் சிலம்பி னொலியும்பின் னெழுபொன் னவிர்தரு காஞ்சிபி னொலியுங், குணில்பொரு முரசு முதலிய மடங்கக் குழறுதல் கேட்டுள்ளே நகைத்தான். (சச)

காஞ்சி - எண்கோவைமணி.

வரைமிசை முளைத்த கழைநுனிக் கழன்ற மாசுண வுரியசைந் தாற்போ, னிரைபடு மாடச் சிகைநடு பதாகை நெடுமரத் துகிலசை வதுவும், புரைதபச் செறித்துக் கட்டிய மணியாற் புனைந்ததோ ரணங்களின் மீது, திரைநரை மூப்பி லமரரூர் விமானஞ் சிக்குண்டு கிடப்பதுங் கண்டான். (சரு)

மாசுணம் - பாம்பு. உரி - தோல்.

பாற்றினஞ் சுழலும் வசிநுதி நெடுவேற் பார்த்திபர் முன்கடிப் போச்சு, மேற்றுரி முரச வேற்றிடி முழக்க மெழுதலும் வெளிறபுத் தெழுந்து, கூற்றுமுண் ணடுங்க வெதிர்பரிக் காரர் குறுகிடா வகைசெலுங் களிறு, காற்றுவெம் பரிவி லாழிநீர்ச் சேற்றிற் கால்பதிந் தெழாவகை கண்டான். (சசு)

பாறு-பருந்து. கடிப்பு-குறுந்தடி. வெளில்-யானைகட்டுந்தூண்.

தம்மிடை யேற்று ரவரிடைச் சிறந்த தாணிமன் னவரும்வந் தேற்பச், செம்மையிற் கொடுக்கும் பொருளுட னொழுக்குஞ் செழுங்கரகப்புனல் பெருகி, மும்மைநல் லுலகும் வியப்பநீ ணதியாய் முடுகிடக் கதிரவ னுறுத்தும், வெம்மைதீர் பாக்குச் சிறுவர்கைத் தோணி விட்டுலா யாடுதல் கண்டான். (சஎ)

கரகம்-கெண்டிகை. கதிரவன்-சூரியன்.

தெள்ளிய தாள நீற்றிய சுண்ணந் தீற்றிய மாடவாய் தோறும்
வெள்ளியாற் பொன்னாற் பதுமரா கத்தால் வித்துரு மத்தினான் மற்றை
யொள்ளிய மணியா லமைத்தகந் திகண்மீ யுபர்கத லிகள்பசுங் கழைக
ளுள்ளிய வானத் தலமா நிறுத்தி யுறுத்தபல் லணிகளுங் கண்டான்.

தம்மையூ ரிறைவ னகர்வளங் கண்ட சலதரக் குலமவன் பின்னோன், செம்மையா ராசு புரிநகர் வளத்தின் சிறப்புநோக் கிடல்குறித் தாங்குத், தும்முதிப் பொறிய வேலிளை மைந்தர் துணைவிய ரோடுமின் பமரும், விம்முவான் செல்வ மாடமா ளிகையின் மேற்றவழ்ந் திடுவன கண்டான். (சகூ)

சலதரம் - மேகம். கந்தி - கமுகமரம்.

மன்னர்தம் பவளக் காற்குடை பிச்சம் வரைந்திடு கேதன மோலிய, னன்னர்கொள் சிவிறி யாலவட் டங்க ணனிதுவன் றுவிருள் பாப்பப், பன்னக மணியும் வயிரமு முத்தும் பதித்தபொன் மகுடமுங் குழையு, மின்னல்செய் வாகு வலயமும் வாளும் வெயிலுறப் பாப்புதல் கண்டான். (ருO)

கேதனம்-கொடி. பன்னகமணி-மாணிக்கம்.

வெண்மையிற் றிகழ்ந்த மேனிலை மாட விபனுப ரிகையிடை யிருந்து, நுண்மையிற் புணையப் புகுந்தவோர் மைந்த னுவலருங் காமத்தான் மயங்கிப், பண்மையிற் பொலிந்தாள் வழக்கறுத் தமர்க்கும் படாரிக் கணிதனுதலென், றண்மையிற் செறிந்த சிறுபிறை யிடைப்பொட் டணிந்துவெள் கிடுவது கண்டான். (ருக)

பொற்றைநன் மாடத் தும்பரோர் மடந்தை புரிகுழற் றாள வெண் பிறையு, மற்றொரு மாடத் தும்பரிற் றங்கு மங்குலிற் செறிந்த வெண் பிறையுங், கற்றவர் புகழும் பெருந்தவ முனிவன் கண்டிரு பிறைகளுள் ளனவோ, வுற்றவித் தன்மை யென்னென மயங்கி யுண்மைதேர்ந் துண்ணகை கொண்டான். (ருஉ)

நவமணி மாட மீமிசை யிட்ட நறும்பரி யங்கத்தி னன்கு, துவளிடை மடவா ரொடுகல னுகர்ந்த தோள்வலி மைந்தர்க ளவர்பூ, விவர்குழல் சேர்த்துக் கட்டிடக் கதிர்நா ணெடுத்தனர் மயங்குபண் மையிற்று, முவர்குடி குயினிற் கட்டின ரதனை யுறுமின்னே யென்னவுட் கொண்டான். (ருங)

பரியங்கம்-கட்டில். குயின்-மேகம்.

பாயொளி விரிக்கும் பொற்றக டிணங்கப் பதித்துநன் கியற்றிய மறுகின், மேயின வரசர் வில்லிடு மகுட மிடைதலி னென்றொருவோன் றுரிஞச், சேயபன் மணியும் வயிரமு மற்றுஞ் சிதர்தர வுதிர்ந்துதங் குவதாற், காயும்வெம் பால்போற் செல்லுகின் றூர்தங் காலிடை யுறுத்துதல் கண்டான். (ருச)

மாங்குயின் மருட்டு மழலைபங் கிளவி மதர்த்தரி படர்ந்துணை தோய்கட், பூங்குழன் மடமா தர்களொடுங் கண்ணன் பொன்னுல

கோரமுக் கறுப்பப், பாங்குறப் புரியு மின்பநற் கலவிப் பகுப்பெலாங் கைவலாற் கொண்டு, தேங்குமந் நகரார் தங்கண்மா ளிகைமுன் சித் திரித் திருப்பன கண்டான். (௫௫)

மறுகு-வீதி. வில்-ஒளி. களவி-சொல்.

தரைமிசைக் கொடுங்கோ னடவிய கஞ்சன் சாளவ னேசிசு பாலன், வரைநிகர் தோட்கா லயவன னாதி மாற்றலர்ச் செகுத்தபோர்க் கண்ணன், விரைகெழு வென்றிப் பெரும்புகழ் யாப்பின் மேவரவி சைத்திடந் தோறுந், திரைசெறி கடல்சூ ழுலகினர் வியப்பத் தித் திக்கப் பாடுதல் கேட்டான். (௫௬)

தன்வயிற் றுலக முழுவது மடக்கித் தந்துமீட் டளித்திடு பிரானை, மின்வயிற் பொலிய வுயர்ந்தமா ளிகையென் வியன்வயிற் றடக்கிமீட் டுமிழும், பொன்வயிற் பொலிந்த விந்நகர் வளப்பம் புகலுதல் சேடற்கு மரிதான், முன்வயிற் காண விந்திரன் றனக்கு முடிவரி தாலென மதித்தான். (௫௭)

மாந்தளிர் மேனி யிலக்குமி மணாளன் மலர்தலைப் புவிவருக் குறுங்காற், றேந்தட மலராற் கணிநக ரிம்மா திரிகைசெய் யெனத் தெரி விப்பச், சேந்ததன் னன்கு காங்களாற் சிருட்டி செயப்படு மாநகர் போலும், வேந்தர்க ணெருங்கு முரசுகண் படாவிவ் விய னக ரெனவுமுட் கொண்டான். (௫அ)

சிறந்தவந் நகர வளத்திலிவ் வாறு சிறிதறிந் தற்புத முறலால்
விறந்தபல் காத வழிநடந் ததனுன் மேவிய வருத்தமு மிளைப்பும்
பறந்தன பசியு மொழிந்தது நாவிற் பைம்புன லூறிய துறவு [ப.()
மறந்தமை மனத்தா னுடலமுஞ் சிறிது தளிர்த்ததா லதிசயம் பயப்

ஐந்துதுந் துபியின் முழக்கமு மன்ன ரவிர்சுழ லொலியும் வாம்பரியி, னந்தலி லார்ப்புங் கந்தடு களிற்றி னாலலுந் தோரவமுஞ் சேர்ந், தந்தினின் றெழுந்து விண்முக டுடைக்க வளவில்பல் வளத்த வாய்ப் பொலியுஞ், சந்தமார் கண்ண பிரான்றிருக் கோயிற் றனித் தலை வாயிலைச் சார்ந்தான். (௬0)

கந்து-யானைகட்டுந் தூண். சந்தம்-அழகு.

கண்டனன் றலைவா யிற்பெருஞ் சிறப்பைக் கழியவு முள்ளத் துத் திகைப்புக், கொண்டன னடங்கி லாவிறும் பூதுங் கொண்டன னெண்ணிடு தற்கும், விண்டசிற் றிடமு மின்றொரு கற்ப மேவி நாங் காத்திருந் திடினுந், தண்டலி னெருக்கந் தவிர்ந்திடா துள் ளாற் சார்வதெவ் வாறென நினைந்து. (௬௧)

எண்-எள். இறும்பூது-ஆச்சரியம்.

கன்னல்பல் கழிதல் கண்டுபா ணித்தல் காரிய மன்றினித் துணிந்திம், மன்னிய நெருக்கெற் புகுந்திடி னமக்கு வருவன வருக வென் றோர்ந்து, தன்னிறு னங்கே ராசனைச் சூழ்ந்த சுடர்ந்தசஞ் சுகப்படி வுடையார், மின்னிய வாளாற் பற்பலர் தூப்ப வெரீஇயி னுன் சேயிடை யகன்றான். (கூ௨)

கஞ்சுகம்-சட்டை. பாணித்தல்-தாமதித்தல்.

மீட்டுமுட் டுணியா வணிகொளாங் கொருசார் மென்மெல மேவின னுங்குத், தாட்டுணை பணிந்து கண்ணனுக் களக்குந் தயங்கு செம் பொற்பொதி குவித்த, மோட்டிட மதனுற் காவலர் பலரு முடக்கினர் வாளுறை கழித்துத், தீட்டரும் புகழோ னென்செய்வா னடுங்கித் தியங்கியோட் டம்பிடித் துய்ந்தான். (கூ௩)

பின்னரெங் ஙனம்யாம் புகுவதென் றுளத்துப் பெரிதுமா ராய்ந்துநின் றிடும்போ, தன்னருங் கடவுட் கண்ணன தருள்போ லோவருந் தானைதற் சூழ, மன்னனுங் கொருவ னடைந்தனன் கண்டான் மற்றவன் சேனையுட் புகுந்தான், பன்னரும் வருத்த முடங் குறல் யாவும் பரித்தனன் மென்மெல நடந்தான். (கூ௪)

நெருக்கினுட் படலா லுடலரை பட்டு நீளிடைக் கானிலத் தூமல், வெருக்கொளச் சென்றுங் காங்கண்மே லெடுத்தும் விடா துகை யிடிப்புண்டும் வளைந்தும், பெருக்குறு வெயரின் மூழ்கியு மிரண்டாம் பிறப்பிது நமக்கென வுணர்ந்து, திருக்கிளர் துவார பாலர்நிற் கின்ற செவ்விய விடத்தினை யடைந்தான். (கூ௫)

நீளிடை - நெடுந்தூரம். வெயர் - வேர்வை.

நெடியவ னடியா ரிவரென வெவரு நிகழ்த்திடத் தகுமடை யாளம், படியறப் புனைந்து பொலிவுறுந் துவார பாலரைக் கண்ட னன் மகிழ்ந்தான், மடிவில்வை ணவசிகா மணிக ளாகு மற்றிவர் வைகுந்தத் துறையுங், கடிதலில் சயவி சடர்களே யிவரைக் கடுப்பவ ரிலரென நினைந்தான். (கூ௬)

நெடியவன்-திருமால். நிகழ்த்தல் சொல்லல்.

மூகத்திடை நீண்ட வுரோமமிக் கவனெண் முடிதற்கு மிடமற யாரு, நகத்தகு பற்ப றுளையுடைக் கந்தை நயந்துகொண் டவன் மதிப் பிலாமை, மிகத்தரும் யாக்கை யுடையவன் றுவார மேவுமப் பாலர்முன் குறுகி, யிகத்தலில் குணத்தீர் கேட்டருள் வீரென் றியம் புறத் தொடங்கின னன்றே. (கூ௭)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மக்களுண் மிக்கீர் நீல வண்ணனுக் கடியீர் தூய்தாத்
தொக்கபுண் ணியத்தீர் பாவந் தொலைத்தமா தவருஞ் செய்ய

நக்கபூங் கமலத் தோனு நண்ணரும் புகழ்பெற் றுள்ளீ
ரெக்கலே களினும் வல்லீ ரியப்புமென் ஞசி கொண்மின். (சுஅ)

உங்களை நோக்குந் தோறு முவரியும் வெஃகு மேனிச்
செங்கண்மா றனைக்கண் டாங்குச் செறிந்திடு முவகை யந்தக்
கொங்கவிழ் கமலச் சேக்கைக் கோமள வல்லி மார்பன்
றுங்கநற் சேவை யாற்றித் தூயரா தலினு லன்றே. (சுசு)

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எளியனேன் மறையோர் தங்குலத் துதித்தே னென்பெயர் குசேலன்மிக் கொலிக்கு, நளிர்கொள்வெண் டாங்கப் பாற்கட ஞப்ப ஞகணைத் துயிலொழிந் தடியார்க், களிசெய்தல் லார்க்கீ றுறுத்திட வவதா ரஞ்செய்த கண்ண பிரானே, டிளமையிற் பற்பல் கலைபயின் றுள்ளே னிசைக்குமுக் குற்றமு மகல. (எ0)

கத்துவெண் டாங்கக் கடலைமீ காறுற் கடந்துவண் கரைப்பட ரொருவற், செத்துமண் டியபன் னெருக்குடை வாயிற் செழுங்கட றன்னைநல் லருளே, பொத்துநெஞ் சகநும் மாற்கடந் தடியார் பொருள்பெறு முததியங் கரையென், றுேத்துமா மறைகள் சொலப் படுங் கண்ண னிடையடை தாவுள நினைந்தேன். (எக)

வச்சிரத் தடக்கை வாசவ னேவ மஞ்சினம் பொழிந்தகன் மழையை, நச்சும்விண் ணுரிஞ்சும் போகுயர் குவட்டோர் நாகமேந் தித்தடுத் தருளு, மச்சுதன் பாற்சென் றேழைமேயன் வருகை யறி வித்தென் றனையவட் சேர்த்கன், மெச்சுநுங் கடனென் றுரைத்தன னெவரும் விரும்புறு குசேலமா தவனே. (எஉ)

மஞ்சு-மேகம். நாகம்-மலை.

இன்னணம் வாயில் காப்பவர் தம்மோ டெங்கிவன் புகன்மொழி கேளா, வன்னவர் பக்கலு றுஞ்சிலர் படமை யாலட ரப்படு மனத்தா, ருன்னரு மறைநன் கோர்ந்தவிக் குசேல னொளிர்முகத் திணைவிழி பரப்பிப், பன்னரு மிழிசொற் புகலுற் றுராற் பாவைகு ழுலகெலாம் புரப்போய். (எங)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வகுத்தபல் லுலகும் போற்ற மாற்றலர் சூற்றார் மேவச்
செகுத்தா சாளுங் கண்ணச் செம்மலெங் கேகீ யெங்கே
யிகுத்தபஃ றுவாரக் கந்தை யேழைப்பார்ப் பானே சற்றும்
பகுத்தறிந் திடலற் றுய்கொல் பயனின்மூப் படைந்தாய் போலும். ()

மின்மைசெய் பகைஞர் மோலி மிதித்திடு கழற்காற் கண்ணன்
றன்மையு மேழை யாநின் றன்மையுந் தெரிந்து நோக்கில்

வன்மைசெய் புழைக்கை மாவு மசகமும் போலும் வாரிக்
கொன்மைசெய் நீரு மாவின் குளப்படி நீரும் போலும். (எரு)

புழைக்கைமா - துவாரத்தோடுகூடிய துதிக்கையையுடைய யானை.

கனகமால் வரையு மண்ணங் கட்டியும் போலுஞ் செங்கேழ்த்
தினகர வொளியு மோர்சுத் தியோதத்தி னொளியும் போலு
மனகமார் தருவும் புன்சிழ் கம்புலும் போலுஞ் சேடப்
பனகமுஞ் சிறுநாங் கூழும் போலும்பாய் மிடிப்பார்ப் பானே. (எசு)

சத்தியோதம் - மின்மினிப்பூச்சி. நாங்கூழ் - நாக்குப்பூச்சி.

பொருணனி யுளனென் றியாரும் புகலுமோர் வார்த்தை வேண்டு
மிருகையுங் கடகம் வேண்டு மிலங்குகுண் டலங்கள் வேண்டும்
வருவிர லாழி வேண்டு மார்பிடை மதாணி வேண்டு
முருவமுத் தாரம் வேண்டு முயர்ந்தபட் டாடை வேண்டும். (எஎ)

சிவிகைமுன் னூர்தி வேண்டுஞ் செழும்பொருட் செலவு வேண்டுங்
குவிகைமே வலரும் வேண்டுங் கோலமார்ந் திருக்க வேண்டுங்
கவிகைதாங் குநரும் வேண்டுங் கையுறை சிறப்ப வேண்டு
மவிகையில் விளக்கம் வேண்டு மாசவை குறுகு வார்க்கே. (எஅ)

சிறப்புறச் செல்வ ராகிற் சிறப்புறு முகமன் செய்வர்
பெறப்படு மிடிய ராகிற் பிடர்பிடித் துந்து வார்கள்
வறப்பினுன் முன்னு ணட்பை மறந்திடா திருக்கின் றுன்கொ
விறப்பநேற் றுண்ட கூற்றை யின்றியா மறப்ப மாகில். (எகூ)

இலகுமோர் நகரச் செல்வ ரிடத்தினுஞ் செல்வர் நட்பே
நிலவுற நிற்கு மேழை நீர்மையர் நட்பு நில்லா
தலகில்செல் வத்த னாகி யாசர்யா வருந்தற் போற்ற
மலர்தலை யுலகங் காக்கு மன்னன்மாட் டென்னட் பெற்றே. (அ0)

நிலத்திரு வேட்டு நாட்டு நெடும்புகழ்த் தும்பை சூடி
யுலப்பெருந் திணிதோண் மாற்று ருயிர்தப வுடற்றுங் காலை
நலப்படுந் தந்தை மைந்தர் நந்துமுன் னோர்பின் னோர்தன்
குலப்படு மற்றோ ரேனுங் கொல்பவர் நட்பென் னுமால். (அக)

உலம் - திரள்கல். தப - அழிய.

மாற்றலர்ச் செற்ற ஞான்றே மற்றவர் நகர முற்றும்
வேற்றுவண் கழுதை யேரின் விரைதர வுழுவித் துண்ணப்
போற்றலில் வாகு கொண்முற் பொலிதர விதைப்பித் துப்பிற்
சீற்றமாற் றிடுவார் நட்போ சிறந்தது மிடிக்கோட் பட்டாய். (அஉ)

ஆவுமா னியற்பார்ப் பீரு மாடமைத் தோளி னீரு
மேவுநோய்க் கோட்பட் டீரு மிளிர்பிதிர்க் கருமஞ் செய்யப்
பூவினன் மகப்பே றுள்ளும் புந்தியி னீரு மப்பு
தூவுமு னாணஞ் சேர்மி னென்பர்பின் றோன்ற வாயார். (அங)

கோதறு கல்வி சாலூர்க் குடியிருந் தறியா னேனு
மோதருஞ் செல்வ மிக்கோ னொருவனே சிறந்தோ னவன்
காதலின் வேத மூன்றுங் கலைகள்கற் றுணர்ந்தோ னேனுந்
தீதமை மிடிய னாயிற் சிறந்திடான் வேத்த வைக்கே. (அச)

காமமே வெகுளி யேயுட் கலந்திடு மயக்க மேயென்
றாமவை யமையப் பட்டோ ரவற்றுளோ ரொன்று தோன்றின்
மாமறை முழங்கிக் கூறி வருவிதி விலக்க யர்ப்பர்
தோமறு மமைச்சி டித்துச் சொல்வதுங் கொள்ளா ரம்மா. (அரு)

கலைபயி னுணட் பென்று கரைந்தனை யந்த நட்பிச்
சிலைவலாற் கிருக்கு மாயிற் சென்றபற் பலவாண் டிற்கு
ளுலைவறு முடங்க றீட்டி யொன்றிரண் டனுப்ப லாமே
மலைவறு தூதுத் தன்னை வருகவென் றழைக்க லாமே. (அசு)

அந்தநாட் டகுதிக் கேற்ப வாக்கினன் போலு நின்னட்
பிந்தநாட் டகுதி வானத் திறைவனு மணுமொ ணுதம்
முந்தைநா ணட்பை யெண்ணி முடுகிநீ செலக்கூ டாதா
லெந்தநா ளினும்பூ பாலர் யாவர்க்கு நண்ப ரல்லர். (அஎ)

அல்லது மிகுநட் பேயென் றற்றநோக் காது செல்லி
லொல்லையி னினக்குண் டாயிற் றுறுமவ மான மெய்யே
நல்லதன் மனையின் வாக்கு நறுநெயுண் டொளிர்வ தேயென்
றெல்லடர் சுடரை முத்த மிடிற்சுடா தமைவ துண்டோ. (அஅ)

பழியிலுன் குலத்தோர் செய்யப் படுந்தொழி னன்கி யற்றி
யிழிவற வுண்டு டுத்த லின்றிமிக் கெண்ணங் கொண்டு
வழிநடந் திளைத்தாய் மெய்யும் வாடினு யந்தோ வானிற்
சழிமதி வருக வென்றுட் கசிந்தழு மழவு போன்றாய். (அகூ)

மாத்திருந் தளகை வேந்தும் வானர சளிக்கும் வேந்தும்
பாத்திருந் தியசீர் கேட்டுப் பரிவுறப் போகந் துய்க்கு
மேத்திருந் தியவில் வல்லான் சேவைக்கு வந்திவ் வாயில்
காத்திருக் கின்ற மன்னர்க் கண்டிலை போலு மாலோ. (கூ0)

இந்திர திருவ னென்ன வீங்குநிற் கின்ற வள்ளல்
பந்தியின் மடங லாற்பொற் பந்தெறிந் தாட னோக்கி

நந்திய பொழிலிற் றேமா நறுங்கனி பறித்துக் கொண்டு
மந்தியு மாடல் செய்யு மகதநா டாளு மன்னன். (௬௧)

படுங்கடக் கரிபோன் முங்கோர் பரிக்கரு காநிற் கின்றோ
னெடுங்கலில் வருக்கை நையா வொழுகுறு செழுந்தே னோடி
யடுங்கருப் பாலை வீழ்த்தி யடர்புலி யடிப்ப சுங்காய்க்
கொடுங்குலைக் கதலி சாய்க்குங் கொங்கண நாட்டு வேந்தன். (௬௨)

ஒளிர்நுதி வடிவா ளேந்தி யூங்கெழி றாநிற் கின்றோ
னளிசெறி மலர்நீர் வாவி யடர்மருப் பெருமை பாயக்
களிதரு செருக்கி னோடு கால்விசைத் தெழுந்து வாளை
குளிர்மதி கிழியப் பாயுங் கூர்ச்சர நாட்டு வேந்தன். (௬௩)

மலையெடுத் தனைய திண்டோள் வலயம்வில் லிடநிற் கின்றோன்
குலையெடுத் திருக்கும் வாழைக் கூன்குலை முறிந்து சாய
நிலையெடுத் துறையுங் கந்தி நெடுங்கழுத் திறப்பன் முத்த
மலையெடுத் தெறியும் வாவி யங்கநா டாளும் வேந்தன். (௬௪)

மேவரு மதன னென்ன வெண்குடை நிழனிற் கின்றோன்
றூவரு நகர்க ளெல்லாந் தயங்குபொன் மனைக டோறு
மாவகிர்க் கண்ணா ராக்கு மண்டுகுய்ப் புகையெண் ணூற்றுக்
காவதங் கமழுங் செல்வக் காம்போச நாட்டு மன்னன். (௬௫)

குய் - தாளித்தல்.

வாகைவேல் வலத்தி னேந்தி மடங்கலே றெனநிற் கின்றோ
னோகையங் களிப்பு மீக்கொண் டொளிவள ரரங்கு தோறும்
பாகைநேர் மொழியா ராடப் பைந்தளிர்ச் சோலை தோறுந்
தோகைமா மயில்க ளாடுந் துளுவநா டாளு மன்னன். (௬௬)

காளையர் சூழ மோலி கதிரெறித் திடநிற் கின்றோன்
வாளைபாய் நீத்தம் வந்த வலம்புரி கமுகி லேறி
வேளைவாய்த் திடப்பன் முத்தம் விருப்பொடு காண்போர் கந்தி
பாலையீன் றதென வீனும் பல்லவ நாட்டு மன்னன். (௬௭)

வயிரவொண் குழைம தாணி வாளெறித் திடநிற் கின்றோன்
பயிருறு களைகட் டோம்பும் பான்மொழி யுழத்தி மார்தஞ்
செயிரறு வதனங் கண்டு திங்களென் றெண்ணி யெல்லுங்
கயிரவ மலரும் பண்ணைக் கலிங்கநா டாளு மன்னன். (௬௮)

அளவில்பல் சேனை சூழ வமரணி கொடுநிற் கின்றோன்
வளமலி நறும்பூ மல்கும் வாவியிற் றாண்டில் வாய்நின்

4126

THE MADURA TAMIL SANGAM

குசேலர் தந்நகர்ப்புறமடைந்த அத்தியாயம்

றுளம்வலித் தெழுந்த வாளை பொய்யெனக் கற்ப கத்தின்
கிளர்கழுத் தொடியப் பாயுங் கேகய நாட்டு வேந்தன். (௯௯)

கொழுநிணந் தின்று சோரி குடிக்கும்வே லொடுநிற் கின்றோ
னெழுகதிர்ப் பரிவாய்க் கௌவ வெழுந்தசெஞ் சாலிச் செய்யிற்
குழுமுபல் கயன்மெய் கீளக் குதித்தென்றும் பாய்த லாலே
செழுமுகிற் பொழிவ ரூத சிங்கள நாட்டு மன்னன். (௧௦௦)

பாயசீர்ப் போர்வை போர்த்துப் படர்கதி ரெனநிற் கின்றோன்
மேயபூம் பொய்கை வெண்டா மரையைமென் சேவ லன்ன
நேயமோ டணைப்பக் கண்டு நெறிபிழைத் தாயென் றூடித்
தூயபே டொதுங்கி மாழ்குஞ் சோனக நாட்டு மன்னன். (௧௦௧)

குஞ்சரக் குழாத்து நாப்பட் கோளரி போனிற் கின்றோன்
கஞ்சமட் டொழுகப் பூத்த கழனிகா லோடைக் கண்ணின்
றஞ்சிறை யுகுத்த கூர்வாய்ப் பெருங்கிழ நாரை யால்
வஞ்சனைத் துயில்கொண் டுண்ணும் வங்கநா டாளு மன்னன். (௧௦௨)

பொத்திய கவச மெய்யிற் பொலியநிற் கின்ற காளை
கத்திகைக் குழலா ராடுங் காமரு மஞ்ச ணீர்பாய்ந்
தெத்திகை யினும்வ ளர்ந்த கதலியின் குருத்தென் மாவை
மத்திகை வெனப்பு டைக்கு மராடநா டாளும் வேந்தன். (௧௦௩)

கத்திகை - பூமாலை. மத்திகை - சவுக்கு.

அயலெலாஞ் சேனை சூழ வணிந்துநிற் கின்ற சிங்கங்
கயலெலாம் வெருவுங் கண்ணார் களையரிக் கழுநீ ரோடிச்
செயலெலாஞ் செயும்ப டப்பைச் செழுங்கரும் போங்கப் பாய்ந்து
வயலெலாம் விளைக்குஞ் செல்வ மச்சநா டாளு மன்னன். (௧௦௪)

படப்பை - மருதநிலத்தூர். அரி - அரிசி.

கருகிருண் மோலி மேயக் கடாக்களி றெனநிற் கின்றோன்
வருவிறன் மடங்கன் மன்னன் வருடைதே ளதிபன் முன்னும்
பெருவிடை துலாக்கோன் பின்னும் பிரிவின்றிச் செலச்செல் காலுங்
குருமுகின் முழங்கிப் பெய்யுங் குடகநா டாளும் வேந்தன். (௧௦௫)

வருடை - மேடம். தேள் - விருச்சிகம். விடை - இடபம்.

கையுறை யொடுநிற் கின்றோன் கவின்முழுச் சலரா சிக்க
ணையமா மதிநின் றன்னாற் கைந்தேழோன் பாணி லோர்கட்
செய்புக ரேனும் வெய்யோன் சேயேனு நிற்கு நாள்போற்
பெய்முகி லென்று மாறாப் பெருமைக்காந் தார வேந்தன். (௧௦௬)

புகர் - சுக்கிரன். வெய்யோன் சேய் - சனி.

இத்தனை மன்னர் தம்முள் யாரைநீ யொப்பாய் கந்தை
பொத்திய மேனி யோயெண் ணிரட்டியா யிரம்பொ னன்னூர்
மெத்திய மனத்த ராகி மேவுறப் பொலியுங் கண்ண
வித்தகன் சேவை வாய்த்த லெண்மையின் மேவுங் கொல்லோ. ()

முடங்குகை காலோர் பேதை மூரிவா னணவுங் கோட்டி
னிடம்படு தேத்திறாலுக் கிச்சைவைத் ததனைப் போலுந்
தொடங்கிய சிரார்த்த வில்லந் தோறுஞ்சென் றிரத்த னீத்து
விடங்கொள்வாண் மன்னற் காண விருப்புவைத் தனைது மாதோ. ()

தேத்திறால் - தேன்கூடு.

இத்தலை வாய்நிற் கின்ற விவர்க்கெலா மிரும்பொ னுண்டு
மெத்திய வேவ லாளர் மிகவுமுண் டாத லாலே
யெத்தனை பற்ப னாள்காத் திருக்கினுங் குற்ற மில்லை
பொத்துநோய் மிடிக்கோட் பட்ட நினக்கிது பொருந்தா தாகும். ()

ஆதலின் வந்த வாற்றை யறிந்துநின் னூர்க்குப் போதன்
மேதகு கரும மென்றம் மடமையோர் விளம்ப லோடுந்
தீதறு குணத்தான் மாண்ட செழுந்தவக் குசேல மேலோ
னேதமிக் குறத்தன் னுள்ளத் திவையிவை யெண்ணு வானால். (கக0)

மின்செய்த மகாணி யாமுத் தாரமாம் விளங்கு பட்டாம்
பொன்செய்த வூர்தி யாமிப் போதியாம் பெறுவ தெங்கே
நன்செய னம்மூ தாதை நாளினுங் கேட்ட தின்று
லென்செய்வா மெண்ணு தொன்றை யியற்றுத லென்றுந் தீதே. ()

மதாணி - பதக்கம். ஊர்தி - வாகநம்.

கந்தையிற் பொதிந்த நந்தங் கையுறை கண்டா ராகி
னந்தலி லிகழ்ச்சி பொங்க நகைப்பரே யெனவுட் சாம்பி
யந்தினின் றுயங்குங் காலவ் வடர்மட மையரை நோக்கிச்
சுந்தர வறிவின் மாண்ட துவாரபா லகர்சொல் வாரால். (ககஉ)

கையுறை - காணிக்கை. சாம்புதல் - சோர்தல். அந்தில் - அவ்விடம்.

யாரென நினைத்தி ரிந்த விருந்தவத் தலைவன் றன்னைச்
சேருறு பொய்மை யில்லன் செறிந்தநோன் புழந்த நல்லன்
வாருறு மறைகள் வல்லன் மற்றெங்குஞ் செல்வா னல்ல
னேருறு மினிய சொல்ல னென்னவே யாமுட் கோடும். (ககங)

இருந்தவத்தலைவன் - பெரிய தவச்சிரேட்டன்.

மேற்படி - வேறு.

உலகினின்மா னிடப்பிறப்பே யரியதிரு குலமொருவி யுயர்ந்த பின்னோர், குலமுறுத லரியதத னினும்வசியர் குலமரிது கொற்ற

வேந்தர், நிலவுபெருங் குலமரிய ததனினுமற் றஃதினுமிக் கரிய நீரால், பலர்புகழந் தணர்குலத்துத் தோன்றிடலென் றருமறைகள் பகரு மன்றே. (கக௪)

சொற்றம் - வெற்றி.

அந்தணரே யாசர்முதன் மூவருக்கு மாசிரிய ரருளார் தெய்வ, மந்தணரே மறைக்கிழவன் முதலாய தேவரினு மாற்றல் சான்றோ, ரந்தணரே யாவதற்கு மழிவதற்குங் காரணமா யமைந்த நீரா, ரந் தணரே தெய்வமெனக் கென்றுகண்ண னுரைக்கவுமியா மயிர்த்த லென்னே. (ககரு)

மறையவருக் குயர்தெய்வத் தலங்களிடத் தமர்மாடம் வகுத்து ளோரு, நிறையுமுப நயனமண மகமாதி புரிதாப்பொன் னேர்ந்து ளோருங், குறைவறுபாற் செருத்தலா னிலன்முதற்பல் வகைத்தா னங் கொடுத்து ளோரு, மறையுமறு சுவையுணவு விலாப்புடை வீங் கிடவுணுமா றளித்து ளோரும். (ககசு)

தீயபுலி முதல்விருகத் தாற்கொடுங்கோன் மன்னவராற் றீயா னீரான், மேயகொடுங் கள்வரான் மற்றெவைக ளாலுமிடர் விளைந்த போதி, லாயவிடர்க் கந்தோவென் றுளமிரங்கி விரைந்துபொரு ளாதி நல்கி, நேயமுறப் பேருதவி புரிந்தின்னுங் காப்பமென நிக ழ்த்து வோரும். (ககஎ)

விருகம் - மிருகம்.

இம்மையிற்பல் பெருஞ்செல்வ மிடையறு துறப்பெருக வீன்ற மைந்தர், செம்மையிற்செய் வினைநல்லோர் தமைச்சூழச் செழும் போகஞ் சிறப்பத் துய்த்திட், டம்மையிற்கற் பகநாடு களிதூங்கத் தேவரா யரம்பை மாதர், கொம்மைவரி முலைப்போகஞ் சேணுட் டுய்த் ததற்பின்முத்தி கூடு வாரால். (ககஅ)

இத்தகைய மறையவரை யெளியரென நினைப்பதெவ னிவணிற் கின்ற: வித்தகமா மறைத்தலைவன் றன்னைமுழு ஞானியென விளம் பல் வேண்டு, மெத்தகைமை யாலெனின்மெய்ஞ் ஞானியர்தங் குணங்குறியு மிகத்தி லாசைச், சித்தமொரு வாதுழல்பொய்ஞ் ஞானியர்தங் குணங்குறியுஞ் செப்பக் கேண்மின். (ககக)

கம்மாலுஞ் செயற்கரிய செயற்றலைநின் றொருவழிநாற் கா ணஞ் செல்ல, வம்மாலு மறைப்பொருளி னிலக்குறுத்தி யயிற்கணு ராசை மூன்று, வெம்மாலுங் கடந்தார்க்கு மணியாலும் பொன் னாலு மெந்த வேந்தர், தம்மாலு மும்மாலு மெம்மாலு மாம்பய னென் சாற்று வீரே. (க௨0)

கம் - பிரமன். மால் - பெருமை, மயக்கம்.

வலங்கொள்செழு முகிலூறி யுருமேறு பலவுதிர வழங்கி னாலும்
விலங்கலேவே ரோடுபறித் தொன்றினையொன் றடரவளி வீசி னாலுங்
கலங்கலையா ரெழுகடலு நிலைபெயர வுலகநிலை கலங்கி னாலு
நலங்கிளர்தந் நிலைபெயரா ருண்ணடுங்கா ரவைகண்டு நகையாநிற்பார்.

உருமேறு - இடி. விலங்கல் - மலை. வளி - காற்று.

புகழ்ந்துநறு விரைக்கலவை பூசிடினும் புல்லியரைப் போல நோக்கி, யிகழ்ந்துபல பேசிடினும் விருப்புவெறுப் பென்பவவர்க் கென்று மில்லை, யகழ்ந்தமலக் கிழங்கினராய்ப் பசிவேளை கிடைத் தவற்றை யமுதாத் துய்த்துத், திகழ்ந்திடுவர் சிறிதேனு நாளைக்கு வேண்டுமெனச் சிந்தை செய்யார். (கஉஉ)

அசழ்ந்த மலக்கிழங்கினர் - மலமாகிய கிழங்கை வேரோடு தோண்டி யெடுத்தவர் (ஞானியர்).

விண்ணிடையே குதன்மீளப் பாதலத்திற் புகன்மீட்டுப் புவி யின் மேவ, லண்ணியபல் பரகாயப் பிரவேசஞ் செயலுறையு மவ்வி டத்தே, யெண்ணியவெ லாம்வரச்செய் திடன்முதற்செய் சித்திகளை யென்றும் வேண்டார், புண்ணியபா தகமிலார் பெருமையிலார் சிறுமையிலார் பொய்மெய் யில்லார். (கஉங)

பரகாயப் பிரவேசம் - வேறோர் உடம்பிற் பிரவேசித்தல்.

ஆடுவா ருன்மத்தர் போற்றிரிவார் நகைத்திடுவா ரங்கை கொட்டிப்
பாடுவா ரின்றிருந்த விடநாளை யிருக்கமனம் பற்றார் சுற்றிக்
கூடுவார் தமிற்கூடார் கந்தையன்றி வேறுடுக்கை கொள்ளா ரன்னார்
நீடுவார் புகழ்ப்பெருமை யிற்றென்று மதிப்பவரார் நிகழ்த்து வாரார்.

உடுக்கை - ஆடை.

உற்றதலை மயிர்பறித்துப் பீலிகரத் திடைக்கொடுபா யுடைபு னைந்து
கற்றதவம் போலவமே பெருக்குவது ஞானமன்று கந்த மைந்தும்
வற்றநெடுஞ் சீவரம்போர்த்தொளிர்வதுவு ஞானமன்றுமற்றோர்போல
நற்றவம்வேண் டிலநாமே பிரமமென நவில்வதுவு ஞான மன்று. ()

பீலி - மயிற்றோகை. அவம் - வீண்காரியங்கள். சீவரம் - துவராடை.

ஓங்குபெரு ஞானியர்போற் பேசுவா ரவருண்மை வேடம் போலப், பாங்குபெற வுடற்புனைவார் சற்கருமஞ் செய்வோர்தம் பக்க மேகி, நீங்குகவென் றொழிப்பாரிந் நிலைமேலாம் பிரமத்தி னிலையே யென்பா, ரீங்கிவர்க டாங்கெடுவ தன்றிமற்றோ ரையுங் கெடுக்கு மெண்ணம் பூண்டோர். (கஉசு)

பொன்முதற்பல் பொருளிடத்து மிச்சையற்றார் போற்றுறவு பூண்டு பின்னர், வன்மைசெறி மனத்தபக்கு வர்க்குபதே சமுநவி

ற்றி வருவ தெல்லா, நன்மைதரு முன்னோரெண் காமுறுழுகப் பள்ளை யென நயந்தோ ராயன், புன்மையுறப் பற்றியஃ துடனழிந்தா னென் றகதை போலு மாலோ. (கஉஎ)

எண்கு - கரடி. பள்ளை - ஆடு.

மிக்கவறி வுடையாரைப் போன்றுமுடற் பற்றனைத்தும் விடுத் தார் போன்றுந், தக்கவழக் கிடத்தினுயர் தினைவினையஃ றினை வினையாய்ச் சமையச் சொற்றுந், தொக்கபடர்க் கைப்பெயர்முன் னிலைப்பெயரா கிடவுரைத்துஞ் சுழல்வ தெல்லாம், பக்குவமின் மட வோரை மயக்கியவர் கைப்பொருளைப் பறித்தற் கன்றே. (கஉஅ)

சிறப்புறுமில் லறத்தினிதுண் டுடுத்துமனை மக்களொடுஞ் செறிந்தா ரேனும், பெறப்படுமப் பற்றுடையார் மெய்ஞ்ஞான நெறி யுணர்ந்த பெரிய ரீரா, ரறப்பெரிய துறவறஞ்சார்ந் தவர்க்குமிவ ரதிகமென வறையு நூல்கள், விறப்புறுமஞ் ஞானியரெவ் வறத்தினு மெவ் வகைச்சிறப்பு மேவி டாரால். (கஉகூ)

இம்மறையோன் முழுஞானி யாயிருந்துஞ் சற்கரும மிழந்தா னல்லன், செம்மைபெறு மக்கருமத் தாலிளைத்த திவனுடம்பு திண்ண மீதே, மும்மையுல கிடத்துமொரு ஞானியரி யவனென்றே முழங்கு நூல்க, ளெம்மையினி தாண்டருள வெழுந்தருளி னனென்றே யெண்ணங் கோடும். (கஙo)

மும்மையுலகு - மூன்றுலகம்; அவை, சுவர்க்க மத்திய பாதாளம்.

ஆதியினற் கலையுணரு நாட்பழக்க மென்றுரைத்த தமைய மெய்யே நீதியகம் மாசனைக்கண் டிடும்விருப்ப மீக்கூர நேடி வந்தா னோதியவிவ் வன்றியிவ னர்சரிடைப் பெறுங்கரும மொன்று மின்றாற் காதியதீ வினையுடையே மாதலினால் யாமின்று காணப் பெற்றேம். ()

நேடுதல் - தேடுதல். காதிய தீவினையுடையேம் - தீவினையைப் போக்கினாம்.

ஆவாவிம் மறையோனைக் காண்டொறுமுள் ளகத்துவகை யரும்பா நின்ற, தோவாது மெய்யினிடைப் புளகமெழு கின்றன கண் ணுருகா நின்ற, நாவாரத் துதிப்பதற்குத் துடிதுடிக்கின் றது விரைந்து நாம்போ யின்னே, தேவாதி தேவனுக்கித் தவன்வரவை விண்ணப்பஞ் செய்ய வேண்டும். (கஙஉ)

தவன் - தவத்தையுடையவன் (குசேலன்).

கலிவிருத்தம்.

என்றறி யாமையி னிகழ்ந்து கூறிய
வன்றிணி மனத்தினர் வாய டங்கிடக்

கன்றலி னுரைபல கரைந்து மாதவக்
குன்றனு ன் றிருமுக நோக்கிக் கூறுவார். (கஙஙு)

மறையெலா முணர்ந்துமெய் வாய்ந்து வெம்பவச்
சிறையெலாங் கடந்தமாச் செல்வ வேதிப
தறையெலாம் புகழுநின் வருகைத் தன்மையாற்
குறையெலாந் தவிர்ந்தனங் கூர்ந்த ணங்களி. (கஙச)

ஆய்ந்தநின் பெருங்கலை யருமைப் பாடுஞ்சீர்
வாய்ந்தமா தவம்வளர் மாறுத செல்வமுந்
தோய்ந்தவுட் டூய்மையுந் துகளி றன்மையும்
பாய்ந்தமா லுலகமோ பகுத்த றிந்திடும். (கஙரு)

தூய்மை - பரிசுத்தம். மால் - அஞ்ஞான மயக்கம்.

சிறியவர் மடமையிற் செறிந்த வார்த்தையைக்
குறிபெறீ நின்றிரு வுளத்துக் கொண்டிடே
லறிதரு முளத்திடைக் கொள்ளி லம்மவோ
மறிவரும் பீழைநோய்க் கடற்கண் மாய்வரே. (கஙசு)

பீழை - துன்பம்.

கங்கையே முதனதி களிப்பி னாடியும்
பொங்குமா தானங்கள் புரிந்து மிட்டிக
ளிங்குபற் பலசெய்து மெய்தும் பேறெலாந்
துங்கநின் றரிசன மொன்றிற் றோன்றுமே. (சஙஎ)

இட்டிகள் - யாகங்கள்.

காலமூன் றையுமறி கருத்த போற்றிநற்
சீலமார் தருமறைச் செல்வ போற்றிமெய்
வாலறி வுடையவ வாத போற்றியெம்
பாலருள் சுரந்தருள் பனவ போற்றியே. (கஙஅ)

வாலறிவு - மெய்யுணர்வு. பனவன் - பார்ப்பான்.

சற்றுநீ யிவ்விட மிருக்கிற் சார்ந்தியாங்
கொற்றமார் கண்ணற்குன் வரவு கூறுபு
முற்றுவ மென்றவன் முன்வ ணங்குபு
பொற்றவவ் விடனின்றும் போயி னாரோ. (கஙகூ)

பொற்ற - பொன்மயமான.

கலிநிலைத்துறை.

திரண்ட மாமணி குயிற்றுபு செம்பொன்செ யெழுபத்
திரண்டு வாயிலும் விரைவினிற் கடந்தன ரிலங்கி

முரண்ட வாமுடி மன்னவர் மொய்த்திடுஞ் செல்வ
வரண்ட வாந்திரு வோலக்க மடைந்தனர் காணுர். (கசo)

திருவோலக்கம் - கொலுமண்டபம்.

அந்தி டத்தமர் வாரைகம் மரசமர் கின்ற
தெந்தி டத்தென விஞ்வின ரிகங்கெழி றருபொற்
பந்த டுத்தகை யாரொடும் பயின்மணிச் சிகரத்
திந்த டுத்தபே ருவளகத் தெனவவ ரிறுத்தார். (கசக)

இந்து - சந்திரன். உவளகம் - அந்தப்புரம். இறுத்தல் - விடைகூறுதல்.

கேட்ட காலையின் ஞெரேலெனக் கிளருவ ளகப்பா
லோட்ட மீதெனப் படர்ந்தன ரொளிர்நுதி வடிவேற்
கூட்டம் யாவையுங் குமைத்துமை தோய்ந்துபொற் குழைபாய்
நாட்ட மாதரார் காவல்செய் வாயினண் ணினரால். (கசஉ)

நெடிய நீர்மையித் துவாரபா லகர்செய ணிற்க
படியி லாவளம் பரந்தவவ் வுவளகப் பண்பை
முடிய யாவரே யெடுத்துரைப் பவர்நசை முளைத்துத்
துடிது டித்துநா வெழுதலிற் சிறிதுசொற் றிடுவாம். (கசங)

பொன்னி ஞற்செய்து மணிகள்கால் யாத்தவண் புரிசை
மின்னி ஞற்பொலி யப்படு முகில்விராய்த் துயில்வ
வுன்னி ஞற்கட லுலகுசொல் கண்ணனெண் ணிறத்தை
மன்னி ஞற்பெற லாமென மதித்தன போலும். (கசச)

மண்ண கந்தவப் பதிதர நீலமால் வரைசாய்த்
தெண்ண கந்தபக் கொணர்ந்தகல் லடுக்கிமே லெழுப்பிக்
கண்ண கங்கவர் வேதிசெய் திருபுறங் கதிர்ப்பப்
பண்ண கம்பொலி வயிரயா ளிப்படி யமைத்து. (கசரு)

வேதி - திண்ணை.

இலங்கு வெண்பொனிட் டிகைகளாற் சுவர்த்தல மெழுப்பி
நலங்கொள் பன்மணி பதித்தபொன் னிலைகளு நாட்டித்
துலங்கு மாமர கதப்பல சாளரந் தொகுத்து
வலங்கொள் வச்சிர விருநிலைக் கதவமும் வயக்கி. (கசசு)

இட்டிகை - செங்கல். சாளரம் - சன்னல்.

நிறையு மேதகத் தாற்பல தூணடி நிலைவைத்
துறையு மேற்பல மணிகடை தூணங்க ளுறுத்தி
யறையு மப்பல தூணொருத் தத்துற வணிந்த
தறைபு கழ்ந்திடு செந்துகிர்ப் போதியுஞ் சார்த்தி. (கசஎ)

தூணம் - தூண். துகிர் - பவளம்.

அன்ன போதிமேல் வெண்பொனுத் தாமியைத் தடுப்ப
நன்ன ராக்கிய விடங்கமு முறுத்திமே னயப்பப்
பன்னு பொற்றக டடுக்கிவேய்ந் ததற்குமேற் பரிதி
மன்னு மாமணிக் குடநிறீஇ யமைத்தன மாடம். (கசஅ)

வெண்பொன் - வெள்ளி. விடங்கம் - கொடுங்கை.

ஓங்கு சந்திர காந்தமா ளிகைகளை யுரைக்கோ
வீங்கு நாசிசோ பானவண் மையைவிரித் திடுகோ
தேங்கு சூளிகைச் சிறப்பினை யிற்றெனத் தெரிக்கோ
பாங்கி யற்றிய சித்திரத் தொகுதியைப் பணிக்கோ. (கசகூ)

நாசி - மேல்வாசற்படி.

மற்று நாற்றிய பன்மணி மாலையை வகுக்கோ
சுற்று நாற்றிய பொன்மலர்ப் பிணையலைச் சொல்கோ
கற்றை யங்கதிர்ச் சாமரைத் தூக்கினைக் கரைகோ
விற்ற வென்றுரைத் திடவெளி யனவல யார்க்கும். (கரு0)

தங்கு மேனிலை மாடமேல் வெள்ளிடை தணப்ப
வெங்கும் வார்கமஞ் சூன்முகிற் குழாம்பொலி யியக்கஞ்
சிங்க லற்றவிண் ணவர்கள்கண் ணுறுமே ராமைப்
பொங்கு நீணிறக் கஞ்சுகஞ் செறித்தது போலும். (கருக)

கமம் - நிறைவு. சிங்கல் - அழிதல். கஞ்சுகம் - உறை.

அன்றி யுங்குடஞ் சுட்டினம் புரந்தவந் நாளின்
மன்ற வேய்ங்குழற் கோவலர் மகிழ்தரக் கொண்ட
வென்றி வார்குடை யாகிய விலங்கலங் குவட்டிற்
றுன்றி டுந்தடித் தொடுசெறிந் தனையதுந் துணையும். (கருஉ)

குடஞ்சுட்டு - பசு. தடித்து - மின்னல்.

தித்தி ரட்பொறி காரண மின்றியுஞ் சிதறக்
காத்து மேனிலை விழித்துநிற் பவர்கைவா ளொளியுந்
தூத்து ளிப்படு குயின்குழா மின்றொருகு மொளியும்
பாத்த திந்திடத் தேவர்க்கும் யாவர்க்கும் படாவால். (கருங)

குயின் - மேகம்.

சிறந்த தன்குலத் துதித்தவன் செல்வத்தி னுறையு
முறந்த பன்மணி மாளிகை தனக்குமிக் குரித்தென்
றறந்த வாதெழு மதிவிசும் பாறுசெல் வருத்தந்
துறந்தி டும்படி சற்றுறைந் தகலுநா டோறும். (கருச)

திருவிற் கான்றிடு சோமகாந் தச்செழுஞ் சிகர
முருவச் சந்திர னெழுதலு முகுத்தநீர் பெருகி
மருவிக் காலென வழியரு வியுமவண் வயங்கும்
பருவக் கோவைமுத் தாரமும் பகுத்திட லரிந்த. (கருரு)

சோமகாந்தம் - சந்திரகாந்தக்கல்.

மேய மேனிலை மாடங்கள் வெள்ளொளி விரித்துப்
பாய தாரகைக் கணத்தொடு பயிலுறு காட்சி
தூய பாற்கடல் சங்கநா டொறுந்தன்பாற் றுறந்த
நேய முத்தொடு பொங்கிமே லெழுந்தென நிலவும். (கருசு)

ஐய நுண்ணிடை யயிலலைத் தமர்த்திடு மரிக்கண்
மையன் மாதரார் பற்பலர் தனித்தனி மருவச்
செய்ய காற்பரி யங்கமெல் லணையொடு செறித்த
வெய்ய வற்றொடு சிகையள வில்லறை விளங்கும். (கருஎ)

அயில் - வேல். பரியங்கம் - கட்டில்.

வருக்கை வாழைமீ தமாக்கமு கருப்பலத் தென்னை
முருக்கு நாரமுண் மாதுளை மொய்த்தமுந் திரிகை
பருக்கு மின்சுவைக் கனியுடை மற்றைப்பா தவங்கள்
பெருக்கி யென்றுநல் வளர்தரு சோலைகள் பிறங்கும். (கருஅ)

கண்ண ளுவயின் வருந்தொறுங் களிமயிற் கூட்டம்
விண்ணின் மேற்பயின் மேகமிம் மண்விர வியதென்
றெண்ணி டக்கடையி லாத்தமை கோலியின் பகவும்
பெண்ண ணங்கனை யாரைத்தம் மினமென்று பெட்கும். (கருகூ)

எண் - எள்.

குழைகி ழித்தயி றடற்றுறத் தூங்குநேர் குறுகு
முழைகி ழித்தொளிர் நோக்கினு ரூசலாட் டுவப்பும்
பிழைகி ழித்தபொற் கந்துக வாடலின் பெருக்கு
மழைகி ழித்தவச் சோலையின் மருதென்றும் வயங்கும். (ககூ0)

தடறு - உறை. உழை - மான். கந்துகம் - பந்து.

கோங்கு மாதவி பாடலங் குராவழை புன்னை
தேங்கு சண்பகங் குங்குமஞ் சந்தனஞ் செருந்தி
யோங்கு கைதைமந் தாரமா லதியொளிர் கற்பு
வீங்கு சாதிமுற் பலவுள விரைத்தவுய் யானம். (ககூக)

உய்யானம் - பூஞ்சோலை.

சால மெய்யிற்பெண் குறியின னுய்ப்பழி தழைந்தோன்
பால மர்ந்திட றகாதென நீங்கிய பண்பே
போல மன்றலங் கற்பக மாயிடைப் பொலிந்து
கோல மார்ந்தள விடற்கரு வளங்கொழித் துறையும். (கசுஉ)

மெய்யிற்பெண் குறியினன் - இந்திரன்.

அன்றி யும்பல நாள்கண்முன் னோனிடத் தமர்ந்தா
மொன்று பின்னவ னிடத்துமவ் வாறுற வுறைவா
மென்று வந்துறை கின்றமை யும்பொரூஉ மிலங்கித்
துன்று பைந்தரு வைந்துமா வயிற்பொலி தோற்றம். (கசுங)

ஏர்ந்தெ டுத்தவெண் பளிங்கினை நிலனுற விருத்திச்
சார்ந்த நாற்புறம் வெண்பொனாற் படித்தலஞ் சமைத்துக்
கூர்ந்த முத்தவெண் மணலடிப் பரப்பிமேற் குலவ
வார்ந்த தண்புன னிரப்பிய தடங்களும் வயங்கும். (கசுச)

நீண்ட வாட்கருங் கண்ணினை யாரொடு நீதி
பூண்ட மாமணி நிறத்தவ னுடல்செய் பொய்கை
வேண்டு மேற்புனல் பெருகவுஞ் சுருங்கவும் விளைக்குஞ்
சேண்டு லங்கிய தூம்புகள் பற்பல செறியும். (கசுரு)

செய்ய தாமரை பற்பல வாவயிற் செறிந்த
வைய செம்மணிப் படியொளி கதிர்த்தலா லல்லு
மையில் செஞ்சுடர் கண்டென மலருமற் றுங்கு
நைய லின்றியஞ் சம்பல பயிறரு நாளும். (கசுசு)

குலவு பூந்தட நடுவமர் குடுமிமா மாட
நிலவு வெள்ளொளி விரித்தலாற் றன்னரை நிரம்பச்
சுலவு பாசடை சுற்றநின் றிடுதலாற் சுடர்விட்
டுலவு வெண்பளிக் குருவநீ லுடைப்பிரா னுறழும். (கசுஎ)

பாசடை - பச்சையிலை. நீலுடைப்பிரான் - நீலவஸ்திரத்தையுடைய பலராமன்.

மருவி டம்புரி வலம்புரி சலஞ்சலம் வயிற்றுக்
கருவு ளைந்துசோ பானத்திற் கான்றபன் முத்தந்
திருவ னாடிப் படுந்தொறு முறுத்துமச் செல்வ
லொருவு மாசிறி தத்தலைப் படிந்தபூ வுஞற்றும். (கசுஅ)

சோபானம் - படி.

பெருமை சேர்புகழ்க் கண்ணனெண் கயலெனப் பிறழுங்
கருமை தீட்டிய கண்ணினர் பலரொடுங் கவின

வொருமை யன்பின்வீற் றிருக்குமத் தன்மையை யுணரி
னருமை யுற்றவை குந்தமு மதற்கிணை யாமோ. (கசுகூ)

நன்ன யத்தபல் வளம்பெறு முவளக நடையி
லென்ன சொற்றனன் சிறிதுய்விண் டேனல னினிமேற்
டன்ன கத்துயிற் பகவன்வீற் றிருக்குமப் பண்பிற்
றன்னம் விண்டுவிள் ளாதசீர்க் கதைசொலச் சமைந்தேன். (களo)

தன்னம் - அற்பம்.

துன்று சந்திர காந்தத்தி னமைத்தவொண் சுவர்க்க
ணொன்று மாறுசெஞ் சந்தனங் கருப்புர மொருவா
தென்று நாறிய மான்மதங் குங்கும மின்னு
நின்ற பல்விரை வருக்கமு நிறைதரக் கூட்டி. (களக)

மான்மதம் - கஸ்தூரி.

விரைது வன்றிய மென்பனி நீரிடைக் குழைத்துப்
புரைய கன்றிடப் பூசியொண் காரகில் புகைத்துத்
தரைசெ றிந்திட நறுமயிர்ப் படாந்தவ விரித்து
வரைவில் பன்மணிக் கம்பல மேலுற வயக்கி. (களஉ)

மயிற்படாம் - மக்மல்.

அமைத்த சீர்மணி மாளிகை நாப்பண்வா ளவிரச்
சமைத்த பன்மணி யழுத்திய தடப்பரி யங்கத்
திமைத்த மூவகைப் பஞ்சியன் மயிரனத் தூவி
குமைத்தி யற்றிய வைந்தணை யடுக்கிமீக் குலவ. (களங)

உரக மெல்லுரி பரலெனக் குழையும்வெள் ளொளிப்பட்
டிரவெ ழுஞ்சுடர்க் கதிர்தவழ்ந் தெனவிரித் தியக்கி
யரவ மேகலை யாரமைத் திட்டவப் படுக்கை
விரவு பாற்கடற் படுக்கையிற் சிறப்புற மேவி. (களச)

பரல் - பருக்காங்கல். அரவம் - ஒலி.

அரும்பு சீதளப் பாற்கடற் றுயிலுநா ளவிரும்
விரும்பு செந்துகி ரோடலைக் கொழுந்தெழீஇ விழல்போற்
கரும்பு போன்மெனக் கரையுமஞ் சொல்லினர் கவரி
யிரும்பொற் கால்பிடித் தெக்கழுத் தம்பெற விரட்ட. (களரு)

அல்லி ரிக்குழுத் தோரம்வைத் தலங்குசாந் தாற்றி
மெல்லி யற்கவி னெருத்திகைப் பற்றுபு வீச
வல்லி யிற்பொலி யொருமகண் மாடகந் திரித்து
கல்லி யற்படு வீணையி னரப்பொலி யெழுப்ப. (களசு)

மாடகம் - வீணையின் முறுக்காணி.

குலவு கப்பூர மிலவங்க மேலமுற் கூட்டி
நிலவு வெண்ணகை யொருத்திமென் பாகடை நீட்டக்
கலவ மாமயில் வெருவுறு சாயலங் கருங்க
ணிலவி தழ்க்கொடி யொருத்திபொற் படியக மேந்த. (கஎஎ)

வண்டு வார்குழ லாருள மயக்குநின் னுருவங்
கண்டு பாரென வொருத்திநேர் கண்ணடி காட்ட
விண்டு மென்பனி நீருறைத் திடுமிதின் விரைமிக்
குண்டு கொண்டிடென் றொருத்திபூஞ் செண்டுகை யுதவ. (கஎஅ)

இழையி டைக்கொடி யொருத்திபொற் சிரகநீ ரேந்தத்
தழையொ ளிச்செழும் பாதுகை யொருத்திகைத் தாங்க
வழைம லர்த்தொடை வண்டாற் றிடநற வாக்கு
மழைமு கிற்குழ லொருத்திமெல் விரைப்புகை வயக்க. (கஎகூ)

பிணிய விழ்ந்துமட் டேற்றிவண் டடர்தரப் பிறங்குங்
கணிவ ளைந்தவொண் கருங்குழல் வெண்ணகைக் கனிவா
யணிசி றந்தரி படர்ந்தகண் ணணங்கெனு முருக்கு
மணிவ ளங்கெழு கவான்மிசை முடித்தலை வைத்து. (கஅ0)

பிணி - கட்டு. மட்டு - தேன். கவான் - தொடை.

ஆத ரத்தினன் புனற்றுவார்க் கருண்மல ரடிகள்
காத ரங்கொளக் கூற்றொடும் பொருங்கொலைக் கருங்கண்
மாதர் சத்திய பாமைதன் கவான்மிசை வைத்துச்
சீத ரப்பிரான் படுத்திருந் தனன்களி சிறந்தே. (கஅக)

ஆய வேலையிற் றுவாரபா லகரழ கமைந்த
வாயில் காவல்செய் மாதரார் வாண்முக நோக்கிப்
போயு ரைத்திடு மெம்வர விறைக்கெனப் புகன்றார்
நேய மாதரும் விரைந்துசென் றதுநிகழ்த் தினரால். (கஅஉ)

மன்ன ரேறுகேட் டெழுந்திருந் தவர்வரு கென்று
னன்ன மாதருஞ் செலவிட நடந்தன ரடைந்தார்
மின்னு தாரகைக் குழாத்திடை விளங்கொளி மதிபோற்
றுன்னு மாதருட் டோன்றிடுந் தோன்றலைக் கண்டார். (கஅங)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

சிந்தையுண் மகிழ்ச்சி பொங்கச் சிரமிசைக் கரங்கள் கூப்பிச்
சந்தமார் நிலத்தில் வீழ்ந்து தாழ்ந்தெழீஇக் குடந்தம் பட்டு

முந்துதா னையுமொ டுக்கி முன்னர்நிற் பாரை நோக்கி
வந்தகா ரியமென் னென்றான் வகுத்துரை யாட லுற்றார். (கஅச)

குடந்தம்பட்டு - நால்விரல்முடக்கி பெருவிரல் நிறுத்தி நெஞ்சிடை வைத்து நிற்றல்.

மாமறைத் தலைவ போற்றி மதிக்குல விளக்கே போற்றி
காமரின் திரன்முன் னானோர் காண்பதற் கரியாய் போற்றி
தாமரைக் கண்ண போற்றி தரியல ரேறே போற்றி
தோமறு செல்வம் வாய்ந்த துவாரகைக் கிறைவ போற்றி. (கஅரு)

ஆதிநா ளைய நின்னோ டருங்கலை கற்று ளானும்
போதவுஞ் சிறந்த நட்புப் பூண்டுகொண் டவனுங் கந்தை
மேதகக் கொண்ட நீரான் மெய்ம்மறை யவர்கு லத்தான்
கோதறு குணத்தின் மிக்கான் குசேலனென் றியம்பி னான்பேர். ()

வற்றியென் பெழுந்த யாக்கை மாதவ னின்மேல் வைத்த
பற்றினை யெம்ம னோரோ பகுத்தறிந் தளக்க வல்லா
ரிற்றைநாள் வந்து வாயி லிருக்கின்றா னெதிர்ந்த போரில்
வெற்றிகொள் கழற்கால் வேந்தே விண்ணப்ப மிதுவே யென்றார். ()

என்றலு முவகை விம்ம வெழின்முக மலர்ச்சி காட்டப்
பொன்றலில் கருணை பொங்கப் பொழிதர விரைவி னிற்சென்
றின்றுநம் வாயில் வந்த விருந்தவத் தலைவன் றன்னை
மன்றவிங் கழைப்பீ ரென்று வாய்மலர்ந் தருளி னானே. (கஅஅ)

கேட்டனர் துவார பாலர் கிளர்ந்தெழு களிப்புத் துள்ள
வாட்டமின் மனத்த ராகி வாயில்கள் பலவு நீத்து
நாட்டுதங் காவல் வாயி னண்ணின ராங்கி ருக்குங்
கோட்டமின் மனத்துச் செய்ய குசேலமா முனியைச் சார்ந்தார்.

ஆதரம் பெருக நெற்றி யணிநிலந் தோயத் தாழ்ந்து
மாதவ ரேறே போற்றி மறைக்குலச் சுடரே போற்றி
காதரம் பெருக்குஞ் சன்மக் கடல்கடந் தவனே போற்றி
நாதனுக் கினிமை மிக்க நண்புடை யவனே போற்றி. (ககூ0)

என்றுபல் றுதிமு ழக்கி யாங்கள்பல் வாயி னீந்தித்
துன்றிய கதுப்பின் மாதர் சொற்படி யுவள கம்போ
யொன்றுபல் பிடிகள் சூழ வுறுங்கடக் களிறு போன்று
மின்றிகழ் மடவார் சூழ வீற்றிருந் தானைக் கண்டு. (கசூக)

நின்னுடை வரவு ரைத்தே நிருபனுக் கப்போழ் துற்ற
பன்னருங் களிப்பை யாமோ பகர்ந்திட வல்ல மைய

முன்னமங் கிருந்த வின்ப முழுவது மறந்து நின்று
னன்னர்நெஞ் சுடைய நீரார் நட்பினிற் சிறந்த துண்டோ. (கசுஉ)

தாயது வருகை கேட்ட தனியிளங் குழவி போன்று
நேயமிக் குடைய னாகி நெஞ்சினு ளுவகை பூப்பப்
போயழைத் திடுமி னின்னே போயழைத் திடுமி னின்னே
போயழைத் திடுமி னின்னே யெனவிரை பொருளிற் சொற்றான். ()

இலக்கண மின்மை நோக்கி யிதற்குமேற் சொற்று னல்லன்
மலக்குறும் பறுத்து யர்ந்த மாதவத் தலைவ ரேறே
பலப்பல சொல்லி யென்னை பாணித்தல் கரும மன்று
நலக்கநீ விரைவி னெய்தா விடினவ னண்ணு மிங்ஙன். (கசுச)

ஆதலி னெம்பி ராணுக் ககத்துமிக் குவகை யுய்ப்ப
வேதமின் முனிவ ரேறே யெழுந்தரு ளுகவென் றங்கைப்
போதகங் கூப்பி னார்கள் பொருக்கென வெழுந்து செம்மை
வேதமுற் றுணர்ந்த வையன் விரைதர நடக்க லுற்றான். (கசுரு)

அன்னது கண்டு முன்ன ரறிவிலா துரைத்த நீரா
ரென்னகா ரியஞ்செய் தேமிப் பெரியனை யெளிய னென்று
சொன்னதீங் குரைக ளெல்லாஞ் சுடுகின்ற நம்மு ளத்தை
மன்னவ னறிவா னாகில் வாராத தீங்கு முண்டோ. (கசுசு)

அருண்மிகப் படைத்த சிந்தை யந்தண னாத லாலே
தெருண்மிகப் படைத்த மன்னன் செவியறி வுறுப்பா னல்லன்
பொருண்மிகப் படைத்த வேந்தர் போற்றிடுஞ் சிறப்புற் றானென்
றிருண்மிகப் படைத்த நெஞ்ச ரின்னவா றியம்பி நிற்க. (கசுஎ)

மன்னனைக் காணு மன்பும் வாயில்கா வலரு முன்னே
நன்னயத் துடன டப்ப நடப்பவ னாங்காங் குள்ள
மன்னரும் வளங்க ளெல்லாம் பார்த்தன னிறும்பூ துற்றான்
பொன்னகர் சிறந்த தென்பார் புல்லிய ரெனவுட் கொண்டான். ()

இறும்பூது - ஆச்சரியம்.

பன்மணி வாயி லெல்லாம் பின்னிடும் படிக டந்து
நன்மணி மோலி வேந்தர் நயந்தபே ரவையு நீந்தி
யன்மணி விளர்க்கும் வண்ண னணங்கனா ரொடுமி ருக்கும்
பொன்மணி வாயி லந்தப் புரத்தினுக் கணிய னானான். (கசுசு)

மோலி - முடி.

ஓவியத் தொழில்வல் லாருக் கொண்பொருள் வெறுப்ப வீசி
நாவியற் கருமென் கூந்த னங்கைமா ரெழுதி வைத்த
பூவியற் படமாங் காங்குப் பொலிவது காணுந் தோறுங்
கோவியற் கண்ண னென்றுட் கொண்டுபின் றெளிவ னம்மா. (உ00)

ஓவியத்தொழில் - சித்திரத்தொழில்.

ஈங்கிவ னிவ்வா றெய்த வின்னம்வந் திலனென் றையன்
பூங்கதிர் வரவு பார்க்கும் பொற்றபுண் டரீகம் போலுந்
தீங்கதிர் வரவு பார்க்குஞ் செவ்வரக் காம்பல் போலு
மோங்குமை வரவு பார்க்கு மொண்டஞ்ழ மஞ்ஞை போலும். (உ0க)

புண்டரீகம் - தாமரை. தீங்கதிர் - சந்திரன். அரக்காம்பல் - செவ்வல்லி.

பொருந்துதாய் வரவு பார்க்கும் புனிற்றிளங் கன்று போலுந்
திருந்துதன் வரவு பார்க்குஞ் செம்மனத் தொருவன் போலு
மருந்துநீர் வரவு பார்க்கு மறனசை யுடையான் போலுங்
கருந்துழாய்க் கண்ணி யண்ணல் கமழ்நறுஞ் சேக்கை மீதே. (உ0உ)

அறல் - நீர். நசை - விருப்பம்.

வளர்மறை புணர்ச்சி மிக்கான் வரவுபார்த் திருப்ப வந்து
வளவிடற் கரிய மேலோ னுடைமைத் தோளி னல்லார்
கிளர்தர நின்று காக்குங் கேடில்வா யிலுங்க டந்து
தளர்வில்பன் மாதர் சூழுந் தனியிடத் தணுகுங் காலை. (உ0ங)

அமை - மூங்கில்.

வருந்துமோர் மிடியன் சேம வைப்பெதிர் கண்டாற் போலு
மருந்துணா விழந்தோன் விண்ணோ ரமுதெதிர் கண்டாற் போலும்
பரிந்துவெப் புழலு வோன்கற் பகமெதிர் கண்டாற் போலுஞ்
சரிந்தபற் றினன்மெய் யாசான் றனையெதிர் கண்டாற் போலும். ()

சேமவைப்பு - புதையல். சரிந்த பற்றினன் - பற்றற்றவன்.

எண்ணனைக் கிலங்கு மார்ப மீத்தருள் பிரானை நீல
வண்ணனைத் திகிரி சங்கம் வலமிட முறக்கொண் டானை
மண்ணனைத் தும்பு ரக்கும் வாசுதே வனைம ணக்குங்
கண்ணனைத் துளவத் தாமக் கண்ணனைக் கண்ணிற் கண்டான். (உ0ரு)

எண்ணனைக்கு-யாவராலும்மதித்தற்குரிய லோகமாதாவாகிய திருமகளுக்கு.

காண்டலு முவகை பூத்துக் கால்விசை கொடுந டந்தா
னாண்டகை யவனுங் கண்ணுற் றனையுடைத் தெழுநீத் தம்போ
னீண்டபூம் பள்ளி நீத்து நிலவுபே ரன்பு பொங்கப்
பூண்டமா தவன்முன் சென்று பொன்னடி வணங்கி னானால். (உ0சு)

நீத்தம் - வெள்ளம்.

திலகமண் டோய வையன் றிருவடி வணங்கிப் பின்னர்
நிலவுமெய்ப் புளகம் போர்த்து நிரம்புறத் தழுவிக் கொண்டான்
குலமறைத் தலைவ னென்றுங் கூர்ந்தமெய் நட்ப னென்று
மலர்தலை யுலகங் கூறும் வாய்மைகாத் தருளி னானே. (உ0எ)

பாக்கிய முற்ற தின்னாள் பாக்கிய முற்ற தின்னா
ளாக்கிய வறம்ப லித்த வாக்கிய வறம்ப லித்த
யோக்கிய மடைந்த திந்த மனையுமென் றுரைத்து ரைத்துத்
தேக்கிய புகழி னான்கொண் டாடினான் சிலைவ லோயே. (உ0அ)

தேக்கிய - எங்கும் நிறைந்த.
சிலைவலோயே-தனுர்வித்தையில் வல்லவனாகிய பரிட்சித்து மகாராசனே.

அங்கொரு மாடத் துள்ளா லாதன பீடத் தும்பர்
மங்கல மறைவ லாளன் மகிழ்ந்தெழுந் தருளப் பண்ணிப்
பொங்குபொற் குடம்பூ ரித்த புதியமஞ் சனநீ ராட்டித்
திங்களங் கதிரோ மென்னத் திகழ்ந்தவொற் றாடை சாத்தி. (உ0கூ)

கதிரெனக் கதிர்க்குஞ் செம்பொற் கனிச்செம்பட் டாடை சாத்திப்
பிதிர்கருப் பூர நாணம் பெய்விரைச் சாந்தஞ் சாத்தி
முதிரொளி விரிக்குந் தண்ணென் முத்தவக் கதையுஞ் சாத்தி
மதிர்தா வண்டிந் தேனு மலங்குபூந் தொடைபல் சாத்தி. (உக0)

அக்கதை - அக்ஷதை.

விரைதரு தூமங் காட்டி மேவுநெய் விளக்கங் கோட்டி
யுரைபெறு பனித நீரா சனக்கல மொளிரச் சுற்றித்
திரைசெய்நல் லமுத மன்ன தீஞ்சுவை யுணவு நல்கிக்
கரைபடு தவத்தோன் வாயுங் கையுமொள் ளறலிற் பூசி. (உகக)

அறல் - நீர். பனிதம் - கற்பூரம்.

பாகடை சிறப்ப நல்கிப் பயன்பெறு முகமன் கூறிப்
போருயர் மாடத் திட்ட பொற்றதன் படுக்கை யேற்றி
மோகமிக் கருளி னுக்கு முதலடி தைவந்து பின்னுங்
கோகன கம்பூங் கையாற் குளிர்செய்பொற் கவரி வீசி. (உகஉ)

பாகடை - பாக்கு வெற்றிலை. தைவந்து - தடவி.

வழிநடந் திளைத்த வேயிம் மலரடி யிரண்டு மென்று
கழிமகிழ் சிறப்ப மெல்ல வருடினான் கமலக் கண்ணன்
பழியில்பல் லுபசா ரங்கள் பண்ணவுந் தெரியா னாகி
யொழிவறு தவக்கு சேல னென்றும்பே சாதி ருந்தான். (உகங)

பித்தருன் மத்தர் பாலர் பிசாசர்தங் குணத்த ராவர்
நத்தவ ஞான யோக ரெனமறை நவிலு மாற்றாற்
சித்தம்விட் டகலா தையன் றிருவுருத் தியானஞ் செய்து
புத்தமு தாறு மின்பிற் புணர்ந்தசை வற்றி ருந்தான். (உகச)

நத்தவம் - நல்லதவம்.

வழுவில்லைபங் குளவி யோசை யன்றிமற் றொன்றுந் தேராப்
புழுவென விருக்குந் தன்மை பூண்டமற் றிவனே பொங்கும்
பழுதில்கற் புடையா டன்சொற் படிவருஞ் செல்வம் வேண்டுங்
கொழுநிணங் குதட்டி மாற்றார்க் குழைத்தெழும் வடிவேல் வேந்தே.

உருவினைக் கண்டுங் கண்டத் தொளிர்வன மணங்க வர்ந்து
மருமைசான் முகமன் கேட்டு மமைந்தமெய்ப் பரிசு முற்றும்
வெருவினற் றிருநா மங்கள் விருப்பினுட் டுதித்து மைந்தும்
பொருவிலா னந்த மெய்தப் பொலிகடத் தீபம் போன்றான். (உகரு)

வனம் - துளசி. கடத்தீபம் - குடத்திலிட்டவிளக்கு.

நீருறு முப்புப் போலு நெருப்புறு பளிதம் போலு
மேருறு வடிவத் தண்ண லிடத்துத்தன் மனங்க லப்பப்
பேருறு பவஞ்ச வாழ்க்கைப் பிணிப்பொழிந் தகலக் கஞ்சத்
தாருறு மார்பத் தையன் றன்னையு மறந்தி ருந்தான். (உகஎ)

பவஞ்சம் - பிரபஞ்சம்.

இன்னண மிவனி ருப்ப விவன்வர வனைத்துஞ் சொல்லா
முன்னரே யுணர்ந்து கொண்ட முழுமுதற் கண்ண னென்பான்
மன்னிய வுவகை பூத்து வழிதரு மனத்த னாகி
யன்னவன் வதந நோக்கி யமையவின் னனசொல் வானால். (உகஅ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

மன்னுடைய மறையனைத்தும் வகுத்துணர்ந்த மாதவனே
யுன்னுடைய தரிசனத்தா லுடம்பூரித் தனன்யான்
மின்னுடைய விளங்கொளிமேவல் வேந்தருளுந் தேவருளு
மென்னுடைய பெறலரும்பே றியார்பெற்றார் யார்பெறுவார். (உகக)

பூன்றதயை யென்னிடத்தெப் போதுநீ வைத்தருள்க
வான்றவென துளத்தினைவிட் டகன்றிலைபின் நாள்காறுஞ்
சான்றகுணத் தாயின்னுஞ் சந்ததமு நினைந்திருப்பேன்
றோன்றவனே கம்பெறினுந் தொன்னட்பிற் சிறந்தனவோ. (உஉ0)

பூன்ற - பூர்ணமான. சந்ததமும் - சதாகாலமும்.

ஆயின்மறை முதற்கலைக ளனைத்துமுணர்ந் தறமறம்பாத்
தேயினிது நன்றிதுதீ தென்றுணர்ந்து மவர்நட்பை
வீயினுந்தான் மறப்பர்களோ மேதையோர் மறப்பரே
லாயினுங்கீழ்ப் பட்டவர்க ளவர்காணிந் நானிலத்தே. (உஉக)

அறமறம்-புண்ணியபாவங்கள். பாத்து-பகுத்து. வீயினும்-இறந்தாலும்.

நல்லார்சொல் விரும்புவது நல்லாரைக் காண்பதுவு
நல்லார்க்கொன் றுதவுவது நல்லாரைப் புகழ்வதுவு
நல்லார்நன் றென்றுரைப்ப நவிற்றியவிவ் வெலாமடங்க
நல்லார்நட் பென்றுமுற னன்றன்றே நான்மறையோய். (உஉஉ)

பொன்னுள்ளான் பூமியுள்ளான் புந்தியுள்ளா னாயிடினு
மென்னுள்ளா னவனவ னிருந்தவர்நட் பில்லானேற்
பொன்னில்லான் பூமியில்லான் புந்தியில்லா னாயிடினு
மென்னில்லா னவனவ னிருந்தவர்நட் புள்ளானேல். (உஉங)

பேயோடு பழகுறினும் பிரிவதரி தரிதென்று
தூயோர்கண் மொழிவாற் றூயோரும் புகழ்தூயோ
ராயோர்கள் பெருநட்பை யருந்தவத்தாற் பெறலன்றி
யேயோவெண் மையிற்கிடைப்பி னிகழ்வரோ விகழ்வில்லார். (உஉச)

எண்மையில் - எளிதில்.

சமையம்வரி னிடித்துரைப்பார் தக்கவழிச் செலச்செய்வா
ரிமையவர்த முலகுறவு மிருளுலகம் பகையுமா
யமையவறி வுறுத்துவா ரந்தோநூல் கற்றுணர்ந்த
கமையுடையார் நட்பெவர்க்குக் காண்கிடைக்கு மரிதரிது. (உஉரு)

இடித்துரைத்தல் - வற்புறுத்திச் சொல்லுதல். கமை - பொறுமை.

கூடுதற்குக் கூடாத கூட்டத்துப் படுநட்பு
வீடுதற்குத் தக்கதாய் நாடோறு மெலிந்தொழியு
நீடுதற்குத் தக்கதுநன் னெறிநின்றோர் நட்பொன்றே
தேடுதற்குக் கிடையாத திரவியமு மஃதாமால். (உஉசு)

வீடுதல் - அழிதல்.

முத்திக்கு வித்தாகு முழுதுணர்ந்தோர் பெருநட்பே
தித்திக்கு நாடோறுந் தேவர்பெறற் கருந்திருவுஞ்
சித்திக்கும் படியருளுஞ் செப்பரிதா லதுநிறக
வெத்திக்கும் புகழுநினக் கியன்மணநன் காயிற்றே. (உஉஎ)

நின்னுடைய மனைக்கிழத்தி நிரம்புபெரு நீர்மையளே
மன்னுடைய சொற்காத்துச் சோர்விலா மாண்பினளே

தன்னுடைய வுயிராகின் றனைப்பேணுந் தன்மையளே
யுன்னுடைய வருவாய்க்குத் தக்கசெல வுஞற்றுவளே. (உஉஅ)

சொன்னகா ரியமனைத்துஞ் சொன்னபடி யியற்றுவளே
யென்னமிடி வரினும்வெளி யெடுத்தியம்பா வியல்பினளே
தன்னமுநா யகன்பழிதூற் றுதமையத் தக்கவளே
பன்னருமா மறையுணர்ந்த பளகறுநற் குணக்குன்றே. (உஉகூ)

பளகு - குற்றம்.

பைங்குதலை வாய்மைந்தர் பலர்பிறக்க வேண்டுமே
யெங்குமரும் புகழுடையா யெத்தனைமைந் தர்கள்பிறந்தா
ரங்கவரைப் போஷவையோ ரணிதாச்செய் செயலனைத்துஞ்
சிங்கலறப் புரிந்தனையோ செய்தனையோ வுபநயனம். (உநூ0)

சிங்கலற - குறைவற.

இவர்தந்தை யென்றேற்று னென்றறிஞ ருரைக்கும்வகை
யிவர்கின்ற மனத்தினரா யிருங்கலைகற் றுணர்வரோ
யுவர்கொண்ட கடலாடை புடையுடுத்த வுலகமெலா
முவர்கொண்ட குணமெவர்க்குண் டெனமொழிய வுயர்வரோ. (உநூக)

நிறைகின்ற சிறுமைந்தர் நினைத்தவையெ லாங்கொடுத்துக்
குறைவின்றி நடத்திவரு கின்றனையே கொடும்பகலி
லுறைகின்ற பசிவருத்தத் துறுநர்மா லெனச்சுருதி
யறைகின்ற தாலவருக் கன்னமிடு கின்றனையே. (உநூஉ)

நானமுதற் சந்திசெப நன்குநடக் கின்றனவே
யானவினை செயமெய்தி டமாகியிருக் கின்றதே
மானமுறு மறைப்பொருளில் வைத்தநியா னஞ்சிதரு
தீனமற நிற்கின்ற தேசெபவருஞ் சொலற்கரியாய். (உநூநூ)

நானம் - ஸ்நானம்.

சீரார்நின் னூர்நின்று சேரவிவண் வருவாரா
னீரார்நின் றன்மையெலா நென்னல்வரைக் குந்தவரு
தாராய்ந்து கொண்டிருந்தே னகன்றபல நாள்களின்பி
னோராரின் பஞ்சிறப்ப விருவேமுங் கூடினேம். (உநூச)

நென்னல் - நேற்று.

நள்ளார்க ளண்மைக்க ணிருந்தாலு நட்புறுத்தார்
விள்ளார்கள் சேய்மைக்க ணிருந்தாலும் விருப்பொழியார்
தள்ளாத பல்பொருள்க டனைச்சூழ விருந்தாலு
முள்ளாத வன்கதிரை யுறநோக்கு நெரிஞ்சியே. (உநூரு)

அண்மை-சமீபம். சேய்மை - தூரம். நெரிஞ்சி - தாமரை.

மடமையா ருறுநட்பே மருவுபெறுஞ் சுகங்காணுந்
திடமுறவெவ் வாறென்னிற் செப்பக்கேள் செழுமறையோ
யுடனுறைத லொருவுமிடத் தொருதுன்பு முறலின்று
படர்தலுமின் றொருவேளை பகர்தலுமின் றருமால். (உ௩௬)

ஐபநீ குடியிருக்கு மணிநாட்டி லதிகமழை
பெய்யுமழை யின்மைகிளி விட்டின்முதற் பெருங்கேடு
வெய்யகொடுங் கள்வர்வன விருகமுதற் பலகேடு
நையவினி துயிரெலா நன்குதழைக் கின்றனவே. (உ௩௭)

இருவேழு முன்னுளி லிலங்குசாந் தீபமுனி
வருகாம ரடிவணங்கி யாமறைகற் றுணர்ந்திடுநாட்
பெருகார்வத் தொடும்பேசிக் கொண்டிருந்த பேச்செல்லாந்
திருகாரா வுளத்துநினைத் திருக்கின்று யோசிறப்ப. (உ௩௮)

காமர் - அழகு. ஆர்வம் - அன்பு.

கொள்ளைமறை யுணர்ச்சிமிகு குருராயன் பத்தினியாந்
தள்ளைநமைப் பார்த்தமுது சமைப்பதற்கிந் தநமின்றின்
றெள்ளருநன் மைந்தர்காள் கொடுவாரு மெனவேவ
விள்ளருமோர் பெருங்காட்டுள் விறகொடித்துத் திரிந்தனமே. ()

தள்ளை - தாய். இந்தனம் - விறகு.

கலிவிருத்தம்.

ஆய காலைவிண் ணொறெழு வெண்முகி
னேய நெய்த னிறைவள நோக்குவான்
பாய வன்னம் பறந்தன போன்மெனத்
தோய மாக்கடற் றுன்னுபு சென்றவே. (உ௪0)

தோயம் - நீர்.

நீனி றக்கடல் வற்றிட நீரம்வா
யானி ரப்பவி யப்பரு குற்றெழீஇ
வானி டைப்படர் மஞ்ஞைக்கு ழாமென
மேனி பைத்துவி ரைவினின் மீண்டவே. (உ௪௧)

நீரம் - நீர். நிரப்பு - தாகம். மஞ்ஞை - மயில்.

பெட்டு நீர்மழை பெய்துவ ளர்த்திடு
மட்டு நீங்குபைங் கூழ்மர மாதிகள்
பட்டு நீங்கவெப் பம்புரி கோடையை
வெட்டும் வாளென மின்னல் விதிர்த்தவே. (உ௪௨)

பெட்டு - விரும்பி. பைங்கூழ் - பயிர்.

எமரு ணற்கிட மாயவி ருங்கட
லமர்தல் கொண்டற லைச்சுவற் றுந்தழற்
சமர்த ணிப்பமின் னேயெனச் சாற்றல்போற்
றமரம் விண்ணுஞ் சலிப்பவெ ழுந்தவே. (உசந)

மேதி னிப்பகை மேலம்பு தூற்றிடச்
சாதி நன்மலர்க் கற்ப தருவினன்
காதி வாங்கிய கார்முக மென்றுல
கோதி நிற்க வொருவில்வின் றோன்றிற்றே. (உசச)

கார்முகம் - வில்.

நம்மை யூறிறை வற்பகை நாகங்க
டம்மை யாமென் றருஞ் சாற காதிவண்
வெம்மை தீரிட மென்றுவி ராயபோற்
கம்மை மேகமக் காட்டை வளைந்தவே. (உசரு)

விரவு மின்னி னொளிக்கும் வெருவிடி
யுரவொ லிக்கு முளம்பதைத் தஞ்சுபு
பரவு தம்மிறை பாற்சரண் சார்தல்போ
லரவம் யாவு மளைபுக் கொளித்தவே. (உசசு)

அளை - புற்று.

இடிமு ழக்க முழுவ மியைதர
நெடிய கானவ ரங்க நிலவுற
வடிவ மஞ்ஞை யெனுமட மாதரார்
அடிபெ யர்த்திடு மாடன் மலிந்ததே. (உசஎ)

பெட்டு நூல்பெரு கப்பயி லாதவ
ரொட்டு செய்யு ளினைத்துநி னைத்துளங்
கட்டு றுத்திக் கரைவது போன்மென
விட்டு விட்டுறை மென்மெல வீழ்ந்தவே. (உசஅ)

உறை - நீர்.

ஆன்ற கல்வி யறிவி னிரம்பிய
சான்ற தன்மையர் சற்றுந் தடையின்றித்
தோன்ற யாப்படங் கத்தொகச் சொற்றல்போற்
கான்ற வேபெருந் தாரைக் கணமழை. (உசகூ)

கான்ற - சொரிந்தன.

பாய மாவும் பறவையு மஞ்சுற
மேப கானும் பனிப்புற வெண்மைய

தாய நீறுட லார்தா வீங்கிய
காய்நி கர்ப்பக் கனோபலம் வீழ்ந்ததே. (உருo)

பனிப்பு - நடுக்கம். கனோபலம் - ஆலங்கட்டி.

மன்ற லங்குருந் தத்தடி வைகியுங்
கொன்றை மூலங் குறுகியு மற்றுள
துன்று சிற்றிலைப் பாதவத் தூர்தொறுஞ்
சென்றுந் தெய்ய திகைத்துநின் றேமன்றே. (உருக)

பாதவம் - மரம்.

கொய்ம லர்த்தருத் தோறுங் குறுகியு
மொய்சி கைத்தலை முன்னனைந் தானனங்
கைந னைந்திரு கானனைந் தம்மவோ
மெய்ந னைந்து விறகு நனைந்ததே. (உருஉ)

மேலு மேலும் விடாமழை யாகலாற்
சாலு நீர்புறந் தாளள வாய்க்கணைக்
காலு மாய்முழங் காலள வாய்ப்பினு
மாலு நீத்த மரையள வாயிற்றே. (உருங)

வானி லாவு மதிமுடி யண்ணல்போற்
றேனி லாவு கடுக்கை திகழ்தர
மானி லாவுற வேந்தி வயங்கொடு
கானி யாறு கலித்து நடந்ததே. (உருச)

ஊற்று மாரி யொழிதலின் றென்னினி
யாற்ற லென்றிரு வேமுமுள் ளாய்தர
லேற்ற காலை யெழுந்தோர் கொடுங்குளிர்க்
காற்று வந்து கடுகிச் சுழன்றதே. (உருரு)

மோது காற்றின் முளிசினை மாமரத்
தோது சாகையு லோலித் தொலித்திடன்
மீது கையமைத் தவ்வனம் விண்மழை
போது நில்லெனல் போல விருந்ததே. (உருசு)

அன்ன காலை யிடியொலி யார்முகி
னென்னல் காறு நிரம்பிய வெப்பெலா
மின்ன நீர விரிந்தன வோவென
மன்னக் கேட்பது மான விருந்ததே. (உருஎ)

காலு மின்னு விளக்கமிக் காட்டினுங்
கேலு மாமழை யின்னமும் வேண்டுங்கொல்
சாலு மீதிற் றழைந்தகோ லென்றுமை
யாலுந் தீபங்கொண் டாய்வதை யொத்ததே. (உருஅ)

மை - மேகம்.

உள்ள யாவு முதவிப் புகழ்ப்படாங்
கொள்ளு நற்கொடை யாரிற் குயின்குழா
மள்ள னீர்முழு தும்மளித் தாம்புகழ்
விள்ள லின்றிக்கொண் டென்ன விளர்த்தவே. (உருகூ)

குயின் - மேகம்.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மாற்று விதமில் பறவையெல்லாம் வாய்தாழ்க் கொண்டு மரந் தோறும், போற்று குடம்பைப் புக்கொளிப்பப் பொருமா வனைத்தும் போந்தொளிப்பக், காற்று குளிருக் காற்றான்போற் கரங்கள் யாவுந் தொகமுடக்கிப், பாற்றி யிருளைப் பகல்செய்யும் பரிதி மேல்பான் மறைந்தனனே. (உகூ0)

மா - மிருகம். பாற்றி - ஓட்டி.

ஒருவா வன்பிற் றணந்தார்க ளூற்று நோக்கி வெய்துயிர்த்து, வெருவா நின்று கண்பனிப்ப விளங்கு நெடியோன் றிருமார்பிற், பொருவா விரைக்குங் குமங்குழைத்துப் பூசி வைத்தாற் போற் றோன்றுங், கருவா னெழுந்த செவ்வானங் கடல்சூ ழுலகு வளைந்ததே. (உகூக)

தணந்தார்கள் - பிரிந்தவர்கள்.

நிலைசேர் வான மகள்கூந்த னிள விரித்து விட்டாற்போற்
கலையா ருணர்ச்சி யொடுகேள்வி கழித்து நிற்பா ருள்ளம்போ
லுலையா துலகிற் பரக்குமா றாற்று கருமைக் குழம்பேபோற்
கொலைசூ ழூநர்தந் தீவினைபோற் குருட்டுக் கங்குல் செறிந்ததே. ()

ஒருவர் காமற் றொருவர் பிடித் துறுமே டவலென் றுணராமன்
மருவுங் குளிர்காற் றனடுங்கி மயங்கிக் காலால் வழிதடவி
யிருள்போ மளவு மிவணுறைவோ மென்றோ ரிடமுற் றிருந்தனமே
குருமா முல்லை நமைக்கண்டு கொண்ட நகைபோன் மலர்ந்தவே. ()

அவல் - பள்ளம்.

மாட்டும் விறகு தேடப்போய் மயங்கி யிருந்த நமக்கிரங்கிக்
காட்டு மரங்க ளல்லாது கண்ணீ ருகுப்பா ரிங்கில்லை

வாட்டு மீரப் பதமன்றி வயிற்றிற் செறிக்கும் பதமில்லைப்
பாட்டு முழக்கு முமனன்றிப் பார்ப்பார் களுமற் றில்லையே. (உசுச)
கண்ணீர் - தேனூறிய நீர். பதம் - அன்னம், வழி.

இந்த வாறு தவமயங்கி யிருக்குங் காலை நங்குலத்து
வந்த மைந்த னட்போடும் வருந்த வருத்து மிவ்விருள்போய்ச் [ற்
சிந்தச் சிதைப்ப லெனச்சினந்து செழுவான் முகட்டி லெழுவான்போ
சந்தக் கதிர்க ளூறப்பரப்பித் தண்ணங் கதிரோ னுதித்தனனே. ()
தவ - மிகுதியாக. தண்ணங்கதிரோன் - சந்திரன்.

வானி லெழுந்த செழுமதியம் வயங்கப் பொழிவெண் சதிராலக்
கானின் மிடைகார்க் களிறெல்லாங் காம ரயிரா வதமெனவு
மான களவின் கனியெல்லா மமைவெண் ணுவற் கனியெனவு
மான முறுபுல் லினமெல்லா மடங்க லெனவும் விளங்கியவே. (உசுரு)
ஐராவதம் - வெள்ளையானை. புல் - புலி. மடங்கல் - சிங்கம்.

திருவ மொருவற் குறவெறியச் சிற்சில் குறிமுன் றோன்றுதல்போன்
மருவு முலகுக் கிருளோதுக்கி வயங்கு கதிரோன் வரவெறியப்
பருவச் சிலபுள் ளெழுப்பொலியும் பாய கீழைத் திசைவிளர்ப்புங்
குருவிட் டொழிதா ரகணமுங் குறியாய் முன்னர்த் தோன்றினவே.
திருவம் - செல்வம். விளர்ப்பு - வெளுப்பு. குரு - ஒளி.

இருவர் சிறுவர் மழையினனைந் திளைத்திக் காடு கோட்பட்டார்
மருவு மவரென் னுற்றாரென் றெட்டிப் பார்க்க வருவான்போற்
பருவ மரைகண் முகமலரப் பற்றற் றிருளும் போயொளிப்ப
வெருவு நாமுங் களிதூங்க வெய்யோன் குணபா லெழுந்தனனே. ()
மரை - தாமரை. வெய்யோன் - சூரியன். குணபால் - கீழ்த்திசையில்.

கல்வி யறிவு மேலிடலுங் கரிசில் பல்லோ ரியற்றியநூற்
சொல்லும் பொருளும் வெளிப்படையாய்த் தோன்ற விளங்கு வன
வல்லை யனுக்கு மிரவியெழ வாங்காங் கமரு மரும்பொருள்க [போல
ளொல்லை யின்ன வின்னவென வுணரு மாறு விளங்கினவே. (உசுசு)
கரிசு - குற்றம். அல் - இருட்டு. அனுக்குதல் - கெடுத்தல். இரவி - சூரியன்.

வெய்யோ னெழுந்த வப்பொழுதே விமல வாசா ரியனுனை
செய்யோன் மறைச்சாந் தீபமுனி தேடி நம்மை முகம்புலரா
வையோ பிரம சாரிகளெங் கடைந்தா ரென்னுற் றனர்கொலென
நையோ கையின்வந் தக்காட்டு ணண்ண நாமுங் கண்டனமே. ()
முகம் புலரா - முகம் வாடி. நையோகை - துக்கம்.

கண்டு வணக்கஞ் செய்துநின்ற காலை யளவில் கருணையனுய்த்
தொண்டு புரிமா ணுக்கர்களிற் றூயிர் நும்மைப் போல்பவரார்

மண்டு மறைசொ லென்னிமித்த மழையி னனைந்தீர் வருத்தமிகக்
கொண்டு நின்றீர் கற்றகடன் கொடுத்தீர் விடுத்தீர் கோதனைத்தும்.

சீரார் நுமக்குக் கல்விபோற் செல்வப் பொருளுஞ் செழுந்தொடையற்
காரார் கூந்தன் மனைவியருங் கனிவாய் மழலை மைந்தர்களு
நாரார் தருசுற் றமும்வாழு நாளு மதிக மாகுகவென்
றோரார் தருநல் லாசிபகர்ந் தில்வி னமைக்கொண் டேகினனே. ()

நார் - அன்பு. தொடையல் - பூமாலை. ஆசி - ஆசீர்வாதம்.

இன்ன வெல்லா முளத்துநினைந் திருக்கின் றுமையா நீயென்னப்
பன்ன வரிய மறைகதறும் பகவ னுண்மை தோற்றும
துன்ன வரிய கைதவனு மொருமா னிடவன் றனைப்போல
நன்னர் வினவிப் பின்னுமிது நயந்து கூறத் தொடங்கினனால். (உஎங)

கைதவன் - வஞ்சகன். நன்னர் - நன்றாக.

மேற்படி - வேறு.

பந்தனை யகன்ற மேலோய் பற்பல நாட்குப் பின்பு
வந்தனை யெனக்கென் கொண்டு வந்தனை யதனை யின்னே
தந்தனை யாயி னன்று தருசுவைப் பக்க ணத்தென்
சிந்தனை நின்ற தென்றுன் றெரிவரும் வஞ்சக் கள்வன். (உஎச)

பந்தனை-பிறவிக்கட்டு. இன்னே-இப்பொழுதே. பக்கணம்-பக்ஷணம்.

இனியசிற் றுணவே தேனு மின்றிநீ வருவாய் கொல்லோ
வினியநின் னுள்ள மின்றே யெண்ணியா னறிதல் வேண்டு
மினியநின் மனைவி வாளா வேகிவா வென்ப ளோமற்
றினியவெற் கன்றி யார்க்குக் கொண்டுவந் திருக்கின் றுயே. (உஎரு)

வாளா - சும்மா.

திருந்தவிங் களித்தி யென்று செங்கர மலர்த்தி நீட்டப்
பொருந்தவின் பாலுண் பான்பாற் புளித்தகா டியைக்கொ டுத்திட்
டருந்திடென் றுரைத்தல் போலிவ் வவற்கொடை யென்று வாளா
விருந்தனன் குசேல மேலோ னிவனுள மறிந்த கண்ணன். (உஎசு)

நடலைதீர்ந் தவன்மெய்ப் போர்த்த நாள்பல கண்ட கந்தைப்
படர்தலைச் சுருக்கி வாங்கிப் பாங்குவைத் தினிதி னுய்த்து
விடலரும் கற்பு வாய்த்த மின்னனார் வணங்குந் தெய்வந்
திடமுற முடிந்து வைத்த சிறுபொதி கண்டு கொண்டான். (உஎஎ)

நடலை-பொய்யொழுக்கம், வஞ்சனை, பொதி - முடிச்சு.

மலிதரு மன்பின் வந்த வண்பொதி யவிழ்த்து நோக்கி
வலிதரு மவற்று ணன்று வாய்த்தது நமக்கி தென்று
வொலிதரு கழற்கா லைய னொருபிடி யவலைக் காதல்
பொலிதர வெடுத்து வாயிற் போகட்டுக் கொண்டான் மாதோ. ()

செறிதரு சுவைத்தீ தென்றுந் தேவர்க்கு மரிய தாகு
மறிதரு விருப்பி னில்லி னமைத்ததே பழைது மன்று
குறிதரு விலைப்பாற் சென்று கோடலிவ் வளத்த தோவென்
றுறியளை வாரி யுண்டோ னொருபிடி யவறின் றானே. (உஎசு)

விலைப்பால் - கடை. அளை - தயிர், வெண்ணெய்.

மூன்னுமிவ் வவலொன் றேனு முனைமுறிந் ததுவு மின்று
பன்னுமுட் டையுமின் றாகும் பட்டவங் கையும ணக்குங்
கொன்னும்வாய் செறிப்பி னம்ம குளமும்வேண் டுவதின் றென்று
வுன்னுபல் லுலகு முண்டோ னொருபிடி யவறின் றானே. (உஅ0)

முட்டை - பக்குவப்படாத அவல். குளம் - வெல்லம்.

பாங்கிரு கொடிற்றிரு தக்கிப் பதமுறச் சற்றி ருத்தித்
தேங்குற வென்று மென்று சிரம்பல தாம சைத்துக்
சோங்கிள முலைப்பூங் கோதை குமுதவாய்ப் பைந்தே னூற்
லோங்குமின் சுவைகொள் வாயா னொருபிடி யவறின்றானே. (உஅக)

கொடிறு - கன்னம்.

நாட்டுமிவ் வவல்வி ருப்ப நமக்குமிக் குள்ள தென்று
கேட்டுளாய் கொல்லோ முன்னுங் கிளந்திருப் பதுமன் றேயென்
றேட்டுமென் மலர்ப்பூந் தொங்க லிமையவர்க் கமிர்த முன்னு
ளூட்டிய புகழின் மேலோ னொருபிடி யவறின் றானே. (உஅஉ)

கிளத்தல் - சொல்லுதல்.

அரியவன் பினிற்கொ டுத்த லிழிந்ததா யினுஞ் சிறந்த
திரியுமன் பினிற்கொ டுத்த லிழிந்ததே சிறந்த தேனும்
பெரியவர் புகழப் பட்ட பெருந்தவக் குசேல மேலோ
னரியவன் பினையுங் கூட்டி யொருபிடி யவறின் றானே. (உஅங)

மற்றொரு பிடியெ டுத்து வாயிடப் போகுங் காலை
முற்றிழைத் திருவு ருக்கு மணியெனு முத்த மூரற்
பொற்றொடிப் பூங்கொம் பன்னாள் பொருக்கென வோடி வந்து
கற்றவர் புகழ்தன் கேள்வன் கரத்தினைப் பிடித்துக் கொண்டாள். ()

மூரல் - பல். கேள்வன் - கணவன்.

நெய்படை கவளங் கொள்ளு நெடுங்கடக் களிற்றின் கையைத்
தெய்பவார்த் தோடி வந்தோர் சிறுபிடி பிடித்தல் போன்ற
தைபநுண் ணிடைக்க லாப மடிச்சிலம் பலம்ப வோடிப்
பொய்யிலான் கையைத் தேவி பொருக்கெனப் பிடித்த தோற்றம். ()

கடக்களிறு-மதயானை. பிடி-பெண்யானை. கலாபம்-அரைப்பட்டிகை.

கலிவிருத்தம்.

இருங்கி ளிப்பெய ரிருடி யின்னவா
றொருங்கு கூறலு முவந்து தாழ்ந்தெழீஇப்
பருங்கை மால்வரைப் படையு ழக்குபு
பொருங்கை வேலினான் புகறன் மேயினான். (உஅரு)

கிளிப்பெயரிருடி - சுகமுனிவன்.

என்ன வற்புத மெடுத்து ரைத்தனை
பன்னு நாயகன் பரிவிற் றுய்த்திட
றன்னை யூறுறத் தடுக்கு மாதரார்
நன்னர் நீரவர் நவையில் கேள்வியாய். (உஅஎ)

கடுத்த கார்விடங் கயிலைக் கண்ணுத
லெடுத்துண் காலையு மிடத்து மேவிய
தொடுத்த பூங்குழற் றோகை மாமயி
றடுத்த தில்லையே சாற்று மேன்மையோய். (உஅஅ)

இடத்துமேவிய தொடுத்த பூங்குழற் றோகைமாமயில் - உமாதேவி.

கணவன் றுய்த்திடக் கருதெ வற்றையு
மிணர்மென் கூந்தலா ரெடுத்தெ டுத்தளித்
தணவ நின்றுப சரிப்ப தல்லது
குணமி லாரெனத் தடுத்தல் கொள்கையே. (உஅகூ)

துய்த்தல் - உண்ணுதல். இணர் - பூங்கொத்து.

வாயு முன்பிணி வருத்த றிந்திடு
மாயுள் வேதிய ரகற்று மொன்றனை
நாயகன் கொள நயந்து நிற்பனைற்
றீய தென்பரின் சிந்தை நோவரே. (உகூ0)

கண்டன் வேறொரு கரும நெஞ்சகங்
கொண்டு மற்றைய குறைத்தி ருப்பினு
மண்டு மன்பினயா தானும் வைத்துக்கொண்
டுண்டு பாரெனு வூட்டு நீரரே. (உகூக)

கண்டன் - கணவன்.

ஆர மைச்சுநேர் மதிய மைந்துமிக்
கோர டிச்சியாய்ப் பணியி லூணிடச்
சாரி லன்னையாய்ச் சமைவர் கற்புடை
நாரி மாரென நவில்வர் நல்லவர். (உகூஉ)

அடிச்சி - வேலைக்காரி.

கோற்றொ டிக்கருங் கூந்தன் மாதராண்
மாற்ற லார்கெட மாட்டும் வைந்நுதிக்
கூற்ற மன்னவாட் குரிசி லெண்டப
மாற்றி நின்றதென் வழங்கு வாயென்றான். (உகூங)

தொடி - வளையல். மாற்றலார் - பகைவர். கூற்றம் - யமன்.

சேர லார்முடி தேய்க்கு மொண்கழல்
வீர னிங்ஙனம் வினவி டக்குறு
மூரல் கொண்டருண் முகத்த னாகிய
வீர மாதவ னிறைகொ டுக்குமே. (உகூச)

சேரலார் - பகைவர். குறுமூரல் - புன்சிரிப்பு.

மேற்படி - வேறு.

சொற்பி றங்கிய நற்குலத் தோற்றத்தாள்
கற்பி னுக்கா சாய கனங்குழை
விற்பி றங்கிய வாணுதன் மெல்லியல்
பொற்பி னுக்கொரு பொற்பெனுந் தன்மையாள். (உகூரு)

நிலவு வெண்டிரைப் பாற்கட னின்றெழு
கலவ மாமயி லன்ன கருங்குழற்
குலவு மாமகள் கூற்றினிற் றோன்றின
ளலகி னற்குணங் கட்கெல்லை யாயினாள். (உகூசா)

கலவம் - தோகை.

இலக்க ணங்கணி ரம்பிய வேற்றத்தாள்
விலக்க ரும்புகழ் வாய்ந்தவி ளங்கிழை
நலக்கு மன்பற்கு நன்மையல் லாதொன்று
கலக்கச் செய்குவ ளோபுவி காவலோய். (உகூஎ)

மேவு மன்பன் மனக்கு விரோதமா
யாவுஞ் செய்யகி லாளயர்ந் தாவது
நாவி னாலுந விற்றுகி லாளுளம்
பாவு மாறு படர்தலுஞ் செய்கிலாள். (உகூஅ)

கோச்சகக்கலிப்பா.

பலகலைகண் முற்றுணர்ந்த பளகிலாத் தவமறையோற்
குலகமிறும் பூதடைய வொழியாத பெருஞ்செல்வ
நிலமிசையுண் டாகவென நினைந்தவரேலா பிடியெடுத்து
நலமுறத்தின் றனனென்று மறிந்தாளந் நன்னுதலே. (உகக)

நகத்தின்ற பிடியவற்கே சகங்கொள்ளாப் பெருஞ்செல்வ
மிகத்துன்று மஃதன்றி மீட்டுமொரு பிடியெடுத்து
நகத்தின்று விடுவானே னுள்பலவு மன்னவற்குத்
தொகத்துன்று மடிமையாய்ச் சொற்பணிகள் கடவானுப். (௩00)

தானமா வேண்டுமெனுந் தக்ககருத் துளத்தமாக்
கானமருங் கருங்கூந்தற் கதிரமரு மதிவதனக்
கூனமரும் விற்புருவக் குயிலமரு மென்மொழியா
டேனமருந் தார்மார்பன் செங்கைபிடித் துத்தடுத்தாள். (௩0க)

அன்றியுமத் தொழுகுலந்தா னணிமனைக்கு வேண்டுவது
துன்றியசீர்ச் செல்வமே துன்னலார் முடியுரிஞ்சும்
வென்றியமர் கருங்கழற்கால் வெள்ளொளிய வேல்வேந்தே
மின்றிகழு மணிமார்பன் பணிசெயல்வேண் டுவதின்றே. (௩0உ)

தொழுகுலத்தான் - வேதியன். துன்னலார் - பகைவர்.

ஆதலிற்றன் னுயகனுக் கமைந்தவித மாகும்விதங்
காதமர்பொற் குழைகிழித்துக் கருங்குவளைக் குலஞ்சவட்டி
மோதடுகூற் றெடும்பொருத முடங்கல்விடுந் தடங்கருங்கண்
மாதர்புரிந் ததையன்றி மற்றொன்று புரிந்திலளே. (௩0௩)

சவட்டல் - வாட்டல். முடங்கல் - ஓலைச்சுருள்.

வன்புடைமாற் றலர்நெய்த்தோர் வாய்மடுத்துத் தசைகுதட்டி
யின்புடையீ ருளுஞ்சுவைத்திட் டெழுங்கதிர்வாட் கண்ணபிரா
னன்புடையார்க் கிதுகொடுத்த லாகுமிதா காதென்று
தன்புடையா யினுமெண்ணத் தக்கவனோ தார்வேந்தே. (௩0௪)

நெய்த்தோர் - உதிரம். குதட்டல் - மெல்லல். சுருள் - ஈரல்.

வாரிதிசூ ழுலகினொரு மானிடவ னறியாது
சீரியலச் செய்தவறஞ் சிறிதேனு மப்பயனாற்
பேரியலுஞ் சுவர்க்கத்திற் பெரிதின்பந் துய்ப்பனெனிற்
கூரியலும் வடிவேலாய் குசேலமுனிக் கிஃதரிதோ. (௩0௫)

நீடுபுகழ்ப் பகவனடி நீங்காது வளருளத்தா
னோடுபொறிச் சேட்டையெலா மொடுக்கியமா தவனன்றே

யேடுசெறி மலர்மார்பா விம்மறையோ னெனப்புகன்றிட்
டாடுபுகழ்ப் பெருந்தவத்தோ னப்பாலுஞ் சொலப்புக்கான். (௩0௬)

தேவியாற் றடைபட்டுச் செறிதாக்கைக் கொளுமவலைப்
பாவியவண் புகழானப் பழங்கந்தை தனின்முடிந்து
மேவியவோர் பிடியவலின் மிகுமகிழ்ச்சி யுடையானாய்
நாவியலுந் துதிமுழக்கி நன்முகமன் பலசொற்றான். (௩0௭)

முகமன் - உபசார வார்த்தை.

அன்றிரவோர் மென்படுக்கை யணிந்துதவ வதின்மேவி
மன்றிகழவ் வுவளகத்து வளம்பலவுங் கண்டதனாற்
றுன்றியபே ரானந்த மொழியாது தோன்றியெழக்
கன்றியதீப் பொறியவித்தோன் கண்படைகொண் டருளினான். ()

உவளகம் - அந்தப்புரம். கண்படைகொள்ளல் - நித்திரை செய்தல்.

கதிருதிக்குங் காலையெழீஇக் கடன்பலவு முற்றியடர்
முதிர்புலன்செற் றருஞான முயன்றடைந்தோ னுதலினான்
மதிகுலத்து மன்னவன்பால் வாய்திறந்தொன் றுங்கேளா
னிதியமிகப் பெற்றவனாய் நினைந்தூர்க்கு வழிக்கொண்டான். (௩0௯)

அக்காலைக் கண்ணனுந்தன் னணிவாயில் வரைவந்து
மிக்கார்வத் தொடுமடியில் வீழ்ந்துவணங் கிடமகிழ்ந்து
தொக்காசி பலகூறித் துவாரபா லகர்வாயி
லெக்கானு மின்பமுறான் கடந்தப்பா லேகிடுங்கால். (௩௧0)

விண்டார்தம் மணிமௌலி மிதித்துழக்குங் கருங்கழற்கால்
வண்டாடு நறுந்துளப மாலைதுயல் வருதடந்தோட்
கொண்டாடும் புகழ்க்கண்ணன் களிகூர்ந்து கோயில்புகக்
கண்டார்க ளாங்கிருக்குங் கார்க்குழன்மின் னார்பலரும். (௩௧௧)

மௌலி - கிரீடம். உழக்குதல் - துவைத்தல்.

மலர்வதனஞ் சாய்க்குநரு மணியதரம் பிதுக்குநருஞ்
சிலதியரைச் சினக்குநருந் திருமிகடப் பவருமாய்க்
குலவுமறை யவற்கொன் றுங் கொடுத்திலன்போ வென்றுனென்
நிலவவிதழ்ச் செய்யவா யியன்றனவெ லாமுரைப்பார். (௩௧௨)

கலிநிலைத்துறை.

தாயெதிர் வுற்ற சேயென வுள்ளந் தழைவுற்றான்
போயெதிர் கொண்டான் காலில் விழுந்தான் பூனவித்தா
னேயமு ளானென் றாாறி வித்தா னீங்கென்றான்
சேய்மைப னெத்தா னன்றிது வென்றார் சிலமாதர். (௩௧௩)

பார்த்திபர் பல்லோர் காத்தனர் நிற்கப் பாராளுய்க்
கூர்த்தம திப்பூ சுரனெதிர் கொண்டான் கொண்டாடிப்
பூர்த்திமி குந்தா னந்தோ வாளா போகென்றான்
சீர்த்திமி குந்தா னன்றே யென்றார் சிலமாதர். (௩கச)

பார்த்திபர் - அரசர்.

துன்றிய வன்பிற் கட்டிய ணைத்தான் றொழுதிட்டான்
பொன்றிகழ் பள்ளி மீதமர் வித்தான் புகழ்ந்திட்டா
ஞென்றும ளித்திட் டானல னுதயத் துன்னூர்க்குச்
சென்றிடு கென்றா னன்றிது வென்றார் சிலமாதர். (௩கரு)

எளியோன் பாவ மித்தனை தூர மேன்வந்தா
னளியார் தேனே பாலே யெனவினி தாப்பேசிக்
களியா நின்றோர் காசும் மீயான் கழிகென்றான்
றெளியார் நல்லோ ரிவனுரை யென்றார் சிலமாதர். (௩கசு)

காடுந் நாடுந் நீந்தின னாகிக் கழியன்பி
னீடு நிரப்பு நீங்கிடு மென்னு நினைவுள்ளஞ்
சூடபு வந்தா னிங்கொரு வேளைச் சோற்றுக்கே
தேடுவர் சான்றோ ரிவன்புக ழென்றார் சிலமாதர். (௩கஎ)

குன்றா லன்று மாரி தடுத்த கோமான்மற்
றென்றா நண்ப னென்றிவண் வந்தா னுறவுள்ள
மன்றா னுயன் னுன்கொடு வந்த தையும்வாரித்
தின்றா னொன்று மீந்தில னென்றார் சிலமாதர். (௩கஅ)

ஒழுங்குறு முற்றவ மில்லவர் யார்நட் புற்றாலென்
விழுங்குமி டித்துயர் தீரரு நீரினர் மெய்யீதா
லழுங்கலி லாதுல காள்பவர் தேவிய ராணுலுஞ்
செழுங்கைத ரிப்பது மண்வலே யென்றார் சிலமாதர். (௩கக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இங்கிவனம் மறையோன்பால் வைத்ததனை யெலாமறிந்தோ மென்னே யென்னே, கங்கணங்கண் ணுறுவதற்குக் கண்ணடியும் வேண்டுங்கொல் கருங்கண் ணீர்கா, டுங்கமுட னொருவேளைச் சோறு ண்ட துயர்ந்தவளை துளைத்துப் போகி, யங்குவரு சிகரியொன்று பிடித்தடிபோ லாயிற்றென் றறைந்தார் சில்லோர். (௩௨௦)

சிகரி - எலி.

நரபதிபால் வேண்டுவன பெற்றுவருந் தலைவனென நடவை பார்த்துப், பரவுபுகழ் மனையிருக்கு மந்தோநன் மைந்தருமப் பரிசே

நிற்பர், விரவிலிவ னென்செய்வான் சிந்துபழங் கந்தையன்றி வேவ றொன் றில்லான், புரவுடையா னென்பமெனொரு கலையுமளித் திலனென்று புகன்றார் சில்லோர். (௩௨௧)

நரபதி - அரசன். நடவை - வழி.

எத்துணைய செல்வமிகுத் திருந்தாலு மீத்துவத்த லிவன்பா லில்லை, மெத்துநய மொழிகளான் மயங்கியொன்றுங் கேளானாய் விரைந்து போனான், பித்துறுமா மறையவனு மிவனுமகிழ்ந் தாறனுப்பிப் பெயர்ந்து வந்தான், கொத்துறுமிந் நட்பிருந்தென் னிராதொழிந்தா லென்னென்று குயின்றார் சில்லோர். (௩௨௨)

குயிலல் - சொல்லல்.

அம்மறையோ னொருபொருளுங் கேளானாய்ச் சென்றதையா மறிந்தோ மன்ற, மம்மர்தபுத் தீத்துவப்பார்க் காணிலன்றோ கேட்பவர்க்கு வாயுண் டாகும், விம்மலுறு நசையினரு மிவனிடத்துக் கேட்பதற்கு மேவா ரென்றூற், றம்மைபுணர்ந் துயர்ந்தவரோ கேட்கத்தக் கவரென்றார் தடங்கட் சில்லோர். (௩௨௩)

மம்மர் - துன்பம். நசை - ஆசை.

என்னினைத்து வந்தோனே யவனிவனும் யாதுநினைத் திருக்கின்றானோ, பன்னரிய விவன்செய்யு மாயையெவ ராலறியப் படும்வாய் வந்த, வின்னனவெ லாம்பேச லறிவன்று நமக்கெனவண் டிரங்குங் கூந்தன், மின்னனைய நுண்ணிடைப்பே ரமர்க்கண்மட மாதர்சிலர் விளம்பினாரே. (௩௨௪)

இரங்குதல் - ஒலித்தல்.

சிற்றிடைப்பே ரமர்க்கண்மட மாதர்பல ரிவைமுதலாச் செப்பி நிற்கக், கற்றவரேத் தெடுக்குமுனி துவரைநெடுந் தெருப்பலவுங் கடந்துபோகி, வற்றுதலில் பெருங்கடலு நீங்குபுதன் னூர்க்கேகும் வழியைக் கூடி, நற்றவமாந் தன்னிலக்கிற் சிந்தையுற மிகமகிழ்ந்து நடக்குங் காலை. (௩௨௫)

ஏத்தெடுத்தல் - துதித்தல். துவரை - துவாரகை.

அருந்தவர்கள் புகழ்சீர்த்தி யமைந்ததிருக் கண்ணபிரா னருளினாலே, பொருந்துவிர தாதிகளான் மிக்கிளைத்த தன்னுடம்பு பூரிப்புற்ற, திருந்தபழங் கந்தைசெழும் பொன்னுடை யாயிற்று விலங்குங் கண்டப், பெருந்துளப மணியாரம் பெருவிலைமுத் தாரமாப் பிறங்கிற்றாலோ. (௩௨௬)

செவிபணிபுல் லியபொருள்க ளரதகுண் டலமாகித் திகழ்ந்த வான்ற, சவியணிகை விரற்றருப்பைப் பவித்திரம்பொன் னாழியாய்த்

தைதைந்த தோங்கும், புவியணியுங் கட்டழகு காமனுங்கா முறுசிறப் பிற் பொலிந்த தம்ம, கவியணியு மதகளிற்றுக் கதிகமாம் வலியுமுற் கலந்த தன்றே. (௩௨௭)

பாயபெரு மிடிமுன்னே தனக்கொழிந்த வவித்தையெனப் பாறி மாய்ந்த, தேயவழி நடையிளைப்பு முதலியவெ லாஞ்சற்று மின்றாய் விட்ட, காயவெயில் குளிர்ந்ததுபா லையுநீரூ றிற்றிளமென் காலும் வீசிற், றுயவிவை யனைத்துமுணர்ந் திறும்பூது மிகக்கொண் டா னன்ன காலை. (௩௨௮)

அவித்தை - அஞ்ஞானம். பாலை - நீரில்லாத நிலம். கால் - காற்று.

கலிவிருத்தம்.

ஒழுகுங்கட வரையுங்கதி ருறழ்செம்பொனி ரதமு
மெழுவெங்கதி யுளைபொங்கிய வியறங்கிய பரியுங்
கொழுநின்றவை யயில்கொண்டவர் குழுவும்பல குழுமப்
பழுதென்பதி லவர்மன்னவர் பலர்வந்தெதிர் கொண்டார். (௩௨௯)

கடவரை - மதமலை (யானை). வெங்கதி - கடுநடை. உளை - புறமயிர். வை - கூர்மை. அயில் - வேல்.. குழுமுதல் - கூடுதல்.

மணிவார்முடி மண்டோய்தர மறைமாமுனி தாளிற்
பணிவார்சிலர் துதிப்பார்சிலர் படரன்பினில் வழிபட்
டணிவார்சிலர் பார்ப்பார்சில ரார்ப்பார்சில ராகிக்
கணிவார்புய விறல்வேந்தர்கள் கழலாக்களிப் புற்றார். (௩௩0)

பொன்னார்வட வரைமேற்கதிர்ப் புத்தேளெனப் பொலிய
மின்னார்கதி ருமிழும்மொரு வியன்மாமணித் தேர்மேன்
முன்னார்மறை யோனைப்பல முகமன்புகன் றேற்றி
நன்னாரொடு பெருவேந்தர்கள் சூழாநடந் தனரால். (௩௩௧)

வடவரை - மேருமலை. கதிர்ப்புத்தேள் - சூரியதேவன். நார் - அன்பு.

மண்ணென்பது தெரியாவகை வானத்திடை யமரர்
கண்ணென்பது நுழையாவகை கற்பத்தரு மலரை
யெண்ணென்பது மின்றும்வகை யிறைத்தார்களித் தார்த்தார்
புண்ணென்பது பொலிவேலவர் பூத்தாரிறும் பூது. (௩௩௨)

புண் - மாமிசம்.

கடன்மேலெழுந் தார்த்தாலெனக் கடனீருறப் பருகி
யுடன்மேகங்க ளார்த்தாலென வுயர்வான்முக டதிர
மடன்மேலெழு தார்வானவர் வண்டுந்துபி யைந்தும்
விடன்மேலுள தாகாவகை மேலும்பெரி தார்த்த. (௩௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

அளவி லாமகிழ் தலைசிறந் தோங்கிட வவிர்ந்து
பளகி லாதுயர் தருப்படர் கொடியசைந் தென்ன
வளநி லாவிய மின்னுக ணடித்தென மணிவாய்த்
தளவ மூரல்விண் மடைந்தையர் நடித்தனர் தயங்க. (௩௩௪)

தரு - மரம். தளவம் - முல்லையரும்பு.

பிரக லாதநன் பராசரன் பெருஞ்சவு னகன்சீர்
வரவி யாதனம் பரீடன்புண் டரீகன்முன் மற்றோர்
கரவி லாதவுள் ளத்தராய்க் கழிமகிழ் சிறப்ப
விரவி நின்றுதோத் திரமெடுத் தியம்பினர் மேன்மேல். (௩௩௫)

இன்ன பல்வகை யதிசய மெதிருறக் கண்டு
நன்னர் மாமறைக் குலத்தவ னையகன் பாதத்
துன்னு நெஞ்சகம் பெயர்த்தில னுறுவன வெல்லாம்
பன்னு மெம்பிரா னருளென நினைத்தனன் படர்வான். (௩௩௬)

அரச ரேமுத லாயினு ரனைவரு மடுத்துப்
பரசி யேவலர் போற்றிரி யார்பின்பு படரப்
புரசை மால்கரி பரிமுதற் படைகளும் பொலியத்
தரைசெய் பேறென விளங்குதன் னூர்ப்புறஞ் சார்ந்தான். (௩௩௭)

பரசுதல் - புகழ்தல். படர்தல் - நடத்தல். புரசை - யானை கழுத்திற் கட்டுங் கயிறு. மால் - மதமயக்கம்.

பரியு நீள்பழங் கந்தைகொ ளுடையணிப் பரிசு
பெரிய மாதவர் வேந்தர்கண் முதலியோர் பெரிதுந்
தெரியு மாபுகழ்ந் தேத்திடச் சிறந்தன னென்னி
லுரிய தாகிய தவத்தினி லுயர்ந்ததொன் றுண்டோ. (௩௩௮)

என்று சைத்தமா முனிவா னிணையடி யிறைஞ்சி
நன்று சொற்றனை மற்றது நடத்துகென் றடையார்க்
கொன்றி ரத்தம்வாய் மடுத்திடும் வாட்படைக் குரிசி
றுன்று மற்பொடு கேட்டலுஞ் சுகமுனி சொல்வான். (௩௩௯)

அடையார் - பகைவர். குரிசில் - அரசன் (பரீக்ஷித்து). அற்பு - அன்பு.

இரண்டாவது
குசேலர் துவாரகை கண்டு
தந்நகர்ப்புறமடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.
குசேலமுனிவர் திருவடிகளே சரணம்.

ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜயம்.

மூன்றாவது

குசேலர் செல்வநுகர்ந்து

வைகுந்தமடைந்த அத்தியாயம்.

இன்னிசை வெண்பா.

ஒருதிடந் தான்கதிக்க ணுய்க்குமெனச் சொல்ப
கருதிடந் தானவன் காமர் குலத்தான்
பொருதிடந் தானவர் பொன்ற வமர்த்தான்
மருதிடந் தானடிய வா. (க)

கதி - மோக்ஷம். தானவர் - ராக்ஷதர். பொன்றுதல் - இறத்தல். அமர்த்தல் - போர்செய்தல். மருது-மருதமரம். இடத்தல்-பிளத்தல். அவா - அன்பு.

வேற்றொலி வெண்டுறை.

கருங்கடலி னடுவணெழு கதிரெனக்கார் நிறத்துமணி
கதிர்ப்பக் காமர்
பெருங்கனக வரையெனச்செம் பொன்னுடை நான்றபுயம்
பிறங்கப் பாயல்
வென்றிவா ளரவமுந் தொடரமென் றாமரைத்
துன்றுமா மங்கையுந் தொடாவாய் விட்டெழீஇ
மன்றமே தங்களுந் தொடாவான் சுவையமிர்
தொன்றுசெந் தமிழ்தொட ரொருவர்பின் தொடர்தரச்
சென்றவன் றிருவடி சேருவார் யாருமே. (உ)

நான்ற-தொங்கின. பிறங்க-விளங்க. தமிழ்தொடரொருவர்-செந்நாப்புலவர்.

கலித்தாழிசை.

காமர்நறு விரைத்துளபக் கண்ணியனைப் புண்ணியனை
மாமகடன் கொழுநனை வழுத்துவீர் மானிடர்காண்
மாமகடன் கொழுநனை வழுத்துவீ ராமாகிற்
றாமரைப் பெருமுதலுஞ் சாரற் கரியகதி சார்வீரே. (ங)

கண்ணியன் - மாலையணிந்தவன். தாமரைப்பெருமுதல் - பிரமன்.

ஒருபொருண்மேல் மூன்றடுக்கிவந்த வஞ்சித்தாழிசை.

மாதர்களின் வருந்தாமே, போதமுறப் புரிந்திடுவீர்
சீதமலர்த் திருமார்பன், கோதறுசீர் குறிப்பீரே.

மங்கையரின் வருந்தாமே, பொங்கமுறப் புரிந்திடுவீர்
செங்கமலத் திருமார்பன், கொங்கலர்சீர் கூறிப்பீரே,
வனிதையரின் வருந்தாமே, புனிதமுறப் புரிந்திடுவீர்
கனிமொழிச்செந் திருமார்ப, னினியசீர் கூறிப்பீரே. (ச)

போதம் - ஞானம். பொங்கம் - பொலிவு. புனிதம் - பரிசுத்தம்.

ஒப்புமைபற்றிவந்த ஆறடித்தரவு

கோச்சகக்கலிப்பா.

வண்டாடு பூந்துளப மாலையணி வானோர்கள்
கொண்டாடுஞ் சீர்த்தியனைக் கோவலர்பா டித்தயிர்நெ
யுண்டாடு சீதரனை யொப்பிலா வற்புதனைக்
கண்டாடு மன்பருளங் காதலிக்கும் புண்ணியனைத்
தொண்டாடு வன்றியெனச் சொல்லித் துதிமுழக்கி
யொண்டா டுணைக்கொண் டுயர்வீ ருலகீரே. (ரு)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

மின்றிகழ் பிறழ்பற் கூற்றம் விலாப்புடை வீங்க வுண்ண
வென்றிகொள் செறுநர்ச் சாய்த்து விருந்திடும் வெள்வேல் வேந்தே
யொன்றிய புகழ்க்குசேல னூர்ப்புறஞ் சார்ந்த காலை
நன்றிமிக் குறுமச் சீறூர் நலப்பெரு நகரா யிற்றே. (சு)

செறுநர் - பகைவர்.

மற்படு கான மெல்லா மாடமா ளிகைகளே யாகிச்
சொற்படு புலவ ரானுஞ் சொலற்கருஞ் சிறப்பு வாய்ந்து
விற்படு மமரர் நாடு வீழ்ந்துமண் ணிறைகொண் டாற்போ
லற்படுத் தொளிர்ந்த தைய னருளினிற் சிறந்த துண்டோ. (எ)

மல்-வளம். வில்-ஒளி. இறைகொள்ளல்-தங்குதல். படுத்தல்-அழித்தல்.

இமைக்குமந் நகரங் காணூஉ வெறும்வலிக் காதி மைந்தன்
சமைத்தவேற் றுச்சி ருட்டி தனிற்றயித் தியரைச் சாயக்
குமைத்தரும் போகந் துய்த்துக் குலவுநந் நகர்க்கு மாறு
வமைத்தபொன் னகரோ வென்ன வமருண் மயங்கி னாரே. (அ)

காதிமைந்தன் - விசுவாமித்திரன். தயித்தியர் - இராக்கதர்.

அறன்கடை நயக்கும் வெஞ்சூ ரருயிர் சவட்டி வாங்கித்
திறன்படு சுரர்கால் யாப்புச் செறிகழல் வித்துச் சீர்த்தி
நிறங்கிளர் வெள்வே லைய னிறைகுடி யேற்று நாளிற்
பிறங்கிய துறக்க நாட்டின் பெற்றியந் நகரின் பெற்றி. (கூ)

அறன்கடை - பாவம். யாப்பு - விலங்கு. வெள்வேலையன் - முருகன்.

அருநிதி தவமென் றாராய்ந் தனைமதர விட்டி யிட்டித்
தருநிதி யனைய கண்ணன் றன்னருள் பெற்ற மேலோன்
பெருநிதி நகர நோக்கிற் பிறங்கிய செல்வம் வாய்ந்த
விருநிதிக் கிழவன் வாழ்க்கை யெழினகர் சிற்றா ராமால். (௧௦)

நிதிக்கிழவன் - குபேரன்.

நயந்தரு நடுவுள் ளானை நல்லறஞ் சூழ்ந்தாற் போலப்
பயங்கெழு நகரஞ் சூழ்ந்து பாசநீத் தறிவின் மேலா
யுயர்ந்தவர்க் கினிது செய்த வுதவிபோ லுயர்ந்து மிக்க
வயங்கொளப் பொலிந்தன் றெஞ்சா மஞ்சுசூ ழிஞ்சி மாதோ. (௧௧)

மஞ்சு - மேகம். இஞ்சி - மதில்.

கொன்பெறு மமிர்தங் கொள்ளை கொண்டுளார் நகரை மோதென்
றின்புறு கிர வாழி யினியநீர்க் கடலை யேவ
வன்புறு மதுவி தேவா னவர்நக ரென்னச் சூழ்ந்து
மன்பெறப் பொருதல் போன்ற தகழிநீர் மதிலை மோதல். (௧௨)

கிரவாழி - பாற்கடல்.

பற்பல வடுக்கு மாடம் பரந்தவிண் டாங்க நோக்கி
யற்புறு நந்தம் பொன்னு டந்தா நிற்ற லாலே
விற்பட நிலத்தெவ் வேலை வீழுமோ வென்றுட் கொண்ட
கற்பக மாலைத் தேவர் காதர மொழிந்த தன்றே. (௧௩)

பற்றையார்ந் துயர்ந்த வோங்கற் பரிசன்ன மைம்பொன் மாடத்
தெற்றையான் புனைவல் வானுற் றிருபுற நெருங்கி நிற்குங்
கற்றையார்ந் தெழுந்த மாடங் கவிழ்தர வொட்டா வென்னு
வொற்றையா ருருளைத் தேரை நடத்துவோ னுவகை பூத்தான். (௧௪)

பற்றை-சிறு தூறு. ஓங்கல்-மலை. ஒற்றையாருருளைத்தேரோன்-சூரியன்.

இந்திர நீல மேடை யெழுங்கதிர்க் கற்றை மீப்போய்க்
கந்தடு வெண்க ளிற்றைக் கருங்களி றாக்க நோக்கி
முந்தைநாட் சாப மீட்டு முளைத்தது கொல்லென் றஞ்சித்
சிந்தையு ளாய்ந்து பின்ன ரிதுவெனத் தெளியு மாலோ. (௧௫)

கந்து - கட்டுத்தறி.

வஞ்சிநுண் ணிடையி னார்மேன் மாடமே டையினி ருந்து
வெஞ்சினப் புலவி மூள மணிவடம் வெறுத்த தோளி
லஞ்சுமூ டலின்விண் மாத ரெறிந்தமுத் தாரம் வீழ
விஞ்சைவல் லவனங் கேள்வ னெனவுளம் வியந்து கொள்வார். (௧௬)

புலவி - பிணக்கம். விஞ்சை - மந்திரவித்தை.

சுதைபயின் மாடந் தோறுஞ் சுடர்மதி தவழுந் தோற்றங்
குதைவரிச் சிலையை வாட்டுங் கோடிய புருவ நுண்கூர்ப்
புதையிகல் கண்ணி னாரம் பொருக முகத்தை நேரத்
ததையுடற் களங்கந் தேய்த்துக் கழிப்பது தகையு மன்றே. (௧௭)

சுதை - சுண்ணச்சாந்து.

மணிநிலா முற்ற மேவி மாதரார் வயங்கு கண்கட்
கணிநிலா வுறுமை தீட்ட வதிகமை யுகிரிற் கோத்துத்
துணிநிலா விசும்பிற் றுள்ளத் தெறித்திடு தோறு மாங்குத்
தணிநிலா மெய்யிற் சார்ந்து தயங்கிடுங் களங்க மென்ன. (௧௮)

உகிர் - நகம்.

வெள்ளிய மாடந் தோறும் விளங்கெழின் மணிப்பூ ணல்லா
ரள்ளொளிக் கற்றை வீச வணிந்துநிற் கின்ற தோற்றந்
தெள்ளுவெண் டிரைசு ருட்டுஞ் சிறந்தபாற் கடலி னுப்ப
ணெள்ளலில் பவள வல்லி யெழுந்துநின் றிடுத லேய்க்கும். (௧௯)

நாப்பண் - நடு. வல்லி - கொடி.

இரசிதத் தமைத்த மாட மெறிசெறி திரைப்பா லாழி
வரவதன் மீது துஞ்சு மஞ்சுமா றடித்து மாவாம்
விரவுசெம் மேகக் கற்றை விளங்கிடு செம்பொ னுடை
யுரவுவெண் பிறைவெண் சங்க முடுக்களச் சங்கின் முத்தம். (௨௦)

இரசிதம் - வெள்ளி.

விலங்கல்விண் ணுயர்ந்த மாடம் வியன்கொடி முடங்க லாங்க
ணிலங்குறு மதிய மந்தேத் திருன்மட மாதர் மஞ்ஞை
நலங்கொளம் மதியங் கண்டு நகைநிலா மணிபெய் தெண்ணீர்
கலங்கலி லருவி யீட்டங் கார்கடக் களிநல் யானை. (௨௧)

விலங்கல் - மலை.

அண்ணலங் களிநல் யானை யார்ப்புய்வாம் பரிமு ழக்கு
மொண்ணலங் கொடிஞ்சித் திண்டே ரோதையும் வயவ ரார்ப்பும்
பண்ணலங் கனிந்த தீஞ்சொற் பாவையர் கலன்க ளார்ப்பு
மண்ணலம் புனைந்த வாடை வாரிவா யடைக்கு மாதோ. (௨௨)

அண்ணல் - பெருமை. கலன்கள் - ஆபரணங்கள். வாரி - கடல்.

மறைபயில் சிறார்தங் கூட்டம் வயங்கிய கிடையு மற்றைக்
கறையறு கல்வி கற்குங் காமர்சா லையுங்கார்க் கூந்த
னறையொழு கலங்கன் மாதர் நடநவில் சாலை யும்பொன்
னிறைபல வறமு மோங்கு நெடியசா லைகளும் பல்ல. (௨௩)

பரிநிரை செண்டு போகும் பைம்பொன்வார் மறுகு நீள்கைக்
கரிநிரை கடம்பெய் தேகுங் காமரு மறுகுஞ் செம்பொன்
விரிமணி யுருளைத் திண்டேர் விரைந்துசென் மறுகும் வீர
ரரியின மஞ்ச வாளாட் டாடிடு மறுகும் பல்ல. (உச)

செண்டுபோதல் - வையாளிபோதல்.

கழிந்தகா முகர்த நெஞ்சங் கனிந்தசீ ரணங்க னூர்பா
லெழுந்துசெல் கதியுந் தோற்பத் துனைவினி னேகும் பாய்மா
வழிந்திடு நீர்மை முட்ட வாவுவ விண்ணும் வாயு
வழுந்துறச் செல்வ மென்னு வறிவாத் தெருட்டல் போன்ற. (உரு)

துனைவு - விரைவு. தெருட்டல் - தெளிவித்தல்.

விற்றவழ் சூழி யானை மிகப்பொழி தானம் பாய்ந்து
முற்றவும் வழுக்க லுற்ற வீதியின் முனியு மூடற்
பொற்றொடி யவரெ றிந்த மணிக்கலன் பொலித லாலே
யுற்றகால் வழுக்கி வீழ்த லொழிந்தனர் நடப்பார் யாரும். (உசு)

சூழி - முகபடாம். தானம் - மதம்.

கொன்னுனை மருப்பி யானைக் குழாம்பொழி தானம் வாவுந்
துன்னுளைப் பரிவி லாழி துலங்குமந் நகர நின்றும்
பன்னுமண் ணுலக மெங்கும் பாத்தலால் வழுக்கு மென்று
நன்னிலங் காறே யாம னடக்கின்றார் துறக்க வாணர். (உஎ)

துறக்கவாணர் - தேவர்.

நயக்குமா தர்கடங் கூந்தற் கிடுநறும் புகைவிண் மாதர்
வயக்குமெய் சூழ்த லுைக்கார் மணமவர்க் கியற்கை யென்ப
ரியற்கையைச் செயற்கை யாகச் செயற்கையை யியற்கை யாக
மயக்குமற் றவரைக் கேட்கி னிலக்கணை வகையா மென்பார். (உஅ)

மங்கலப் பொலிவு மிக்க மாடமா ளிகையும் வாசத்
தொங்கலங் கூந்த னல்லார் தொகுதியும் விருந்தை யூட்டும்
பொங்கிய களிப்பு மீகைப் புகழ்ச்சியு நல்லோர் வாழ்த்தும்
பங்கமின் மக்கட் பேறும் பண்புமிக் கஃதம் மூதூர். (உகூ)

பணைபுகை மிகுதி யாலே படர்தழன் மிகுதி தானித்
துணையதென் றுணர்வார் போலச் சொற்றவிச் சிறப்பி னாலே
மணமலி புகழ்க்கு சேலன் மனைச்சிறப் பினையு மோர்கி
யணவுறு மஃதெற் றென்று வினவற்க வாச ரேறே. (௩0)

ஓர்தல் - ஆராய்தல்.

ஊர்ப்புற மரசர் முன்னே ருடங்குற விறுத்த வேதச்
சீர்ப்புகழ்க் குசேல னென்பான் செய்மையே நகர நோக்கித்
தார்ப்பொலி மார்பக் கண்ணன் றன்னருள் வலியா லின்னும்
பார்ப்பன பலவுண் டென்னப் படர்ந்தன னாகிச் சென்று. (௩௧)

பெருமதில் வாயி லெய்தப் பிறங்குமந் நகரத் துள்ளா
ரருமைசால் களிப்புப் பொங்க வமைந்தகை யுறைக ளோடுந்
திருமலி மங்க லங்கள் சிறப்புற வேந்திக் காரும்
வெருவுபல் லியமி யம்ப விரைந்தெதிர் கொள்ள வந்தார். (௩௨)

கையுறைகள் - காணிக்கைகள். பல்லியம் - வாத்தியம்.

வாழ்ந்தனம் வாழ்ந்தே மென்ன மலர்முகங் கொடுமண் டோயத்
தாழ்ந்தனர் தேர்மேல் வந்த சாந்தனை யந்த காரம்
போழ்ந்தொளிர் சிவிகை யேற்றிப் பொலங்குடை நீழல் செய்ய
வாழ்ந்தவன் புடைய ராகி யமைதரக் கொண்டு செல்வார். (௩௩)

சிவிகை - பல்லக்கு.

பல்லிய மியம்பச் சில்லோர் பைம்பொற்காற் கவரி வீசச்
சில்லியந் தடந்தேர் முற்பல் சேனையு மிடைந்து சூழ
நல்லியன் மங்க லங்க ளன்மறை யவர்கள் பாட
வல்லியங் கமலக் கண்ணற் கன்புளான் வீதி சார்ந்தான். (௩௪)

இருபுறத் துள்ள மாடத் திலங்குசா ளரங்க டோறு
மருவுற வதனம் வைத்து மங்கைமார் மகிழ்ந்து நோக்கிப்
பொருவிலிம் மறையோன் செய்த புண்ணிய மெற்றோ விந்த
விருமைசால் சிறப்பை யுற்றா னென்றுபற் பலசொல் வாரால். (௩௫)

கிள்ளுபு பற்று தற்குங் கெழுமுறு தசையி லாமெய்
யெள்ளுபு கழிக்குங் கீற லிழைபழங் கந்தை யென்றுங்
கொள்ளுபு திரிவோ னம்மா குனிசிலை மார னைப்புந்
தள்ளுபு பழிக்கு மெய்யான் சார்ந்தனன் பாரீ ரென்பார். (௩௬)

கந்தமூ லம்பு சித்துங் கான்முத லிடம்வ திந்தும்
பந்தம தொழித்துஞ் சாலப் பண்ணுவர் தவம்பல் லோர்க
டந்துநே ரொசிம ருங்குற் றாமவார் கருங்கு ழாலே
யிந்தமா மறையோன் றன்பே றியாவரோ பெற்றா ரென்பார். (௩௭)

தந்து - நூலிழை. தாமம் - பூமாலை.

அருமைசா லறம்வி ருத்தி யாகுக வென்று மென்று
பெருமறை முழக்கு மன்றே பேரறம் பற்ப னாளு

மொருமையன் பினிலு ஞற்றி வந்தன னுதன் விருத்தி
யிருமையிச் செல்வங் கண்டீ ரின்னுமென் பெறுமோ வென்பார். ()

உஞற்றுதல் - செய்தல்.

ஏவரெவ் வுயிரி டத்து மிலங்கருள் செலுத்தி நிற்போர்
தேவரி னுயர்ந்தோ ரன்றோ ரெனமறை செப்பு மாற்றான்
மூவரும் புகழ்க்கு சேலன் மூதரி வுடைமைக் கிந்தப்
பூவரு முயர்வோ வின்னும் பொலிவுவே றுண்டா மென்பார். (௩௯)

மனமொழி காய மென்ன வகுத்திடு காண மூன்றுங்
கனம்விளர்ப் பெனக்க றுத்த கண்ணனன்ற னடிக்கே யாக்கித்
தினமுநன் னெறியி னிற்குஞ் செயிரிலாச் சீர்த்தி யாளிப்
பனவனுக் கிதுவோ செல்வம் பகரி னுமுண் டென்பார். (௪0)

கனம் - மேகம். செயிர் - குற்றம்.

புயனிகர் வண்ணத் தண்ணல் பொருவிலம் போரு கக்க
ணயனுறச் செல்லு மாறே நற்றிரு மகளுஞ் செல்வாள்
பயனுறிப் பனவன் மேலப் பார்வைமிக் காயிற் றந்தச்
செயலினுக் கேற்கு மாறத் திருவும்வந் துற்று ளென்பார். (௪௧)

புயல் - மேகம். அம்போருகம் - தாமரை.

பைத்தகா னகம்வ திந்தும் பருப்பதக் குகைவ திந்து
மெத்துணை நற்ற வங்க ளியற்றிநன் குபார்ந்தா ரேனுந்
தத்துநீ ருடைமண் ணுளுந் தன்மைவந் துற்ற தாகின்
மெத்திய மனத்த ராகி விரும்பிடார் யாவ ரென்பார். (௪௨)

குமைத்தபற் றிகந்தா ரேனுங் கடவுளாற் கொடுக்கப் பட்ட
தமைத்திடு நன்றே யாக வல்லது தீங்கே யாக
விமைத்திடு மளவே யாக வெக்காலு மாக வின்றேன்
சமைத்தமென் மொழியிர் சற்றுந் தள்ளுவா ருளரோ வென்பார். ()

கரிசறு மனைவி பல்கால் வேண்டிடக் கண்ணன் பாற்சென்
றுரியவன் போடுந் தன்று னுதவிய தனித்துக் கண்டு
வரிசைகண் மிதப்பப் பெற்று வளர்பெருந் திருவும் பெற்றிப்
பரிசுவந் தன்னம் போல்வார் பாக்கிய மனையா ளென்பார். (௪௪)

சான்றவர் திருவுற் றாலுந் தகுதியின் மிடியுற் றாலு
மான்றதந் நீர்மை குன்றா ரடல்வலிச் சனக னென்பா
னேன்றசெந் தண்மை வெம்மை யிடைச்சமங் கொண்டாற் போலத்
தோன்றுவர் மயக்கம் பூணா் துடியிடை மடவீ ரென்பார். (௪௫)

துடி - உடுக்கை.

பற்றறத் துறந்தோ னுக்கிப் படர்பெருந் திருவு மற்றை
முற்றிழை யவர்மு யக்கு நன்றுகொ லென்பார் முன்னர்
நற்றவச் சிவன னென்பா னயந்தரு மிளமை வாய்த்துப்
பொற்றொடிப் போகம் பன்னாட் புரிந்திருந் திலனோ வென்பார். (௪௬)

முயக்கு - புணர்ச்சி.

கோச்சகக்கலிப்பா.

என்றுரைத்த சுகமுனிவ னிணையடித்தா மரைவணங்கித்
துன்றலர்த்தார் துயல்வருதிண் டோள்வேந்தன் சிவனனெனு
மின்றவத்தன் யாரிளமை யெங்ஙனடைந் தான்மடவாண்
மன்றலுற்ற தெவ்வாறு வகுத்துரைத்தி யெனவுரைப்பான். (௪௭)

பேருலகு கொண்டாடும் பிருகுவெனும் பெருந்தவத்தோன்
சீருறுநற் றிருமைந்தன் சிவனனெனும் பெயருடையான்
முருருவப் பூண்மார்பா தயங்கிமய கிரிப்பாலோர்
வாருலவைப் பூங்கானம் வதிந்துதவம் புரிந்தனனே. (௪௮)

உலவை - தழை.

பற்பலநா ளிருக்கையெழாப் பரிசிருந்து தவம்புரியும்
பொற்புறுமா தவனுடம்பைப் புற்றுமூ டியததன்மேற்
கற்புமுதற் கொடிபடர்ந்து காமருபல் லரும்பீன்று
சொற்பெறுமா மலர்பரப்பித் துதைந்தனவா லந்நாளில். (௪௯)

கற்பு - முல்லை.

நையாதிவ் வுலகுயிர்க்க ணாடோறு மருள்சுரப்போன்
பொய்யாதி கடிந்ததவப் புனிதரடி முடிக்கொள்வோன்
மெய்யாதி நற்குணங்கள் விரும்பியடை தரப்பொலிவோன்
சையாதி யெனுநாமந் தரித்தவொரு தார்வேந்தன். (௫௦)

அன்னவன்றன் மகள்வானத் தணங்கினர்க்கு மணங்கனையாள்
கொன்னவில்வேல் விழியினாள் கோதறுதே மொழியினா
டுன்னுநறுங் குழலினாள் சுகன்னியெனும் பெயருடையாண்
மன்னுசில தியரொடும்பூக் கொய்வானவ் வனம்வந்தாள். (௫௧)

பாங்கியர்க டற்சூழப் பாங்கெங்குந் தவமலர்ந்த
பூங்கொம்பர் போனடந்து பொலிவிரைப்பன் மலர்கொய்வா
டேங்குறவெள் ளெனப்பூத்துத் திகழ்முல்லை சூழப்பட்
டாங்குயர்வன் மீகங்கண் டார்வத்தின் வந்தடுத்தாள். (௫௨)

வன்மீகம் - புற்று.

மாதர்நறுங் கொடிபடர்வன் மீகத்துள் ளிருப்பதுதான்
யாததனை யறிவாமென் றில்லிவழி நோக்குதலுந்
தீதகனற் றவப்பெரியோன் செய்யவிழி தோன்றவிறும்
பூதுடைய ளாகியிது பொன்வண்டோ வெனநினைந்து. (௫௩)

இல்லி - துவாரம்.

ஒருசிறிய திரணமெடுத் துறச்சுலவிச் சூன்றிடனு
மருவுபெருந் தவயோகங் கழிதரவிம் மணிப்புற்றி
னருகுறவந் தியாரிதுசெய் தாரறிவ லெனப்பார்த்தான்
கருநறுமென் குழலாளைக் கண்ணுற்றான் மாதவனே. (௫௪)

சூன்றிடல் - தோண்டல்.

தாமரையில் வாழுமொரு தையலோ வயிராணி
மாமகளோ விரதியோ மற்றிவளென் றுளநினைந்தான்
காமனுமாங் கஃதறிந்து கழைகுழைத்து நாண்பூட்டித்
தேமலர்வா ளிகள்பலவுஞ் சிந்தினான் மேன்மேலும். (௫௫)

கழை - கரும்பு.

பொங்கியெழு பெருங்காமப் புலிங்கத்திக் கொழுந்தோடி
மழகுதலி லாதழற்ற வாற்றாணப் மாதவத்தோன்
றங்கியபுற் றுச்சிதர்ந்து தரைவீழக் கரநீட்டிக்
கொங்கலர்மென் குழன்மடவாள் கோற்றொடிக்கை பற்றினான். (௫௬)

புலிங்கம் - தீப்பொறி. சிதர்தல் - வெடித்தல்.

வெருக்கொண்டு பதைபதைத்து விதிர்த்துதறிக் கரம்பறித்துக்
குருக்கொண்ட சிலம்பலம்பக் கோலவளை யும்புலம்பத்
தருக்கென்று மலிந்தவிடைத் தயங்குமே கலையாற்றப்
பொருக்கென்று பாங்கியர்பாற் போய்விழுந்தாள் பொற்கொடியே. ()

வெருக்கொண்டு - பயந்து. விதிர்த்தல் - நடுங்குதல்.

வாய்புலர்ந்து கண்சாம்பி மயங்கினாள் செயனோக்கிப்
பாயவனத் தென்கண்டோ பயந்தாண்மற் றிவளென்று
தேயுமிடைப் பாங்கியர்கள் சிவிறியால் வீசியுடற்
றோய்புழுதி துடைத்துமிக வுபசரிப்பத் துயர்தீர்ந்தாள். (௫அ)

புலர்தல் - வறளல்.

அன்னபொழு தடற்பரியூர்ந் தாசன்சை யாதியென்பான்
பொன்னனைய மனைவியர்நா லாயிரவர் புடைசூழ
மின்னவிரப் பூஞ்சோலை விநோதநிமித் தமதாகத்
துன்னினான் பரியிழிந்து சூழும்வளம் பார்த்துவப்பான். (௫௯)

மன்புற்றி னின்றுவெளி வந்துநின் றான்றனைக்கா ணூஉ
வன்புற்றுக் கொண்டாடி யடிபணிந்தா னுருநோக்கி
யின்புற்ற விழியிடைநீர் வாரவிது செய்தவரெவ்
வன்புற்ற மனத்தரென வனமுழுது மாராய்வான். (௬0)

இலகுபெரும் பாங்கியரோ டிருந்தமக டனைக்கண்டா
னலகிறவ முனிக்கிடுக்க ணார்செய்தீ ரெனக்கேட்டான்
சிலதியர்யாஞ் செய்திலோ மென்றொழிந்தார் செய்தமக
ணிலவுறவந் தடிவணங்கி நிகழ்ந்தனவெலா முரைப்ப. (௬௧)

என்செய்தாய் பேதாயென் றிரங்கிவிரைந் தாங்கெய்தி
மன்செய்த முனிவனடி வணங்கியடி யேன்புதல்வி
புன்செய்கை தனைப்பொறுக்க வேண்டுமெனப் புகன்றிரப்ப
நன்செய்கை யுன்செய்கை யென்றுநவில் வான்முனிவன். (௬௨)

இப்பொழுதே யுன்மகளை யெழின்மன்றன் முடித்தெனக்குத்
தப்பறநீ தருவாயேற் பொறுத்திடுவன் றாராயேல்
வெப்புறுமென் சாபத்தால் வீடிடுநின் குலமென்று
றொப்பில்புகழ் மன்னவனு முடன்பட்டான் மகட்கொடைக்கு. (௬௩)

மன்றல் - விவாகம். வீடுதல் - அழிதல். மகட்கொடைக்கு - மகளைக் கொடுத்தற்கு.

அணிமுடங்க றிசைதிசையுய்த் தியாவரையும் வரவழைத்துத்
தணிவின்மகிழ் தலைசிறப்பத் தழன்முன்னர் விதிப்படியே
கணிதமில்வண் புகழ்மன்னன் கலியாண வினைமுடித்து
மணிநகைவாய்ப் பசுங்கொடியை மாதவன்கைக் கொடுத்தனனே. ()

முடங்கல் - ஓலை.

சீலமிகு சிவனனெனுந் திருமுனிவன் சுகனியெனுங்
கோலமட வாற்கூடிக் கொடுந்துயர்நீத் துளங்களித்தா
னேலநறுங் குழன்மாது மிருங்கற்பிற் சிறந்தனளாய்ச்
சாலவுமெய்ப் பணியெவையுந் தலைக்கொண்டு வாழ்ந்திடுநாள். (௬௫)

ஆன்றசிறப் பவ்வனத்தி லசுவினிதே வர்களொருநாட்
டோன்றினர்க ளெதிர்நிற்குஞ் சுகனிதிரு வுருக்கண்டு
மான்றவுளத் தினராகி மாரவேள் கணைக்கிலக்கா
யூன்றுபெருங் காமத்தி னுள்ளுடைந்து மொழிவாரால். (௬௬)

மான்ற - மயங்கின. மாரவேள் - மன்மதன்.

கற்பகத்தின் பூங்கொம்பே காமருபூம் பசுங்கொடியே
பொற்பவிரு மதிக்கொழுந்தே பொலியிரதச் செங்கரும்பே

சொற்பெறுநிற் பெறுதந்தை யாவன்மணித் தூமுறுவல்
விற்புருவப் பைங்கிளிநின் பெயர்யாது விளம்புவையால். (சுஎ)

மணி - முத்து.

அமரருடற் பிணிதவிர்க்கு மசுவினிதே வர்கள்யாங்கள்
சமரமிகு வேளாற்ற றவிர்த்தெதமையா ளென்றிரப்பத்
தமரமிகு கருங்கழற்காற் றரியலர்கூற் றெனப்பொலிவேற்
பமரமிகு தார்ப்பெருமான் பாராள்சை யாதிமகள். (சுஅ)

தமரம் - ஒலி. தரியலர் - பகைவர். பமரம் - வண்டு.

என்பெயர்யா தெனிற்சுகனி யிருந்தவத்து மேலானாய்
மன்பெறுமா முனிசியவநன் மனைக்கிழத்தி யாதலினாற்
கொன்பெறநும் முளத்தெண்ணங் கூடாதிவ் வாறுநினைந்
தென்பெறவல் லீர்போமென் றெடுத்தெறிந்து பேசினளால். (சுசு)

புறவடிநோக் குபுமொழிந்த பொன்னனையாள் சொற்கேளா
விறவுளதன் மையராகி யெழிற்பொலிவு மிகவாய்த்த
வறவடிவத் தெம்போகம் போலநரை திரையமைந்த
துறவிதரும் போகமோ சுகன்னிக்குத் தக்கதே. (எ0)

இறவு - இறத்தல்.

மலர்பொதுளித் தீர்த்தத்துன் மகிழ்நனும்யா மும்படியிற்
குலவுவனப் புறவாய்த்துக் குலையாத விளமையொடு
நிலவுவமவ் வுருமூன்றி னினக்கியைந்த சீருருவைத்
திலதநுதன் மடமாதே சேர்ந்துதழு விக்கோடி. (எக)

பொதுளி - தழைத்து.

என்றுரைத்த வார்த்தைதனக் கிலவவாய் நெகிழாளாய்ச்
சென்றுமகிழ் நனுக்குரைப்பத் திரைநரைமூப் பிவையாலே
துன்றியெழு வருத்தமிறத் தொலையாத விளமைபெற
னன்றியலுங் காரியமென் றுளத்தோர்ந்தா னற்றவனும். (எஉ)

மங்கைதிரு முகநோக்கி மற்றவர்சொற் குடம்படெனப்
பங்கமறு தவன்மனையை முன்போக்கிப் பின்படர்ந்தா
னங்கவரு மகிழ்ந்துமுனி வரனொடுமத் தடம்படிந்து
பொங்குமிள மையும்வனப்பும் பொலிவுற்றூர் வெளிவந்தார். (எஙு)

செங்கதிரோ னுதயமெனத் திகழ்மூவ ருருநோக்கி
மங்கையர்சூ ளாமணிதான் வடிவுறு தொழிதரவென்
பொங்கியல்கற் பினுக்கென்னாப் பொருக்கெனத்தன் மகிழ்நனூரங்
கொங்கைஞெமுங் குறத்தழுவிக் கொண்டுமகிழ் கூர்ந்தனளே. (எச)

மாதவனுங் களிகூர்ந்து மனஞ்சமழ்ப்ப முகஞ்சாம்பிப்
போதவனூர்க் கடலமுழுந்தும் புலவரிரு வரைநோக்கி
மேதகையீர் மூப்பகன்று விரும்பிளமை பெறப்புரிந்த
வேதமினல் லுதவியைநா னென்றுமற வேனென்றான். (எரு)

புலவர் - அசுவினிதேவர்.

அருள்செய்மக மொன்றியற்றி யவிப்பாகம் பகிர்ந்தளித்துப்
பொருள்செயவர் மனமகிழப் பொலிவித்துப் போக்கியபின்
றெருள்செயுள முனிவேந்தன் சீர்வேந்தன் பயந்தவிருண்
மருள்செய்குழ லொடுகூடி வாழ்ந்திருந்தா னதுநிற்க. (எசு)

மாதர்பல ரிவ்வாறு வகுத்துரைப்ப மணிச்சிவிகை
மீதுபுரந் தரனுலவும் விழவுமிகச் சமழ்ப்படைய
வாதரவிற் பல்லோரு மகமகிழ்ச்சி யுறச்சென்று
தாதவிழ்தா மரைமார்பன் றன்மனைவா யிலையடைந்தான். (எஎ)

புரந்தரன் - இந்திரன்.

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

வாயிலை யடைந்த மறைக்குலத் தலைவன் மாமணி யானநின் றிழிந்து, மேயதன் முன்னர்க் கந்தைபோற் றுவார மிக்கசிற் றிலைக் குடி றிரிந்து, தூயசெம் பொன்னா லமைத்திடப் பட்ட சுடர்ப்பெரு மாளிகை யாகிப், பாயபல் வளனு நிறைதரப் பொலியும் பண்பினை நோக்கின னின்றான். (எஅ)

யானம் - பல்லக்கு.

மனைக்குரி மரபிற் றனக்கிணை யில்லா மடநடைக் கற்புடை யாட்டி, கனைக்குமொண் முகிலைக் கிழித்தெழு செங்கேழ்க் கதிரெனக் கவின்குடி யிருந்த, நனைக்குழ லணிசெம் மணித்தகட் டணியு நாடுமிந் திரவிலம் மங்கு, றனைக்குழு முற்றுச் சூழ்ந்தெனப் பலவீத் தண்ணறுந் தொடையலும் பொலிய. (எகூ)

நனை - பூவரும்பு. வீ - மலர். தொடையல் - மாலை.

அம்முகி னின்று வழுக்கியோர் மின்ன லவிர்பிறை மேற்கிடந் தாங்குத், தெம்முனை மழுங்க வளையும்விற் புருவச் செம்பொன்செய் பட்டமுங் கதிர்கள், விம்முமப் பிறையி னுமோகணி யுள்வாய் வீற் றிருந் தெனவியன் கற்றை, பம்முமொள் வயிரப் பொட்டுமேற் றணிந்த பல்கதிர்ப் பணிகளும் விளங்க. (அ0)

இலவித ழுள்வாய்க் கற்பின தரும்பை யிணைத்தென வாயகத் திணைந்து, நிலவுபல் லழகைக் காணநிற் பதுபோ னிற்குமுக் கணிப் பரு முத்து, மலரிதழ்ச் செந்தா மரைகொலிம் முகமென் றறிதரக்

கதிரிரண் டிருபாற், குலவவுற் றிருந்தா லெனச்செவி யணிந்த குரு மணி யோலையும் பொலிய. (அக)

கற்பு - முல்லை.

வலம்புரிக் கழுத்தைக் கண்டமென் றடுத்த மாதருஞ் சொலா வகை மறைத்த, நலம்புரி பதக்கங் கோத்தபன் மணிச்சின் னல்லணி களுமெழில் வாய்த்த, பொலங்கெழு குவட்டிற் பன்னிற வருவி பொலிந்தெனக் கொங்கைமேற் றதும்பு, மிலங்குவெண் டாளம் பவளமா ணிக்க மெரிபொன்மா லையுநனி யொளிர. (அஉ)

தோளடி நிலையி லாதநத் தொடியுஞ் சுடர்தரு முன்கைவெள் வளையும், வாளவிர் வயிர கடகமுஞ் செம்பொ னிடைக்கிடை வைத்த செந் துப்பு, நீள்சுடர்த் தொடரு மமைந்தசூ டகமு நிரைவிர றுெறு மெழு கதிரை, யாள்சுடர் மணிவைத் திழைத்தவா ழிகளு மந்தகா ரங்குடி யோட்ட. (அந)

பெருவிலைச் செம்பட் டுடுத்திய விடையிற் கவ்விய வொட்டியா ணமும்பே, ருருவவெண் கோவைக் காஞ்சியுஞ் செங்கே ழுமிழெழு கோவைமே கலையும், பொருவறு மிரெட் டிரட்டிய கோவை புரிகலா பமும்விரி சிகையு, மருவுசெம் பரிதி மின்மினியாக வழங்கொளி திசையெலாம் போர்ப்ப. (அச)

காஞ்சி, மேகலை, கலாபம், விரிசிகை இவை அரைப்பட்டிகையின் பேதங்கள்.

காலணி செம்பொற் சதங்கையந் தொடருங் கதிர்மணித் தண் டையுஞ் சிலம்புஞ், சாலவு மொளிர்ந்து கலின்கலி லென்னத் தழை ந்தபூங் கற்பகக் கொம்ப, ராமென நடந்து மங்கல மேந்தி யளவறு பாங்கிய ராய, கோலமா மடவார் சூழ்ந்தனர் நடப்பக் கொழுநனை யெதிர்கொள்வான் வந்தாள். (அரு)

வந்தனை புரிந்து பைம்பொனா தனத்தின் மகிழ்நனை நிறுத்தி யுண் மகிழ்ந்து, சந்தமென் மடவார் செம்மணிச் சிரகத் தண்புனல் வாக்கிடத் தன்பொற், செந்தளிர்க் காத்தாற் றிருவடி விளக்கிச் சிறந்தவெண் பட்டினா லொற்றிக், கந்தநல் வருக்கம் பூசிமென் மல ராற் கட்டிய மாலையுஞ் சாத்தி. (அசு)

சிரகம் - கெண்டிகை.

விரைகெழு தூமந் தவழ்தரக் காட்டி மிளிர்தரு விளக்கமுங் காட்டிக், கரையில்பன் மணிநீ ராஞ்சனம் வளைத்துக் கடிதிரு பாலினு மெறிந்து, புரையில்கற் புடையாள் வணங்கின ணிற்பப் புயலெனப் பல்லியங் குளிற, வரையெனப் பணைத்துக் கதிரொளி மழுக்கு மாளி கைக் கெழுந்தரு ளினனே. (அஎ)

நீராஞ்சனம் - கற்பூரவாலத்தி. குளிற - ஒலிக்க.

இரசிதக் குவையுங் காஞ்சனக் குவையு மிலகுறு செம்மணிக் குவையுந், தாளவெண் குவையும் வச்சிரக் குவையுஞ் சாற்றரு மரகதக் குவையும், பரவிய கிரணச் செந்துகிர்க் குவையும் பாயமே தகப் பெருங் குவையு, மரதந வகையின் மற்றுள குவையு மறைதொறுங் கிடப்பன கண்டான். (அஅ)

காஞ்சனம்-பொன். மரகதம்-பச்சை. துகிர்-பவளம். மேதகம்-கோமேதகம்.

பொற்கலப் பேழை மணிக்கலப் பேழை புரையில்வெண் பொற் கலப் பேழை, விற்படு விசேடக் கலனிறை பேழை மேவிய விருபத் தேழ் மகாரு, மற்புற வணிபத் தனித்தனி வகுத்த வணிகலப் பேழை பன் னிறத்த, சொற்பெறு விலைப்பட் டடுக்கிய பேழை தொகையிலா திருப்பன கண்டான். (அகூ)

குருமலர் செம்பொற் கலமெதிர் வைத்துக் கோதறு வெள்ளிய மூரல், பருகுதற் கமைந்த வின்சுவைக் குழம்புப் பால்விரா யுபசரித் தூட்டத், திருகுபு வேண்டா வென்மரு மதனைத் திருமிப்பா ராதுசெல் குநரு, மருகிய பசியு மில்லையென் மருமா யணிமகார் செருக்குதல் கண்டான். (கூ0)

மூரல் - சோறு.

வயிரவொண் சுட்டி நுதன்மிசைப் பொலிய மார்பிடை யைம்ப டை விளங்கக், கயில்செறி தொடருங் கடகமுங் காத்திற் காதிலம் பொற்குழை தயங்கச், செயிரறு பொன்னு ணரைமிசைக் கதிர்ப்பச் சிறுசிலம் படிகளிற் கவினப், பயிறரு மைந்தர் கலகல கலெனப் பண் பினின் றுடுதல் கண்டான். (கூக)

ஐம்படை - சங்கு, சக்கரம், கதை, வில், வாள்.

தளவரும் பனைய கரிசில்வா லரியுந் தயங்குசெம் பொன்னிறப் பருப்பும், வளமிகு குறையாக் கறிகளுங் குறைத்த மாண்கறிக் குப் பையு மற்றைக், கிளர்தரு முபக ரணங்களு முலோக மேழினுங் கெழு முறச் செய்த, பளகறு கலங்கள் பல்லவு மடுமிற் பரப்பெலாம் பொலிவன கண்டான். (கூஉ)

தளவரும்பு - முல்லையரும்பு. அரி - அரிசி.

கலிநிலைத்துறை.

கரையில் பல்வளஞ் சென்றுலாய் நோக்குமக் காலைப்
புரையில் கற்புடை மனைவியார் விரையமுன் போந்து
விரைந றுஞ்செழுந் தயிலக்காப் பிடுபெனுள் விரும்ப
வுரைசி றந்திடு நானஞ்செய் தருளுமென் றுரைப்ப. (கூங)

தயிலக்காப்பு - அப்பியங்கனம்.

அங்கொ ராதன மிட்டன ளொருத்திவந் ததன்மேற்
றுங்க மாமறைத் தலைமையோ னிருந்தனன் றனைநேரார்
மங்கை பொன்செய்த வள்ளத்துத் தைலமுன் வைத்தாள்
செங்கை பற்றியோர் நங்கைபொன் சிவிறியை வீச. (கூச)

வள்ளம் - கிண்ணம்.

மாந்த ளிர்க்கரத் தங்கறுந் தயிலத்தை வாக்கிப்
பூந்த டங்கணோர் மடக்கொடி சென்னியிற் பூசி
வாய்ந்த வங்கத்து மப்பினள் வபங்குபா சனங்க
ளாய்ந்த நீர்நிறை யாடிடம் புகுந்தன னம்மா. (கூரு)

பாசனங்கள் - பாத்திரங்கள்.

ஆங்கு மாதர்கள் குழுமிநெய் யகற்றிவெப் படுநீர்
பாங்கின் வாக்கிட மூழ்கிமெய் யீரமும் பாற்றி
யோங்கு வேறுடை யுடீஇநிய திக்கட னுவகை
தேங்கு மாமுடித் தனன்புகுந் தனனுணுந் தேஎத்து. (கூசு)

உண்ணுந்தேத்து - உண்ணுமிடத்தில்.

இந்தி ரன்றிசை நோக்கின னுயுவந் திருந்தா
னந்த ரம்பையம் பேரிரு பாசிலை நயக்க
முந்த ரிந்தவாய் வலம்பட முன்புபோ கட்டார்
சிந்தை யன்பொடு காகநீர் புரோக்கித்துத் திருத்தி. (கூஎ)

அரம்பை - வாழை. பாசிலை - பசிய இலை.

நிலவு மெய்ப்பணி மாதரா ரெடுத்துக்கை நீட்டக்
கலவ மாமயிற் சாயலங் கற்புடை மனையாள்
குலவு தன்கையாற் குய்கமழ் கருனைநல் வறையல்
பலவு மின்புளி விரவிடாப் பாயதீங் கறியும். (கூஅ)

குய் - தாளிப்பு. கருனை - பொறிக்கறி. வறையல் - வற்றல்.

அறையை நேர்தகி யையவி யளாவிய கறியு
முறையின் முற்றவே வாதடு முதிர்சுவைக் கறியுங்
குறைவில் புன்னிலப் பயறொடு கூட்டிய கறியு
நிறையு நெய்ப்பசை யருநிக ரறுபுளிங் கறியும். (கூகூ)

அறை - பாறைக்கல். ததி - தயிர். ஐயவி - கடுகு.

கதிக்கு மற்றைய கறிகளு மூறிய காயு
முதிக்கு நோலையு மடையுமற் றுள்ளசிற் றுணவும்
விதிக்குஞ் சித்திர வனங்களு மேவுபா லிதழும்
பதிக்கு மன்பொடு பேரிலை புதைபடப் படைத்து. (௱)

முல்லை வீயினை நிகர்தரு மூரனும் படைத்து
வல்ல பொன்னிறப் பருப்படு திரளையும் வைத்து
நல்ல வானநெய்க் குடங்கவிழ்த் திவ்வகை நயப்ப
வெல்லை யின்மறை யவர்க்குமைந் தருக்கும்பாங் கியற்றி.(கOக)

உவந்து முன்னர்நின் றுண்கமா வென்றுப சரிப்பத்
தவந்த மைத்தமா மறையவன் றகுவன வுண்ணு
விவர்ந்த வாசையின் விலாப்புடை வீங்கவுண் டெழுந்த
நிவந்த வேதியர் குழாத்தொடு மெழுந்தவ ணீந்தி. (கOஉ)

வளங்கொ ணீரில்வாய் பூசின னியதியின் வகையுங்
களங்க மின்மறை யவரொடு மியற்றினன் கந்தந்
தளங்கொள் பூந்தொடை விரைகெழு பாகடை தாங்கி
விளங்கு மன்னர்முன் யாவர்க்கு மிவ்வகை விரும்பி. (கOங)

விருந்து செய்தனன் சாந்தம்பூப் பாகுவெள் ளிலையுந்
திருந்த நல்கின னவரவ ரிடம்புகச் செலுத்திப்
பொருந்து மிவ்வகைப் போகத்திற் சிற்சிஞள் போகக்
கருந்து ழாய்கமழ் சேவடி கமழ்தரு முளத்தான். (கOச)

ஒருதி னத்தினி லுவளக வரைப்பினை யுற்றுக்
கருது மக்களு மனைவியு முறுவகை கழிப்பி
யிருக வாடத்தை நூக்குபு தாழக்கோ லிறுக்கி
மருவொ ருத்தனு யிருந்தன னின்னன வலிப்பான். (கOரு)

கழிப்பி - ஒழித்து. கவாடம்- கதவு. நூக்குபு - சாத்தி.

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இம்மை தனின்மற் றிரும்பொருளை யீட்டல் காத்த லிழத்தலென
வெம்மை புரிமூ வகைத்துயரும் விளையா நிற்கும் பாவத்தா
லம்மை நிரயத் துயருமுறு மந்தோ சீசீ யிப்பொருளைச்
செம்மை யுடையோர் வேண்டுமெனச் சிந்தித் திடுவ ரோமறந்தும்.()

ஊழின் வலியாற் பெருஞ்செல்வ முறினுங் கால முண்டாக
வாழுங் கருத்த ராய்த்துணிவுற் றடங்கத் துறப்ப ரறிவுடையோர்
தாழ மஞர்போ யொழிதலன்றித் தகுமிம் மையிற்க ரணமூன்றும்
வாழி யிலக்கிற் சிதறுமை மருவப் பெறும்பே ரின்பத்தால். (கOஎ)

அஞர் - துன்பம்.

உடன்முற் பொறிக டமக்குரிய வூறு முதலைம் புலங்களையு
மடனற் றெழிலப் புலனிமித்த மாகப் படைத்த வனைத்தினையும்
விடன்மிக் கதுவா லெவற்றினுக்கும் விருப்பிற் சிலவுள் ளனவேனும்
படரு மனமற் றவ்வழியே பயக்கு மளவில் பவத்தொடர்ச்சி. (கOஅ)

ஊறு - பரிசம்.

4126

பருவந் திடச்செய் பவத்தொடர்ச்சி பாற்றத் துணிந்த பண்பினர்க்கு
மருவிந் திரிய வுணர்வினொடும் வழங்கும் பிராண வாயுவொடு
மொருவில் காம வினைவிளைவி னோடுங் கூடு மனவுடம்பு
முருவ வுடம்பு மிகையானற் றொடர்ப்பா டின்னு முளவேகொல். ()

பருவந்திட - துன்பமடைய. பாற்ற - ஒழிக்க.

தானல் லுடலை யானென்றுந் தன்னோ டுரிமை யல்லாமை
யீன முறுபல் பொருளனைத்து மென்ன தென்று முறநினைத்து
மான வயர்பற் றினுக்கேது மயக்க மதனை மாய்ப்பவனே
வான வருஞ்செல் லருமுலகம் புகுவா னென்னு மறைநூல்கள். ()

பற்ற லாகா விருவேறு பற்றை யிறுகப் பற்றினரைப்
பற்ற லாகா தெனவுணர்கள் பரிந்து கண்ணோட் டஞ்செயுமே
பற்ற லெல்லா மறத்துறந்த பண்பி னோரே தலைப்பட்டார்
பற்ற லுடையா ரெஞ்ஞான்றுங் காண்பார் நிலையில் பல்லவையும். ()

பொருவி றேவு மிருபயனும் பொய்யா தணுகு மறுபிறப்பு
மருவு முயலின் கோடாமை மயிர்க்கம் பலம்விண் மலரெனுநா
லொருவு மதியற் றுறப்பற்ற லுறுமஞ் ஞானம் விபரீத
மிருவும் பிறப்பி லெஞ்ஞான்று மதனா லொழித லின்பமே. (ககஉ)

பகருந் தெய்வ மம்மைவினைப் பயனுண் டோவின் றோவென்னும்
புகர்கொண் டிடுசங் கையினீங்கிப் பொலியு ஞான வனுபவத்தா
னிகரி லுண்மை யறிந்திடுத னீளுந் தொறுமவ் வனுபவமற்
றிகவில் பழைய வுலகவா சார ஞான மிரிந்திடுமே. (கக௩)

சங்கை - ஐயம். புகர் - குற்றம்.

மூதல்வெம் பவத்துக் கெனுமடமை முற்று மொழியச் செம்பொருளை
சதமென் பதற நினைத்தலே தூய சமாதி யென்பாரவ் [ச்
விதநின் றிடிற்பன் னாளுடலை விடுங்கால் வேறெண் கலவாது
மதமொன் றுறவே றெண்கலப்பின் வருமே யதற்குத் தகுபிறப்பு. ()

சுதம் - கழுவுதல்.

அன்றே யுள்ள வவித்தையென லஞ்ஞா னம்பல் விதமதித்தியா
னென்றே யெழுத லகங்கார மிதுவேண் டுவதென் றெழுதலவா
சென்றே யதுபற் றுதலாசை மறுப்பிற் சேறல் சினமைந்து
நின்றே கிடகோ யொழியுமென நிகழ்த்தா நிற்கு நிரம்பியநூல். ()

எல்லா வுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்று மெழுமைப் பவமு மீன்றிடும்வித்
தொல்லா வவாவே யப்பவத்தி னுறுதுன் பறிந்தோ னுதியாமை

யல்லான் மற்றும் வேண்டுமோ வேண்டா ஞலவ் வுதியாமை [ரும்.
சொல்லார்ந் திலங்கும் வேண்டாமை தன்னை வேண்டத் துனைவின்வ

துனைவு - விரைவு.

அன்னே வன்னே வேண்டாமை யன்ன மேன்மைப் பெருஞ்செல்வ
மென்னே காணப் படுமீண்டு மின்று கேட்கப் படுஞ்சிறப்பின்
மின்னு ராண்டு மஃதொப்ப தின்ரு லெனினவ் விழுச்செல்வந்
தன்னு தரவிற் பெறுவாற்குச் சாற்று முவமை யுளதேகொல். (கக௭)

அற்ரு னென்று சொலப்படுவா ஞசை யற்ரு ஞெருவனை
மற்ரு தரவி னஃதொன்றும் வைத்துப் பிறவே துக்கமெலாஞ்
செற்ரு னெனினு மவையார்க்குஞ் செயிர்த்துன் பகன்ரு னேயன்றி
யுற்ரூர் வணங்கு மவன்போல வொழிந்தான் கொல்லோ வுறுபிறவி.

மெய்மை யுணர்தன் முடிவாக வேண்டுங் கருவி யெலாம்பெற்றுச்
செய்ய முத்தி யடைவதற்குச் சிறந்து ளோனை மறவிவழிப்
பைய நுழைந்து பவமீட்டும் பாய்த்திக் கெடுக்க வல்லதவா
வைய வதனுக் குளநடுங்கி யஞ்சிக் காத்த லறிஞர்தொழில். (கக௯)

ஆத லாவிம் மனைவாழ்க்கை யகத்தே யிருந்து முத்திதனைப்
போத வடையத் துணிவதுதான் புனையா மஞ்சு துயில்பொருப்பைக்
காதன் மிகுதி யாற்பெயர்த்துக் கத்துந் தரங்கக் கடலிடையிட்
டேத மகல வதுபற்றி யொருவன் கரையே றுதல்போலும். (க௨0)

மஞ்சு - மேகம். பொருப்பு - மலை.

மனையிற் பெருஞ்செல் வத்துறைவோன் மருவு தியான முறச்சிறிது
நினையிற் காண வருவாரை நேர்சென் றழைத்துத் தழுவிடவும்
வினையத் தினும்வி னுதத்தினும் விரும்பிப் பேசி டவுமவர்க
ணினையப் பட்ட தளித்திடவும் பொழுது கழியு நினைப்பழியும். ()

ஒன்றும் பெறுத விலரெனினு முற்ற பெருஞ்செல் வத்தினர்பாற்
சென்று கொளுநட் புடையரெனத் தேயஞ் சொலற்கே சிலர்சூழ்வார்
மன்ற வென்ரு யினுமொர்பயன் வழங்க லாகு மெனமூட
றுன்று நறுநெய்க் குடத்தெறும்பு சூழ்தல் போலுஞ் சிலர்சூழ்வார்.

பொறையின் றேனும் பொறையுடையாய் புகழின் றேனும் புகழுடை
நிறையின் றேனு நிறையுடையாய் நீதி யுடையா யின்றெனுநற் [யாய்
றுறையின் றெனுநற் றுறையுடையா யென்று சூழ்வர் கேட்டவர்க
ளறையின் றனர்பல் லோருநமக் கமைந்த வெலாமென் றகங்களிப்பர்.

களியிற் றெய்வ சிந்தனையுங் கழிந்தே நிற்கு மதுகழிய
வளியிற் சிறந்த நல்லறமு மகன்றே நிற்கு மஃதகல

வொளியிற் றிடவந் திருளடைந்தாங் குடற்றும் பாவம் வந்தடையும்
விளியிற் கொடிய நிரயமெலாம் புகுந்து கிடக்கும் வேலைமிகும். ()

உடற்றும் - வருத்தும். நிரயம் - நரகம்.

அந்த நிரயக் கொடுந்துன்ப மாரோ படுவார் நினைத்திடினும்
வெந்து புழுங்கா நின்றதுள மேவு மிவைக்குக் காரணமிப்
பந்த முறுக்குஞ் செல்வமெனப் பயந்தா னாயின் னன நினைந்தா
னிந்த வருத்த மிறத்துதிப்பே னெம்பிரானை யெனத்துதிப்பான். ()

எழுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

எழுதரு மறையைக் கவர்ந்தன னாகி யெறிதிரைக் கடல்புகுந் தொளித்த, முழுவலிச் சோம காசுர னுயிரை முனைகெழு மீன மாய்ச் சவட்டிப், பழுதிலம் மறையை யுலகிடை விரித்துப் பளகறுத் துயிரெலாம் புரந்தாய், கொழுதிவண் டுழக்கு நறுந்துழாய்ப் படலைக் கொற்றவ நின்னடி போற்றி. (கஉசு)

கொழுதி - கிண்டி. துழாய்ப்படலை - துளசிமாலை.

எறிசெறி தரங்கப் பாற்கட னடுவ ணெறுழ்வரை மத்தெனக் கூட்டித், தறியென மதியை நாட்டிவெண் பிறைப்பற் றழல்விழி யரவநாண் பூட்டி, மறிதொழின் மறியச் சுரர்கடை காலம் மந்தரங் கடலழுந் தாது, முறிவின்மோட் டாமை யுருக்கொடு பரித்த முன்னவ நின்னடி போற்றி. (கஉஎ)

தரங்கம் - அலை. தறி - தூண்.

மலர்தலைப் புவியைப் பாயலாச் சுருட்டி மயங்குபா தலத்திடைக் கரந்த, விலகுபொற் கண்ண னுயிர்குடிப் பதற்கு மிமைப்பினம் புவி விரிப் பதற்கு, நிலவுவெண் பிறைக்கோட் டடல்வலிக் கேழ னிமி ருருக் கொண்டவெம் பெரும, வலர்மகள் குடிகொண் டுறைமறு மார்பத் தச்சுத நின்னடி போற்றி. (கஉஅ)

பொற்கண்ணன் - இரணியாட்சன். கேழல் - பன்றி.

மலைத்தட நிறத்து முன்னவ னுயிரை மாட்டிய பழிகொளக் கருதி, யலைத்தட லுலைத்துச் சுரர்முதல் யார்க்கு மச்சுறுத் திட்டது மன்றிப், புலைத்தொழி லுணர்வாற் றன்பெயர் வழுத்திப் போற்றவும் புரிந்தபொல் லானைக், கொலைத்தொழில் புரியத் தூண்கிழித் தெழுந்த கோளரி நின்னடி போற்றி. (கஉகூ)

நிறம் - மார்பு. கோளரி - நரசிங்கம்.

பெருகிய தவத்துக் காசிப னதிதி பிறங்குறு தந்தைதா யாகத், திருகறத் தோன்றி மமதையிற் படிந்த திறல்கெழு மாவலி பாற்

சென், றுருகிய மனத்தின் மூவடி மண்கொண் டோரடிக் கிடம்பெறு மையினுன், மருவவன் சிரத்தில் வைத்துயிர் புரந்த வாமன நின்னடி போற்றி. (கநுO)

மாணுடைச் சமதக் கினியிமே ணுகைக்கு மகனெனத் தோன் றிமா மறையோர்ப், பேணுடைத் துலக நடைநெறி யிகந்து பெயர்ப் பருஞ் செருக்கினின் மூழ்குங், கோணுடைக் குரிசிற் குலமறச் சவட்டிக் குலவுமம் மறையவர்ப் புரந்த, வேணுடைப் பாசி ராமவைம் படைக்கை யிறையவ நின்னடி போற்றி. (கநுக)

மாண் - பெருமை.

தடநெடு மாட மாளிகை யயோத்தித் தசரதன் கோசலை மகவா
வடல்கெழு பாயல் சங்குசக் காமுந் தம்பிய ராயடி பாவத்
திடனுறத் தோன்றிக் கடுந்தொழி லரக்கி சேயொடு மிறச்சிலை வாங்கி
மடனிகு முனிவன் மகத்தினைக் காத்தோர் மாதுகல் லுருவினையகற்றி.

பெருவள மிதிலை நகரகம் புகுந்து பெயர்க்கருங் கார்முக மிறுத் துக், குருமலர் நிறைபப் பூத்தகொம் பன்ன கோதையை மணந்து மீட் டயோத்தித், திருநக ரடைந்து தாயுரை தாங்கித் தேவியுந் தம்பியுந் தொடர, மருவிய களிப்பி னந்நகர் நீங்கி மாண்பினோர் கிராதனை நட்டு. (கநுந)

கார்முகம் - வில். கிராதன் - வேடன் (குகன்). நட்டு - சிநேகித்து.

தவப்பெரு முனிவர் குடிகொளும் பன்ன சாலைகள் கடந்து விண் டடவ, நிவப்புறு குடுமிச் சித்திர கூட மடைந்தவ ணையத்தி னிறுத்த, கவற்சிமிக் குடைய பாதனுக் கினிய கழறிப்பா துகை கொடுத் தனுப்பி, யுவப்புற வெவருந் தண்டகம் புகுந்தங் குடன் றெழு விராதனை மாட்டி. (கநுச)

பன்னசாலை - இலையால் வேய்ந்த குடில். நிவப்பு - உயர்ச்சி. கவற்சி - துன்பம். பாதுகை - திருவடிநிலை. தண்டகம் - ஓர் வனம்.

திகழ்சர பங்கன் கருத்தினை முடித்துச் செந்தமிழ் மணங்கமழ் செவ்வாய்ப், புகழ்முனி யிருக்கை யடைந்தவ ணொருவிப் பொலி பஞ்ச வடித்தல மடையா, விகழ்வறு மெருவை யிறைக்குள மகிழ்வித் திராவணற் கிளையவள் கலாங்கண், டகழ்தாப் போந்த கான்முத லோரை யடுதொழிற் கூற்றுண நல்கி. (கநுரு)

பஞ்சவடி - ஐந்து ஆலமரங்களையுடைய ஒரு சோலை, இது கோதாவிரி நதிக்கரையிலுள்ளது. எருவை - கழுகு. எருவையிறை - கழுகரசு (சடாயு).

மாயையி னடைந்த வுழையுயிர் போக்கி மாதினைக் கவர்ந்தெழு மாக்கன், பாயவொள் வாளாற் சிறையறுப் புண்ட படர்புகழ்த்

தாதையைக் கண்டு, மேயபல் கடனும் விதியுளி முடித்து விலக்கருங்
கொடுந்தொழிற் கவந்த, னுயவற் றொலைத்துச் சவரிபூ சனைகொண்
டகன்றுபோய் மதங்கவெற் படைந்து. (கரு௬)

உழை - மான் (மாரீசன்).

கதிரவன் பயந்த மதலையை நட்டுக் கனந்தவழ் மராமரந் துளைத்து
முதிரொளிக்குலிசப் படையினன் மகனை முனிந்தடல் புரிந்துல கடங்க
வதிர்தரத் திரியுஞ் சேனைதற் சூழ வனுமனு லறிவதை யறிந்திட்
டெதிரறு கடற்க ணொருசரம் புகுத்தி யியங்குற நடவையுண் டாக்கி.

கதிரவன் பயந்த மதலை - சுக்கிரீவன். கனம் - மேகம். குலிசப்படை - வச்சிராயுதம்.

இலங்கையுட் புகுந்து தசமுக னவனுக் கிளவல்விண் ணிறைய
வன் பகைமுற், பொலங்கழன் மைந்தர் மற்றையோ ரையும்வெம்
போர்க்களத் தவித்துவீ டணற்கு, நலங்கெழு முரிமை யரசளித்
துலகி னுட்டுகற் பாசியை மீட்டு, நிலம்புக ழயோத்தி யடைந்தர
சளித்த விராகவ நின்னடி போற்றி. (கரு௮)

விண் இறையவன்பகை - இந்திரசித்து.

மல்லலம் புவனம் புகழ்வசு தேவன் மயிலியற் றேவகி பிறருக்,
கொல்லரும் வனப்பி னுரோகணி யிவர்கட் கொருமக வாவவ தரித்
துக், கொல்லுமா குறித்த பிரலம்பன் முதலோர்க் கூற்றுணக் கொடுத்
துயிர் புரக்குஞ்; சொல்லருஞ் சீர்த்திப் பளிக்குரு வமைந்த தூயவ
நின்னடி போற்றி (கரு௯)

பாவடிக் களிற்றுப் படையுடைக் கஞ்சன் பரித்துறை மதுரை
மா நகரி, லாவணித் திங்க ளள்ளிருட் பக்கத் தட்டமி தனிலருங் கற்
பின், மாவகிர்க் கருங்கட் டேவகி வயிறு வாய்த்திடக் காற்செறி கழ
ன்று, மேவுறப் பணிந்த புகழ்வசு தேவன் மென்மலர்த் தடங்கர
மடைந்து. (௧௪0)

இருட்பக்கம் - கிருஷ்ணபக்ஷம்.

காவல்செய் புதவும் யமுனையு நடவை கடிதினி திருளிடை யுத
வக், கோவலர் பாடி நந்தகோன் மனையிற் கோதில்கற் பசோதையீன்
றெடுத்த, மாவலர் கதுப்பின் மாயைதான் பிறந்த மனையுறப் போக்
குபு புகுந்து, தாவரு மகிழ்ச்சி யாவரு மடையத் தடையற வளர்தரு
நாளில். (௧௪௧)

மாயையி னறிந்த மாதுலன் விடுக்க வந்தபூ தனையுயிர் சவட்டிப்,
பாயமென் சுவைய பண்ணிகா ரம்பெய் பண்டிநுண் டுகள்பட வுதை
த்து, வாயுவிற் கழன்று கொண்டுசெ லரக்கன் மாய்தர நிலத்திடை

வீழ்த்தி, யாய்தொடிப் புகழ்த்தாய் காணியதன்னு ளடங்கலுங் காட்டுபு மறைத்து. (கசஉ)

நந்தகோன் றடக்கைபற்றுபு குறுத்தாள் பெயர்த்துமென் மெல நடந் துலவிச், சந்தமார் தாதை சொற்படி வந்த வேதியன் றருபெயர் பெற்றுச், செந்துவர்க் கனிவா யன்னைபா லருந்தச் சேர்த்துபு வெண்டயி ருடைக்கு, மந்தவே லையிற்பால் பொங்குபு வழித லாற்றுவா னகன்றமை நோக்கி. (கசங)

அவ்விடத் திருந்த வெண்டயிர்க் குழிசி யனைத்தையு மத்தினு லுடைத்துச், செவ்விய வளையைத் திரட்டியுண் டடுத்த செழுமனைப் புகுந்துறி வெண்ணெய், வவ்வுதற் குரன்மே னின்றுகன் மோதி வாய்ப்பெய்து பூசைக்குங் கொடுத்துக், கொவ்வையங் கனிவா யன்னை மென் ருரும்பாற் குழிசெறி கறையொடு பிணிப்ப. (கசச)

குழிசி - பானை. கறை - உரல். பூசை - பூனை.

மருதிரண் டொடிய வீர்த்திடைத் தவழ்ந்து மற்றவை மாற்றிய பின்னர்க், கருதுறு பிருந்தா வனமடைந் துகளுங் கற்றின மேய்த்திடு நாளி, லொருகருங் கன்று கொடுவிள வெறிந்தங் குற்றபுள் வாய்கிழித் தாவப், பெருகிய சாபந் தொலைத்திடைச் சிறுர்கள் பெட்புற வாற்றுணு வுண்டு. (கசரு)

ஆற்றுணு - கட்டமுது.

மலர்மகன் கவர்ந்த கற்றினஞ் சிறுவர் மாயையிற் பண்டுபோ லாக்கிக், கலவிய விடநீ ருண்டுட றுறந்த வுயிர்களுய்ந் திடக்கடைக் கண்பார்த், தலகிறீக் கொடுமைக் கட்செவிப் பணத்தி லடித்தல நிறுத்துபு நடித்துக், குலவுறு தந்தை யாய்ச்சிறுர் தம்மை வளைவனக் கொழுந்தழ லயின்று. (கசசு)

பனிநிலா முறுவ லாய்ச்சியர் மயங்கப்பவளவாய் வேய்ங்குழல் வைத்துக், கனிநலத் தவர்நீ ராட்டயர் காலைக் கலையெலாங் கவர்ந்திணர்க் குருந்தி, னினிதுற வேறிக் கரைமிசை யிவர்ந்தோர்க் கெடுத்தெடுத் தந்துகி லீந்து, நனிமலர்ச் சோலை யகம்புற முருவம் பல கொடன் னவர்நல முண்டு. (கசஎ)

தவம்பயின் முனிவர் பன்னிய ரளித்த சமைந்தவின் சுவையுணு வினையுண், டுவந்துவா சவன்கொள் பூசையைத் தான்கொண் டுறு மழை வரைகொடு தடுத்துச், சிவந்தகண் ணசுரன் கொடுசெலுந் தந்தை திருமுற மீட்டுமற் றவனு, நிவந்தவண் டர்களுங் காணவை குந்தங் காட்டுபு ஞெரேலென மறைத்து. (கசஅ)

இரும்பசுக் காவல் செய்யுமா வயினல் விராதைதன் னெழினலங் கவர்ந்து, விரும்புபன் மாதர் குழாத்தொடும் பாடி மேவுபு தந்தை

யைக் கவரு, மரும்புபல் லாவைக் காண்மிதித் தகற்றி யமைதரு கான மீட்டடைந்து, வரும்பெருஞ் சங்க சூடனை மாய்த்து மணியினை முன் னவற் களித்து. (கசகூ)

நாரத முனிவன் சொற்கொடு கஞ்சன் செலுத்திட நண்ணிய கேசி, யார்தரு மற்றோ ருயிர்குடித் தன்று னமர்தரு மதுரையை யடைந்து, சார்தரு மீரங் கொல்லியைத் தடியா வெழில்கலன் றந்த வற் குதவி, யீர்மதுக் கண்ணி யன்புட னளித்தாற் கினியத னின்பவீ டளித்து. (கருo)

ஈரங்கொல்லி - வண்ணான்.

சாந்தநன் களித்த கூனியை யணங்காச் சமைத்துடன் வேத் தவை புகுந்து, காந்தெரி கவிழ்க்குங் கட்கடைக் களிறு கல்லடு திணி புய மல்லர், நாந்தக வாண்மைக் கஞ்சனை முன்னோர் நடுங்கியுள் ளுயிர்விடக் கடிந்து, வாய்ந்தநன் பெருஞ்சீ ருக்கிர சேனற் கரசுரி மைத்திறம் வகுத்து. (கருக)

தந்தையுண் மகிழ்ந்து நூற்கடி முதலாஞ் சடங்குக ளியற்றுவித் திடலு, மைந்துடை யுணர்ச்சிச் சாந்திபற் சார்ந்து மறைமுதற் கலை யெலா முணர்ந்து, வெந்திற லவுணன் வரைநிறங் கிழித்து விரிகதிர்ச் சங்கமொன் றெடுத்து, முந்தைநா ளிறந்த மதலையை மீட்டா சாரியன் தேவிமுன் வைத்து. (கருஉ)

கோவியர்த் தேற்ற வுத்தவற் போக்கிக் கூனிதன் னிளநல நுகர்ந்திட் டேவியல் சாபத் திரிதராட் டிரன்பா லிலகுமக் குரூரனைப் போக்கி மாவியற் றானைச் சராசந்த னோடே மண்டமர் பதினெழு முறைசெய் தோவியப் புரிசை மதுரையை முனிவ னுந்துகா லயவனன் வளைப்ப.

ஆர்திரைப் புணரி நடுவண்வண் டுவரை யணிநக ரொன்றுள தாக்கிப், போரினுக் காற்றான் போல்விரைந் தோடிப் பொங்குசீர் முசுகுந்த னுறங்கு, மோர்வரைக் குகையுட் புகுந்தவ னுற்றெவ் வுடல்பொடிப் பித்துமுன் னவனோ, டேர்கெழு மதுரை நின்றுவண் டுவரைக் கேகுழிச் சராசந்தன் வளைப்ப. (கருச)

அவற்குமஞ் சினன்போன் முன்னொடு மாங்கோ ரணிவரை யிவர்ந்தழல் சூழக், கவற்சியின் றாகி விரைந்துகுப் புற்றுக் கடிமதிற் றுவரையை யடைந்து, நவத்தளிர்ப் பொழில்சூழ் விதர்ப்பநாட் டரச னங்கைமுன் னோனுரைக் கஞ்சி, நிவப்புற விடுத்த தூதுகண் டாங்கு ளொரோலெனத் தேர்மிசைச் சென்று. (கருரு)

வரந்தரு கவுரி திருவடி வணங்கி மாமலர்ச் சோலையி னின்ற, பரந்தபே ருண்கட் கன்னியைக் கவர்ந்து பகைத்தமன் னவர்களை

யோட்டி, யரந்தடி நெடுமே வுருக்குமன் குடுமி யரிந்துவண் டுவ ரையை யடைந்து, சுரந்தரு ளுருக்கு மணிபெறு மைந்தன் றொடு கடன் மீன்வயி றடைந்து. (கருகூ)

இரதியைச் சார்ந்து வளர்ந்தவ ணலனுண் டேற்றிகற் சம்பரற் றொலைத்துக், குரவலர் குழலி யொடுதுவா ரகையிற் புகுந்திடப் பெரு மகிழ் கூர்ந்து, பரவுசத் திராசித் திரவிபாற் பெறுபொன் பயந்திடு மணிபிர சேனன், கரமல ரளிப்பக் கோளரி கவரப் பின்னரோர் காடி கைக் கவர்ந்து. (கருஎ)

பிலத்திடை யடைந்து மகடுயி லிடத்து வைத்திடப் பெரும் பழி தனக்கு, நிலத்திடை வருத னோக்கியப் பிலத்தை நேர்ந்து சாம் பவனொடு பொருது, வெலத்தகு வாகை யொடுமவன் மகளை மணியினைக் கைக்கொடு மீண்டு, வலத்தவ னுய சத்திரா சித்துக் கம் மணி நல்கிட மகிழ்ந்து. (கருஅ)

எழினலங் கனிந்த சத்திய பாமை தனைமணி யொடுமுவந் தியக், கழிமகிழ் சிறந்து மணியையம் மாமன் கையளித் தறன்மகன் முதலோ, ரொழிவுறத் துபர மன்னவர் பாற்சென் றுறையுநாண் மாமனைக் கடிந்தாங், கழிவிலம் மணிகைக் கொள்சத தநுவா வாருயி ரிறத்தொலைத் தகற்றி. (கருகூ)

மழைவளஞ் சுரப்ப வக்குரூ ரன்செம் மணியொடு வந்துகண் டிடலுந், தழைமகிழ் சிறந்தம் மணியினை யவற்கே தருசெழும் பொற் றிர ளெல்லா, முழைமரு ணயநச் சத்திய பாமைக் குதவுக வென் றினி தளித்து, விழைகள்வார் கூந்தற் சுபத்திரை தன்னை மேகவா கநன்மகற் கீந்து. (கசூ0)

மேகவாகனன் மகன் - அருச்சுனன்.

எரிமணி மாட விந்திரப் பிரத்த மெய்துபு தனஞ்சய னோடு
மரில்படு கானில் வேட்டமா டிடுங்கா லமிழ்தென வின்னிசை பாடும்
வரிநெடுந் தடங்கட் காளிந்தி யின்ப மருவிவண் டுவரையை யடைந்து
விரிபெரும் புகழ்சா லவந்திம னளித்த மித்திர விந்தையைக் கவர்ந்து.

அரவுயர் கொடியோ னுதியோ ருள்ள மச்சுற வில்வலோத் தமர்த்துப்
புரவுபூண் டுயருங் கோசலத் தரசன் போர்விடை யேழையுந் தழுவிக்
குரவுவார் கூந்தற் சத்தியை மணந்து குலவுறு கேகயத் தரச
னுரவுளத் தவனுய் மன்றல்செய் தளிப்ப வுற்றபத் திரைநல நுகர்ந்து.

இலங்குமத் திரத்திற் கயற்குறி தப்பா தெய்திலக் கணைமணம் புணர்ந்து, வலங்கொளு நரகற் கொன்றுவச் சிரத்தோன் மனக்குறை முடித்தினி தருளிப், பிலங்கொளாங் கிருந்த வொருபதி னுறு யிர

மட வார்பெரும் போகந், துலங்குற விரும்பிச் சத்திப பாமை தொழு
திட வைந்தரு நல்கி. (கசுரு)

ஆம்பலங் குதலே வாய்மொழி மைந்த ரளவிலர் தோன்றிடக்
களித்துத், தேம்பலின் மைந்தன் மகற்சிறை புரிந்த திறலினன்
கைத்தலஞ் சிதைத்துக், கோம்பியாய்க் கிடந்தோன் பாதகந் தவிர்த்
துக் குலவிய காசிமன் னனையும், பாம்பணைப் பரன்யா னேயெனத்
தோன்றும் பவுண்டர வாசுதே வனையும். (கசுச)

கோம்பி - பச்சோந்தி.

உயிர்குடித் தந்த வாரண வாசி யொன்னலன் மகன்விடு பூதஞ்,
செயிருறத் துரந்து சுயோதனன் கன்னி செழுநல நுகர்ந்திருட் கவர்
ந்த, வயிரவாட் சாம்பன் சிறையைமுன் னோன்போய் மீட்டுவந் திட
மகிழ் சிறந்து, பயிலும்யாழ் முனிவன் கண்டிடப் பதினா றுயிரந் திரு
வுருக் காட்டி. (கசுரு)

மல்லுயர் திணிதோட் சராசந்த னுடலம் வகிர்ந்திடு கான்மக னறியப்
புல்லினைக் கிழித்துப் பற்பலுள் வருந்து புரவலர் சிறைவிடு வித்து
நல்லற மைந்த னிராசசூ யத்தி னடைபிறழ் சேதிபற றடிந்து [து.
வல்லசா லுவனைத் தந்தவக் கிரனை வலங்கெழு படையொடுஞ் செகுத்

கான்மகன் - வாயுபுத்திரன் (பீமன்). அறமைந்தன் - தருமபுத்திரன்.
சேதிபன் - சிசுபாலன்.

விறன்மிகு விசயன் வாவுமான் றடந்தேர்ப் பாகனாய் நடத்திவீ
டுமன்முற், றிறன்மிகு வேந்த ரைவரான் மடியச் செய்துபூ பாரமுங்
கழிப்பி, யறன்மகற் கரசு நல்கியென் கந்தை யகம்பொதி யவலுந்தின்
றளித்த, நிறன்மிகு கமலக் கண்ணுடைக் கண்ண நின்மல நின்னடி
போற்றி. (கசுஎ)

இமையவர் துதிக்கப் படியிடைப் பரியா யினிவரு மெம்பிரான்
போற்றி, யமைதரு மறையுங் காணொணப் பொருளா யகிலமு மாயவ
போற்றி, யிமையள வினிற்கை வரைமுறை யிடச்சென் றினிதருள்
சுரந்தவ போற்றி, கமைதரு மன்ப ரெண்ணியாங் களிக்குங் கமலநா
யகவடி போற்றி. (கசுஅ)

கைவரை - யானை (கஜேந்திராழ்வான்).

எனத்துதி முழக்கிக் கண்கணீ ரரும்ப விருகரஞ் சென்னிமேற்
குவிபக், கனத்திரு மறைநூ லுணர்ச்சியிக் குடைய காமரு குசேலமா
முனிவ, னுனற்கரி யவனென் றனக்கினி தருள வுறுங்கொலோ
வென்றுநெக் குருகி, மனக்கசி வுறுங்கான் மனத்தினுங் கடுகி
மாமறைப் பிரான்வெளி வருமால். (கசுக)

அறுசீர்க்கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

பொன்னுரு மணிமகுடம் பசிபவரை முகட்டெழுசெம் பொன்
னை யேய்ப்ப, மின்னுரு மிருசெவியின் மணிமகர குண்டலம்வில் வீசி
யாட, வொன்னார்த முயிர்குடிக்கு மெறுழ்வலித்தோ ளங்கதச்செவ்
வொளிமே லோங்கத், தென்னாக் கதிர்கீழும் பாய்ந்தமென வுத்தரி
யந் திகழா நிற்க. (கஎ0)

காமருநன் னெறிநடப்ப வறந்தழைப்ப வெவ்வுயிருங் களிப்பின்
மேவ, மாமறையை வடித்துவிரித் தினிதுரைத்த திருமலர்ச்செவ்
வாய்க்குண் டாய, தோமறுவண் பெரும்புகழிற் சிறிதுவெளிப் பட்
டுலவு தோற்ற மேய்ப்ப, வேமமுறு குறுமூரல் வெள்ளென்று சிறி
தரும்பி யிலகா நிற்க. (கஎக)

கொங்கவிழு நறுமலர்கொண் டருச்சித்து முளநினைந்துங் குடந்
தம் பட்டுப், பங்கமறு பஃறுதிகண் முழக்கியுமிவ் வாறுவழி படலோ
வாது, கங்குல்பக னிற்போர்க ணனிமூழ்கி யின்படையக் கமலக் கண்
கள், பொங்குமருட் பெருவெள்ளந் திரையெறிந்து கரைபுரளப் பொ
ழியா நிற்க. (கஎஉ)

திங்கள்குலம் விளக்கியபே ரிருங்கருணை தெரிந்துவகை தழை
ப்ப நாளு, மங்குதலி லிவன்பாலே யுறைவமெனப் பகலிரவு மருவத்
தோன்றுஞ், செங்கதிரும் வெண்கதிரும் வலத்துமிடத் தினுமமர்ந்த
செவ்வி யேய்ப்பப், பொங்குகதிர்த் திகிரியுஞ்சங் கமுமிருகைத் தலத்
துநனி பொலியா நிற்க. (கஎங)

மன்பதைகண் முறையிடா தஞ்சலென வெடுத்தபயம் வழங்
குங் கையுங், கொன்பரவு முலகமெலா முள்ளடியோர் புறத்துறநீள்
குளிர்பூந் தாளி, லன்புறுக வெனவாதங் காட்டுமொரு திருக்கையுமப்
போது பூத்த, தென்பரவு நன்பவள வம்புயமுஞ் சமழ்ப்பவெழில்
சிறவா நிற்க. (கஎச)

மன்பதை - மக்கட்கூட்டம்.

அரியதவங் குயின்றுநெடுங் காலம்வயி றுளைந்தீன்ற வணங்கை
யீந்து, விரியதிர்வெண் டிரைத்திருப்பாற் கடலளித்த வரிசையைப்
பால் விலக ராலுந், தெரியவருஞ் சிற்றிடையத் திருவுறைபு ளமைத்
தல்பெருஞ் சீர்த்தி யென்று, கரியநிறத் திடையமைத்த கவுத்துவமா
மணிக்கற்றை கனலா நிற்க. (கஎரு)

குயின்று - செய்து. நிறத்திடை - மார்பில்.

ஆடமைத்தோட் செங்கனிவாய்க் கருங்கூந்த லயிலனுக்கி
யம்ப லக்கு, மோடரிக்கட் டிருமடந்தை மணிகாலும் வெயில்வருத்த

முறுதொ துங்க, நீடமைத்த விளஞ்சோலை யெனத்தழைந்து மணங் கான்று நிலவு மென்பூந், தோடமைத்த பசுந்துளபத் தொடைய லளிக் குலமுணத்தேன் றுளியா நிற்க. (௧எ௬)

அனுக்கி - வருத்தி. காலும் - உமிழ்கின்ற.

நிலங்காவ லொருவன்விடு களியானைக் கோட்டினுக்கு நிதமு மெண்ணி, லலங்கார மடமாத ருழுதுழக்கிக் கலக்கியம ராட வுய்க்கு, மிலங்கார மணிந்துபணைத் திறுகியண்ணுந் தெழுந்தமுலை யிருங் கோட் டிற்கும், கலங்காத நிறப்பிரதா பம்போலச் செஞ்சாந்து கஞலா நிற்க. (௧எஎ)

கஞலாநிற்க - விளங்காநிற்க.

திருவரையிற் கொய்துவிரித் தலங்காரம் பெறவுடுத்த செம்பொ ஞடை, யுருகெழுசெங் கதிருதர பந்தனம்பொன் னிரட்டைநா ணொளிரா நிற்க, விருபுடையுங் கருங்குழல்வெண் ணகைச்செவ்வாய் தேவியரெண் மர்களுஞ் சூழக், கருமுகிலொன் றொளிர்மின்னற் காடு வளா யெதிர்காட்சி கதியா நிற்க. (௧எஅ)

உதரபந்தனம் - அரைப்பட்டிகை.

வயங்கெழுதுந் துபியைந்துங் காருநெடுங் கடலுமென வாய் விட் டார்ப்ப, நயங்கெழுபூ மழையமரர் பொழிவாவிண் ணரமகளிர் நடியாநிற்க, மயங்கெழுநல் லறந்தழைப்ப வுலகுகுது கலிப்பவெளி வந்து நின்றான், பயங்கெழுமா மறைப்பொருளா யம்மறைக்கு மெட் டாத படிவத் தண்ணல். (௧எ௯)

குதுகலிப்ப - சந்தோஷிக்க. படிவம் - உருவம்.

மேற்படி - வேறு.

காண்டலும் விரைந்தெ ழுந்து கரையுடைத் தெழுநீத் தம்போன்
மாண்டதாய் வரவு கண்ட மழவிளங் கோத னம்போற்
றாண்டுதன் மனமும் பிந்தத் துணைவினி ளோடி யன்பு
பூண்டவர்க் குரிய தாண்மேற் பொள்ளென வீழ்ந்தெ ழுந்து (௧அ0)

கோதனம் - கன்று.

முடிமிசைக் கரங்கூப் பாமும் முறைப்பிர தக்க ணஞ்செய்
தடிமிசை யன்பு பொங்க வானந்தக் கண்ணீர் வாரப்
படிமிசைக் கிடத்துந் தண்டின் பரிசென மீட்டும் வீழ்ந்து
கொடிமிசை யெழுந்து துள்ளி நோற்றுளோம் யாமே யென்று. ()

பூசனை சிறப்பிற் செய்து பொருந்துபாத் தியமு னீந்து
நேசமிக் கூறிப் பொங்க நேர்நின்று குடந்தம் பட்டு

வாசநன் கங்கை பங்கன் வதியிடம் வந்த தொத்த
தாசறு நினது காட்சி யையவென் றினைய சொல்வான். (௧௮௨)

பாத்தியம் - கால்கழுவுநீர். பங்கன் - மூடவன்.

அறமிகு தலங்கள் சார்ந்து மாரணி யங்கள் சார்ந்து
நிறமிகு வரைகள் சார்ந்து நெடியநா ளிருந்தூ ணின்றி
மறமிகு பொறியை வாட்டி வளர்தவம் புரிவார்க் கன்றிப்
புறமிகும் பாவி யேற்குங் கிடைத்ததே புகழ்சால் காட்சி. (௧௮௩)

இலகுநான் மறைக ளோல மோலமென் றெண்ணி ணுள்கு
ளலறிவா யிளைத்துங் காண்டற் கரியநின் னணிகூர் காட்சி
கலகமார் வினைக்கோட் பட்டுக் கலங்குபு மருளின் மூழ்கும்
புலனிலா யானுங் காணக் கிடைத்தது புதுமை யைய. (௧௮௪)

என்றினி தருளிச் செய்ப வெழுந்தருள் வான்கொ லென்று
பொன்றலி றவத்தின் மேலாய்ப் புண்ணியம் பழுத்த மேலோர்
துன்றிநிற் கின்றா ரெல்லா நிற்கவுள் ளகத்தூய் தன்மை
கொன்றிலேற் பொருளாக் கொண்ட கருணையைக் குறிக்கொ ணாதே.

பழையநான் மறையு மோர்ந்த பங்கயத் தவனுங் காணாத்
தழையுமிக் காட்சி காணப் பெற்றுளத் தண்மை பூண்டோர்
விழையுமோ ரின்பம் பெற்றேன் விருப்பினீ பெறலென் பாலென்
மழைபெறும் பொருளு முண்டோ வையத்து வாழ்வார் மாட்டு. ()

தழலாத் தலையில் வைத்து நடித்தும்வெஞ் சகடு தைத்து
நிழலில்கா னடந்து முன்னம் பழக்கினை நின்பொற் றாளை
யழல்செயு மடியே னெஞ்சத் தமைத்திடு நிமித்தங் கொல்லோ
கழறரா வினையி னேனின் றறிந்தனன் கடவு ளேறே. (௧௮௭)

புன்றொழி லடியே னுள்ளம் போருகப் பாதம் வைப்பிற்
கன்றுத லின்றி முன்னைப் பழக்கத்தாற் கலங்கா தாற்று
மென்றளிர் மேனிப் பூமேல் விளங்கிழைத் தாயர் கைகட்
கொன்றுமப் பாத வெப்ப முறுமென வஞ்சு கின்றேன். (௧௮௮)

என்றுபற் பலவும் பேசி யிருந்தழ விட்ட வெண்ணெ
யொன்றிய கருங்க லென்ன வுள்ளநெக் குருக நேரே
நின்றவன் தனனை நோக்கி நெடியமால் கருணை பூத்து
வென்றிமா தவத்த ரேறே வேட்டதென் னுவறி யென்றான். (௧௮௯)

அடியனே னுய்ந்தே னென்று வங்கைக ளிரண்டுங் கூப்பி
முடிமிசை யேற்றி நின்று மூதறி வுடையோர் கொள்ளாக்

கொடியவிச் செல்வ மொன்றே குணிப்பறும் பவத்திற் கேது
படியற வாயி னின்பம் பயப்பதெட் டுணையு மின்றால். (௧௧௦)

எட்டுணையும் - எள்ளளவும், (எள் - துணை). படியற - ஒப்பற.

மனமொழி யுடல மென்ன வகுத்திடு கரண மூன்றுந்
தினமுநின் றிருவ டிக்கே செலுத்துநா யடியே னிந்தக்
கனமெனுஞ் செல்வத் தாழ்ந்தோ களித்துநாள் கழியா நிற்ப
னுனதடி யவர்பூந் தாளி லுறப்பணிந் துய்த னீங்கி. (௧௧௧)

முன்னரே வெறுத்து வேண்டா விதுவென முனிந்து செல்வம்
பின்னர்கைக் கொள்வே னாகிற் பேரறி வுடைய னன்றே
யன்னது மன்றிக் கொண்ட விரதமு மழித்தா னேனை
னன்னர்நெஞ் சுடைய நீரார் நகைக்குநா னாது நின்றேன். (௧௧௨)

நன்னர் - நன்மை.

உடலமுக் ககற்றத் தூநீ ருற்றவ னள்ளல் வாரி
யிடனுறப் பூசிக் கொள்வான் கொல்லிரு காலும் யாத்த
தொடர்செய்பொன் னிகளஞ் சிக்கத் துணிந்தவ னிரும்பாற் செய்யப்
படுபெரு நிகளம் பூண்டு கொள்வனோ பாரி டத்து. (௧௧௩)

அள்ளல் - சேறு. யாத்த - கட்டின. நிகளம் - விலங்கு.

ஆதலா லைய விந்த வநித்தியச் செல்வம் வேண்டேன்
மேதக முன்னி ருந்த மிடியதே யின்னும் வேண்டுங்
காதலி னடியார் வேண்டுங் காரிய மளித்துக் காக்கு
நீதயை புரிந்தென் னுள்ளக் கருத்தினை நிரப்பு கென்றான். (௧௧௪)

அல்கலி லன்பன் வார்த்தை யனைத்தையுஞ் செவிம டுத்து
மல்குமா மறைகட் கெட்டா மாயவன் முறுவல் பூத்துப்
பல்குநன் பொருள்வேண் டாது பயனின்றிக் கழிந்த தீய
நல்குர வளித்தி யென்ற காரண நவிற்று கென்றான். (௧௧௫)

தெள்ளுகா ரணந்தான் முன்னர்ச் செய்தவிண் ணப்பத் தாலே
வெள்ளிடை விலங்கல் போல விளங்குபு கிடந்த தைய
வுள்ளுதன் முதல யாவு மியல்பினி னுணரா நிற்கும்
வள்ளனீ யறியான் போல வினவுதன் மாட்சித் தேயோ. (௧௧௬)

விலங்கல் - மலை.

செய்யநின் னடித்தி யானஞ் செய்துநாள் கழியா நிற்பேற்
கையவீ திடையூ றாகி யடைந்ததிங் கிதனைப் போற்றிப்
பொய்படு பவஞ்ச வாழ்க்கைப் புலைத்தொழிற் பாரம் பூண்டு
நைபடு முள்ளத் தேனாய் நாடொறுங் கழித னன்றோ. (௧௧௭)

பவஞ்சம் - பிரபஞ்சம்.

எம்பிரான் கருணை செய்க வென்றிரந் தடியில் வீழ்ந்தான்
வெம்புறல் கவலை யெல்லாம் விடுதியென் றுடலந் தைவந்
தும்பார்க் கரிய வின்ப முறுவையென் றுரைக்க லுற்றான்
றும்பிகா லுழக்க மட்டுத் துளித்திடுந் துளபத் தாரான். (கசுஅ)

தைவந்து - தடவி. தும்பி - வண்டு.

திருவநன் களித்த துன்னைச் சேர்ந்தவர் நிமித்தங் கண்டா
யொருவினின் னுளம்போ லன்று ருள்ளமுந் துறவிற் றேயோ
மருவிநிற் சார்ந்தார் துன்பின் வயங்குத லழகி தாமோ
பொருவிலா முனிவ ரேமே றயஃதெண்ணிப் புந்தி மாழ்கேல். (கசுகூ)

மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்த தூயோர் மேவியெங் குறைவ ரேனும்
பொய்ப்பொருள் பற்று வாரோ பொய்ப்பொரு ளேனும் வந்து
கைப்படப் பற்றுங் கொல்லோ வவரையஃ தசத்துக் கண்டாய்
வைப்பென நமது பூசை வாஞ்சித்து வயங்கு மேலோய். (உ00)

நின்னையச் செல்வ மென்னே செய்யுநே ரதகத் தோடு
பன்னுமந் திரமுள் ளாரைப் பாம்பின்வாய் விடமென் செய்யு
மன்னுசெங் கதிரோன் றன்னை மயங்கிருட் குழாமென் செய்யு
முன்னிலை தவறு தென்று மொருபடித் தாய்நிற் பாயால். (உ0க)

அதகம் - சஞ்சீவி, மருந்து.

சாற்றுமெய் யறிவி னோர்க டகுதொழி லியற்றுங் காலை
மாற்றுத லின்றாய்த் தாந்தா மரையிலை நீர்போ னிற்பர்
போற்றுநின் றனக்கிப் பந்தம் பொருந்தாது பன்னாள் வாழ்வுற்
றேற்றுநம் முலகஞ் சார்ந்தின் பெய்திட வாந்தந் தேமால். (உ0உ)

திகழ்தா விருத்தி மீட்டுஞ் செல்வம்வேண் டுவதின் றென்னிற்
புகழ்தரு நந்தங் காதற் பொன்னைநீ யிகழ்ந்தோ னென
யிகழ்வினுக் கஞ்சி யன்னு ளிரிதா விரிவம் யாமு
மகழ்வினைத் தவத்தின் மேலோ யழுத்திடிவ் வுரையை யுள்ளம். ()

என்றவன் மறுத வண்ண மினையபல் வார்த்தை கூறி
யொன்றரும் பேறு நல்கி மறைந்தன னுவணப் பாகன்
வென்றியங் கழற்கால் வேந்தே மேதினி யிடத்தியார்க் கேனு
மன்றவுண் டாகுந் தெய்வ வலிக்கெதிர் வலியு முண்டோ. (உ0ச)

பாம்பணைப் பள்ளி மேவும் பண்ணவன் மறைத லோடுந்
தேம்பலிற் றவிர்ந்த சிந்தைத் தெய்வமா முனிவர் கோமா
னோம்படைப் பெருமா னுள்ள முற்றதிவ் வாறோ வென்று
கூம்பலிற் பெயராக் கைய னுய்க்களி கூர்ந்தி ருந்தான். (உ0ரு)

நீருறப் பயின்று முள்ளந் நீருருக் கிடையே போலப்
பாருற வுற்றுஞ் சற்றும் பற்றிலா னாகி யன்பர்க்
கேருற வாய கண்ண னிணையடிக் குறவு பூண்டு
தாருற வுற்ற தோளாய் சாலநாள் கழிய வாழ்ந்தான். (உ0சு)

ஒப்பிலா முனிவன் பின்ன ரொருதினம் வான நாடர்
வெப்பிலாக் கற்ப கப்பூ விரைகெழு மாரி பெய்ய
வைப்பின்மெய் யடியார்க் காய வைகுந்த வுலகஞ் சார்ந்து
திப்பிய வுருவ மாயன் சேவைசெய் தின்புற் றானே. (உ0எ)

எதிர்பொரு மாச றேறே யிக்கதை யெழுதி வைப்போர்
பொதிதரு மன்பிற் கேட்போர் பூசிப்போர் படிப்போர் யாருங்
கதிர்தரு செல்வம் பெறறுக் கான்முளை பல்க வாழ்ந்து
மதிநலம் படைத்துப் பின்னர் வான்கதி யடைந்து வாழ்வார். (உ0அ)

கலிவிருத்தம்.

என்று ரைத்த முனிவ னிணையடி
யொன்று மன்பின் வணங்கி யுவந்தெழீஇத்
துன்று மிக்கதை கேட்டின்பந் தோய்ந்தனன்
மன்ற வென்றுரைத் தான்புவி மன்னவன். (உ0கூ)

மன்னு மாமறை வாழி மறையவர்
பன்னு மான்முகில் வாழிநற் பார்த்திபர்
மின்னு நீதியும் வாழி மிகுநல
மென்னு மிக்கதை யின்றமிழ் வாழியே. (உக0)

மூன்றாவது
குசேலர் செல்வநுகர்ந்து வைகுந்தமடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

குசேலமுனிவர் திருவடிகளே சரணம்.

இரண்டாவது

குசேலர் தந்நகர்ப்புறமடைந்த அத்தியாயம்.

செய்யுள்.	பக்கம்.
அக்காலை	80
அங்கொரு	66
அந்தணரே	53
அந்நாட்	4[illegible]
அந்திடத்	57
அமைத்த	61
அம்மறையோ	82
அயலெல்லாஞ்	51
அயில்விழிப்	38
அரசரே	84
அரியவன்	76
அருண்மிகப்	64
அருந்தவர்கள்	82
அரும்புசீதள்	61
அலையெறி	58
அல்லது	49
அல்லிரிக்கு	61
அளவிலா	81
அளவில்பல்	50
அன்றியுங்குட	58
அன்றியுமத்	79
அன்றியும்பல	60
அன்றிரவோர்	80
அன்னகாலை	72
அன்னதுகண்டு	64
அன்னபோதி	58
ஆடுவாருன்	54
ஆதரத்தி	62
ஆதரம்பெருக	63
ஆதலிற்றன்	79
ஆதலினெ	64
ஆதலின்வந்த	52
ஆதிநாளைய	63
ஆதியினற்	55
ஆப்பியான்	42
ஆயசாலை	70
ஆயவேலை	62
ஆயின்மறை	68
ஆய்ந்தநின்	56
ஆரணமச்சு	78
ஆவாவிம்	55
ஆவுமாணியற்	49
ஆன்றகல்வி	71
இக்கலமுகைப்	39
இங்கிவனம்	81
இடிமுழக்க	71
இணங்குகைத்	38
இத்தகைய	53
இத்தலைவாய்	52
இத்தனைமன்	52
இந்தவாறு	74
இந்திரதிருவ	49
இம்மறையோன்	55
இம்மையிற்பல்	53
இருங்கிளி	77
இருவர்சிறுவர்	74
இருவேமு	70
இலகுமோர்	48
இலக்கணங்	78
இலக்கணயின்	64
இலங்குவெண்	57
இவர்சந்தை	69
இவ்வகை	39
இழையிடைக்	62
இனியசிற்றுண்	75
இன்னணமிவ	67
இன்னணம்	47
இன்னபல்	84
இன்னமா	40
இன்னவெ	75
ஈங்கிவனிவ்	65
ஈர்ந்தெடுத்த	6[illegible]
உங்களைநோக்	47
உட்புகுமரசை	41
உரகமெல்	61
உருவினைக்	67
உலகினின்	52
உள்ளயாவு	73
உற்றதலை	54
ஊற்றுமாரி	72
எண்ணலைக்	65
எத்துணைய	82
எமருணற்	71
எளியனேன்	47
எளியோன்	81
என்செய்வா	39
என்றலுமுவகை	63
என்றறியா	55
என்றுபல	63
என்றுரை	84
என்னவற்புத	77
என்னினைத்து	82
ஐந்துதுந்துபி	45
ஐயநீகுடி	70
ஐயநுண்ணிடை	59
ஒருவர்கர	73
ஒருவாவன்பிற்	73
ஒழுகுங்கட	83
ஒழுங்குறு	81
ஒளிர்நுதி	50
ஓங்குசந்திர	58
ஓங்குபெரு	54
ஓவியத்தொழில்	65
கங்கையே	56
கடன்மே	83
கடுத்தகார்	77
கணவன்றுய்	77
கண்டனன்	45
கண்டன்வே	77
கண்டுவணக்	74
கண்ணுறு	59
கதிருதிக்குங்	80
கதிரெனக்	66
கத்துவெண்	47

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யும்.	பக்கம்.
கந்தையிற்	52	சிறப்புறமில்	55	நள்ளார்க	69
கம்மாலுஞ்	53	சிறியவர்	56	நன்னயத்த	61
கருகிருண்	51	சிற்றிடைப்பே	82	நாகுவண்	41
கலைபயி	49	சிற்றிடைவலை	39	நாட்டுமிவ்	76
கல்வியறிவு	74	சீதநீழற்	40	நானமுதற்	69
கறைதபு	42	சீதளப்பளி	43	நிலத்திரு	48
கனகமால்	48	சீரார்நின்	69	நிலவுவெண்	78
கன்னல்பல்	46	சீரார்நுமக்கு	75	நிலைசேர்	73
காடுநாடு	81	சீருறுசங்க	37	நிறைகின்ற	69
காண்டலு	65	சேப்பரு	41	நிறையுமே	57
காமமே	49	செய்யதா	60	நின்னுடைய	68
காலமூன்	56	செவியணிபுல்	82	நின்னுடைவரவு	63
காலுமின்னு	73	செறிதரு	76	நீடுபுகழ்	79
காளையர்	50	சேரலார்	78	நீண்டவாட்	60
குஞ்சரக்	51	சொற்பிறங்	78	நீரார்பைங்	36
குருமலர்	42	சொன்னகா	69	நீருறுமுப்பு	67
குலவகப்புர	62	தகத்தின்ற	79	நீணிறக்கடல்	70
குலவுபூந்தட	60	தங்குமே	58	நெடியநீர்	57
குவலையங்	47	தம்மிடை	43	நெடியவ	46
குழைகிழி	59	தம்மையூ	44	நெய்யடை	77
குன்றலன்று	81	தருமந்தன்	40	நெருக்கினுட்	46
கூடுதற்குக்	68	தரைமிசை	45	படங்கிள	41
கூந்தலம்	41	தன்வயிற்றுலக	45	படுங்கடக்	50
கூம்புடைக்	39	தாயதுவருகை	64	பந்தனையகன்ற	75
கேட்டகாலை	57	தாயெதிர்	80	பரிக்கொ	40
கேட்டனர்	63	தானமரவே	79	பரியுநீள்	84
கையுறை	51	திண்ணமென்	36	பலகலைகண்	79
கொடியவிஞ்சி	40	திரண்டமாமணி	56	பலதலையனந்த	37
கொய்மலர்	72	திருந்தவிங்	75	பழியினுன்	49
கொழுஞ்சுரு	38	திருவமொரு	74	பற்றிற்பழுதி	37
கொழுநிணங்	51	திருவிற்கான்	59	பன்மணி	64
கொள்ளைமறை	70	திலகமண்	66	பாகடை	66
கோங்குமாதவி	59	திணைமுதல்	39	பாக்கிய	66
கோதறுகல்வி	49	தீத்திரட்	58	பாங்கிரு	76
கோற்றொடி	78	தீபபுலி	53	பாயசீர்	51
சங்கரிந்தெடு	42	துன்றியவன்	81	பாயபெரு	83
சமையம்வரி	68	துன்றுசந்திர	61	பாயமாவும்	71
சற்றுநீயிவ்	56	தெள்ளிய	43	பாயொளி	44
சாலமெய்யிற்	60	தேவியாற்	80	பார்த்திபர்	81
சிந்தையுண்	62	நடலைதீர்	75	பாற்றினஞ்	43
சிவிகைமுன்	48	நம்மையூரி	71	பானலங்	40
சிறந்ததன்	58	நரபதிபால்	81	பிணியவிழ்ந்	62
சிறந்தவங்	45	நல்லார்சொல்	68	பித்தருன்	67
சிறப்புறச்	48	நவமணிமாட	44	பிரகலாத	84

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
பின்னரெங்	46	மறையெலா	56	மோதுகாற்	72
புகழ்ந்துநறு	54	மற்றுநாற்றிய	58	யாரெனநினை	52
பூமேவுநான்	36	மற்றொரு	76	வகுத்தபல்	47
பூன்றதயை	67	மன்றலங்	72	வச்சிரத்தட	47
பெட்டுநீர்	70	மன்னபேறு	62	வண்டுவார்	62
பெட்டுநூல்	71	மன்னர்தம்	44	வயிரவொண்	50
பெருகியசெல்வ	38	மன்னனைக்	64	வருக்கைவா	59
பெருமை	60	மன்னுடைய	67	வருந்துமோர்	65
பேயோடு	68	மாங்குயின்	44	வரைதிசை	43
பைங்குதலை	69	மாட்டும்விறகு	73	வலங்கொள்	54
போத்திய	51	மாத்திருந்	49	வழிநடந்தி	66
பொருணணி	48	மாந்தளிர்	45	வழுவில்பைங்	67
பொருந்து	65	மாமறைத்	63	வளர்மறை	65
பொற்றைநன்	44	மாற்றலர்	48	வற்றியென்	63
பொன்முதற்	54	மாற்றுவித	73	வன்புடை	79
பொன்னார்	83	மிக்கவறி	55	வாகைவேல்	50
பொன்னினு	57	மின்செய்த	52	வாங்குமெதண்	38
பொனனுள்	68	மின்மைசெய்	47	வாயுமுன்பிணி	77
போதருமிட	42	மீட்டுமுட்	46	வாரிதிசூழல	79
மக்களுண்	46	மீன்விலை	38	வானிலாவு	72
மடமையா	70	முகத்திடை	46	வானிலெழு	74
மணிகள்கால்	43	முடங்குகை	52	விடம்படு	41
மணிவார்முடி	83	முத்திக்கு	68	விண்டார்தம்	80
மண்ணகந்	57	முற்றுவிள	37	விண்ணிடை	54
மண்ணெண்பது	83	முன்னுமிவ்	76	விரவுமின்	71
மருங்கிலாப்	39	முன்னும்பார்	40	விரைதரு	66
மருவிடம்	60	மேதினிப்	71	விரைதுவன்	61
மலர்வதனஞ்	80	மேயமேனிலை	59	வெண்மையிற்	44
மலிதருமன்	76	மேலுமேலும்	72	வெய்யோனெழு	74
மலையெடுத்	50	மேவருமதன	50	வெளிவரு	42
மறையவருக்	53	மேவுமன்	78	வேதந்தெரித்	37

இரண்டாவது

குசேலர் தங்நகர்ப்புறமடைந்த அத்தியாயம்

முற்றிற்று.

மூன்றாவது

வைகுந்தமடைந்த அத்தியாயம்.

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
அங்கொராதன	99	இரதியைச்	108	கந்தமூலம்	90
அடியனே	112	இருபுறத்	90	கரிசறுமனைவி	91
அந்தநிரய	103	இரும்பசுக்	106	கருங்கடலி	85
அணிமுடங்க	94	இலகுநான்	112	கரையில்	98
அண்ணலங்	88	இலகுபெரும்	94	கழிந்தகா	89
அமாருடற்	95	இலங்குமத்	108	களியிற்றெய்வ	102
அம்முகினின்று	96	இலங்கையுட்	105	கற்பகத்தின்	94
அரவுயர்	108	இலவிதழுள்	96	காண்டலும்	111
அரியதவங்	110	உடலழுக்	113	காமருநன்	110
அருநிதி	87	உடன்முற்	100	காமர்நறு	85
அருமைசா	90	உயிர்குடித்	109	காலணி	97
அருள்செய்	96	உவந்துமுன்	100	காவல்செய்	105
அல்கவிலன்	113	ஊர்ப்புற	90	கிள்ளுபுபற்று	90
அவற்குமஞ்	107	ஊழின்வலி	100	குமைத்தபற்	91
அவ்விடத்	106	எதிர்பொரு	115	குருமலர்	98
அறமிகுதலங்	112	எம்பிரான்	114	கோங்கவிழு	110
அறன்கடை	86	எரிமணி	108	கொன்பெறு	87
அறையைநேர்	99	எல்லாவுயிர்	101	கொன்னுனை	89
அற்றுனென்று	102	எழினலங்	108	கோவியர்த்	107
அன்றேயுள்ள	101	எழுதரு	103	சாந்தநன்	107
அன்னபொழு.	93	எறிசெறி	103	சாற்றுமெய்	114
அன்னவன்	92	எனத்துதி	109	சான்றவர்	91
அன்னேவன்	102	என்செய்தாய்	94	சீலமிகுசிவன	49
ஆங்குமாதர்க	99	என்பெயர்	95	சுதைபயின்	88
ஆடமைத்	110	என்றவன்	114	செங்கதிரோ	95
ஆதலாலிம்	102	என்றினி	112	செய்யநின்	113
ஆதலாலைய	113	என்றுபற்பல	112	தங்கள்குலம்	110
ஆம்பலங்	109	என்றுரைத்தசுக	92	தடநெடு	104
ஆர்திரைப்	107	என்றுரைத்தமுனி	115	தந்தையுண்	107
ஆன்றசிறப்	94	என்றுரைத்தவா	95	தவப்பெரு	104
இந்திரநீல	87	ஏவரெவ்	91	தவம்பயின்	106
இந்திரன்றிசை	99	ஒப்பிலா	115	தழலராத்	112
இப்பொழுதே	94	ஒருசிறிய	93	தளவரும்	98
இமைக்கு	86	ஒருதிடங்	85	தாமரையில்	93
இமையவர்	109	ஒருதினத்தி	100	தானல்லுடலை	101
இம்மைதனி	100	ஒன்றும்பெறுத	102	திகழ்சாபங்	104
இரசிதக்குவை	98	கதிக்குமற்	99	திகழ்தாவிரு	114
இரசிதத்தமை	88	கதிரவன்	105	திருவநன்	114

செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.	செய்யுள்.	பக்கம்.
திருவரையிற்	111	பெருகிய	103	மாதர்களின்	85
தெள்ளுகா	113	பெருமதில்	90	மாதர்நறுங்	93
தோளடிநிலை	97	பெருவள	104	மாதர்பல	96
நந்தகோன்	106	பெருவிலைச்	97	மாதவனுங்	96
நயக்குமாதர்	89	பேருலகு	92	மாந்தளிர்	99
நயந்தரு	87	பைத்தகானகம்	91	மாயையினடை	104
நாரதமுனி	107	பொங்கியெழு	93	மாயையினறிந்த	105
நிலங்காவ	111	பொருவிறேவு	101	மின்றிகழ்	86
நிலவுமெய்ப்	99	பொறையின்	102	முடிமிசைக்	111
நின்னையச்	114	பொற்கலப்	98	முதல்வெம்	101
நீருறப்பயின்	115	பொன்னுரு	110	முல்லைவீயினை	100
நையாதிவ்	92	மங்கலப்பொலி	89	முன்னரே	113
பகருந்தெய்வ	101	மங்கைதிரு	95	மெய்ப்பொரு	114
பணைபுகை	89	மணிநிலா	88	மெய்மையுணர்	102
பரிநிரை	89	மருதிரண்	106	வஞ்சிநுண்	87
பருவந்திட	101	மலர்த்தலைப்	103	வண்டாடு	86
பல்லியமியம்ப	90	மலர்பொதுளி	95	வந்தனைபுரிந்து	97
பழையநான்	112	மலர்மகன்	106	வயங்கெழு	111
பற்பலநாளிரு	92	மலைத்தட	103	வயிரவொண்	98
பற்பலவடுக்கு	87	மல்லலம்	105	வரந்தருகவுரி	107
பற்றலாகா	101	மல்லுயர்	109	வலம்புரிக்	97
பற்றறத்துற	92	மழைவளஞ்	108	வளங்கொ	100
பற்றையார்	87	மறைபயில்	88	வாயிலையடை	96
பனிநிலா	106	மற்படுகான	86	வாய்புலர்ந்து	93
பாங்கியர்	92	மனமொழி	91	வாழ்ந்தனம்	90
பாம்பணைப்	114	மனமொழியுடல	113	விருந்துசெய்	100
பாவடிக்	105	மனைக்குரி	96	விரைகெழு	97
பிலத்திடை	108	மனையிற்பெரு	102	விலங்கல்விண்	88
புயனிகர்	91	மன்பதைதகண்	110	விறன்மிகு	109
புறவடிநோக்	95	மன்புற்றி	94	விற்றவழ்	89
புன்றொழி	112	மன்னுமாமறை	115	வேருக்கொண்டு	93
பூசனைசிறப்	111	மாணுடைச்	104	வெள்ளியமாடங்	88

மூன்றாவது

வைகுந்தமடைந்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

THE MADURA TAMIL SANGAM

ரிப்பன் புஸ்தகசாலை, 87, தம்புசெட்டி வீதி, சென்னை

மஹாதேவ மாலை, சத்குருமணி மாலை, முத்தி உபாயம், ஸ்துதிமஞ்சரி: (சிதம்பரம் இராமலிங்க ஸ்வாமிகள் இயற்றி யருளிய திருவருட்பாவில் அடங்கிய அரிய பாடல்கள்): விலை அணு 2

நடராஜபதி மாலை, நடராஜர் அலங்காரம், நடராஜர் கீர்த்தனை, நடராஜ கும்மி: (ஷை ஸ்வாமிகள் அருளிய அரிய பாடல்கள்): விலை அணு 2

ஜீவசாக்ஷி மாலை, அன்பு மாலை, வேட்கை மாலை, நாளெண்ணி வருந்தல் வெண்ணிலா முதலியன: (ஷை ஸ்வாமிகள் அருளிய அரிய பாடல்கள்): விலை அணு 2

மநுமுறைகண்ட வாசகம்: ஷை ஸ்வாமிகள் இயற்றி யருளிய அரிய வசன நூல்: விலை அணு 4

சிவ தருமோத்தரம்: மறைஞான சம்பந்த நாயனர் வடமொழியி னின்றும் தமிழில் மொழிபெயர்த் தருளிய உயர்ந்த ஓர் சைவாகம சாஸ்திரம்): ஸ்ரீ குமார ஸ்வாமியார் அகஸ்தியர் வினவிய சிவதருமத்துக்கு உத்தரமாகக் கூறப்பட்ட நூல்: விலை ரூபா 3

அசம்புற ஆராய்ச்சி விளக்கம்: வேதாந்த சாஸ்திரத்தின் பல அரிய விஷயங்களைத் தமிழில் வசன ரூபமாகத் திரட்டி அச்சிடப்பட்டுள்ள சிறந்த நூல்: விலை ரூபா 1-4-0

பஞ்சதசப் பிரகரணம்: (ஸ்ரீ வித்தியாரண்ய ஸ்வாமிகள் அருளிச்செய்தது): வினு விடை ரூபமான தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு: ரூபா 1

ஸ்ரீ விவேகாநந்த விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் திவ்விய சரித்திரமும், அவர் செய்த அற்புதமான பிரசங்கத் திரட்டும்: விலை ரூபா 1-8-0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம்: ஸ்ரீ விவேகாநந்த ஸ்வாமிகளின் குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்ஸரின் திவ்விய சரித்திரமும், கதாமிருதமும், உபதேச வாக்கியங்களும் அடங்கியது: விலை ரூபா 1-4-0

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ணர் சரித்திரம்: ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஜனன முதல் மஹாசமாதிவரையில் உள்ள விரிவான சரித்திரம் விலை ரூபா 2-0-0

ஸ்ரீ சங்கர விஜயம்: ஆதி சங்கராசாரியர் திவ்விய சரித்திரம்: (ஸ்ரீ சங்கரர், ஸ்ரீ சாரதாம்பாள் படங்களுடன்) ரூபா 1-4-0

திவ்விய தேச யாத்திரையின் சரித்திரம்: ஆரிய தேசமாகிய நமது இந்தியாவிலுள்ள திவ்விய ஸ்தல, திவ்விய தீர்த்த, திவ்விய பர்வதாதிகளி… மையும், விசேஷங்களும்: முதல் பாகம் (வடதேசங்கள்) விலை… ஷை 2 ம் பாகம்: (தென் தேசங்கள்) விலை ரூபா 5.

பிரபோத சந்திரோதய வசனம் என்னும் மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்…

அரிச்சந்திர புராண வசனம்: அரிச்சந்திர புராண மூலத்தை யனு… தமிழில் நூதனமாக வசனப்படுத்தப்பட்ட அரிய நூல்; இனிய… கதை விரிவாக அமைந்தது: விலை ரூபா 1-8-0

சிவக்ஷேத்திர விளக்கமும், சிவக்ஷேத்திராலய மஹோத்ஸவ உண்மை… மும்: ஒவ்வொரு க்ஷேத்திரத்திலும் இருக்கும் இடத்தையும், அதன் சமீப ரயில்வே ஸ்டேஷனையும் காட்டும் விவரமான அட்டவணையுடன்: ரூபா 1-8-0